

MAANANTAI 19. TOUKOKUUTA 2008

Puhetta johti

puhemies **Hans-Gert PÖTTERING**

(Istunto avattiin klo 17.05.)

1. Istuntokauden uudelleen avaaminen

Puhemies. – *(DE)* Julistan torstaina 8. toukokuuta 2008 keskeytetyn parlamentin istuntojakson uudelleen avatuksi.

2. Puhemiehen julkilausuma

Puhemies. – *(DE)* Hyvät parlamentin jäsenet, viime viikon keskiviikkona 14. toukokuuta 2008 terroristijärjestö ETA teki jälleen Espanjassa iskun. Autopommi tappoi kansalliskaartiin kuuluvan poliisin, Juan Manuel Piñuel Villalónin, poliisin kasarmien edessä Legutianossa Álavan maakunnassa. Euroopan parlamentti tuomitsee voimakkaasti tämän katalan murhan ja halpamaisen teon, jonka seurauksena loukkaantui myös muita poliiseja.

Haluan ottaa koko Euroopan parlamentin puolesta osaa uhrin perheen suruun ja esittää perheelle vilpittömät surunvalittelumme. Haluan myös osoittaa solidaarisuuttamme Espanjan kansaa ja maan viranomaisia, demokraattisia instituutioita ja turvajoukkoja kohtaan.

Pidämme nyt hiljaisuuden murhatun poliisin muistoksi.

(Parlamentti nousi seisomaan ja vietti minuutin hiljaisuuden.)

3. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

4. Parlamentin kokoonpano: ks. pöytäkirja

5. Poliittisten ryhmien kokoonpano: ks. pöytäkirja

6. Valiokuntien ja valtuuskuntien kokoonpanot: ks. pöytäkirja

7. Valtakirjojen tarkastus: ks. pöytäkirja

8. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

9. Suulliset kysymykset ja kirjalliset kannanotot (vastaanotetut asiakirjat): ks. pöytäkirja

10. Neuvoston toimittamat sopimustekstit: ks. pöytäkirja

11. Rauenneet kirjalliset kannanotot: ks. pöytäkirja

12. Määrärahojen siirrot: ks. pöytäkirja

13. Vetoamukset: ks. pöytäkirja

14. Parlamentin kantojen ja päätöslauselmien johdosta toteutetut toimet: ks. pöytäkirja

15. Taloudellisia etuja koskeva ilmoitus: ks. pöytäkirja

16. Vuoden 2009 istuntokalenteri: ks. pöytäkirja

17. Yhteispäätösmenettelyä noudattaen annettujen säädösten allekirjoittaminen: ks. pöytäkirja

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, asiani liittyy aikataulujen yhteensovittamiseen. Meille on jaettu asiakirja, johon on merkitty sinisellä Euroopan parlamentin vaalipäivä kesäkuun ensimmäisen viikonlopun kohdalle. Tiedätte itsekkin, että Euroopan parlamentin vaalit on pidetty vuodesta 1979 alkaen kesäkuun toisena tai kolmantena viikonloppuna. Haluan siksi kysyä, kuka päätti aikaistaa ensi vuoden parlamenttivaaleja tällä tavoin kesäkuun ensimmäiseen viikonloppuun ja milloin tämä päätös tehtiin.

Puhemies. - (DE) Hyvä Bernd Posselt, työjärjestyspuheenvuoronne merkitään pöytäkirjaan ja teille vastataan asianmukaisella tavalla.

18. Käsittelyjärjestys

Puhemies. - (DE) Esityslistaluonnoksen lopullinen versio, jonka puheenjohtajakokous laati kokouksessaan torstaina 15. toukokuuta 2008 työjärjestyksen 130 ja 131 artiklan nojalla, on jaettu.

Hartmut Nassauer (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, tapana on, että kaikki valiokunnat tapaavat kerran vuodessa – jostain selittämättömästä syystä toukokuussa – Strasbourgissa. Tähän ei näytä olevan loogista syytä. Tämän käytännön seurauksena meillä on tänä iltana valiokuntien kokouksia samaan aikaan kuin valiokuntien vastuualueeseen kuuluvia asioita käsitellään täysistunnossa.

Tämä tilanne on kestävä. Ainut mahdollinen ratkaisu on siis se, että konfliktin ratkaisemiseksi valiokunnat tapaavat jatkossa Strasbourgissa ja että täysistunnot siirretään Brysseliin! Vakavasti puhuen asia on kuitenkin niin, ettei valiokuntien kokouksia voida pitää jatkossa täällä Strasbourgissa enää samaan aikaan täysistuntojen ja ryhmien kokousten kanssa siinä määrin kuin mitä tähän asti ja etenkin kahden viimeisen vuoden aikana on tehty huolimatta kaikista julkilausumista, joiden mukaan tällaisia samanaikaisuuksia pitäisi välttää. Nyt meillä on jopa neuvottelu-aika. Käytännössä ei ole yhtäkään syytä, miksi valiokuntien kokoukset pitäisi pitää täällä Strasbourgissa samaan aikaan täysistunnon kanssa. Olisin kiitollinen, jos voisitte tehdä kaikkenne korjataksenne tämän epäkohdan.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. - (DE) Hyvä Hartmut Nassauer, kiitokset puheenvuorostanne. Ilmoitan puheenjohtajakokoukselle kuvailemastanne tilanteesta. Uskon, että löydämme asiaan tyydyttävän ratkaisun.

Esityslistaan on ehdotettu seuraavia muutoksia:

Maanantai:

Ei muutoksia.

Tiistai:

Sosialistiryhmä on pyytänyt lisäämään tiistain esityslistaan komission julkilausuman romanien tilanteesta Italiassa ilman päätöslauselmaesityksiä.

Martin Schulz, PSE-ryhmän puolesta. - (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan täsmentää pyyntöämme. Pyydämme komissiota antamaan julkilausuman romanien tilanteesta paitsi Italiassa myös yleisesti Euroopassa. Ryhmämme tämänpäiväisessä kokouksessa keskusteltiin siitä, että tilanne on Italiassa tällä hetkellä hyvin vaikea. Emme halua kuitenkaan vihjailia, että tämä tilanne koskisi vain Italiaa tai että vähemmistöjen suojeluun ja romanien sosiaaliseen integraatioon liittyviä ongelmia esiintyisi vain Italiassa. Olemme viitanneet Italiaan ainoastaan siksi, että ongelma on tällä hetkellä hyvin ajankohtainen juuri siellä.

Haluamme kuulla komissiolta, mitä se on tehnyt viime vuosina suurilla määrärahoilla, joita olemme kohdentaneet sille, jotta se voisi tukea tehokkaasti paikallishankkeita, joilla pyritään torjumaan Italiassa käynnissä olevien tapahtumien kaltaisia tilanteita.

Pyydämme siis yleistä keskustelua aiheesta. Sen lähtökohtana voidaan käyttää Italian tilannetta, mutta haluan ehdottomasti korostaa, ettemme halua keskustelun keskittyvän yksinomaan Italiaan. Italian tilanteen lisäksi meidän on otettava huomioon myös monia muita tekijöitä. Haluamme ennen kaikkea kuulla, mitä komissio on tehnyt viime vuosina ja mihin lisätoimiin se aikoo ryhtyä tulevaisuudessa. Olisimme siksi kiitollisia, jos komissio voisi antaa tällaisen lausunnon tiistaina.

Monica Frassoni, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Verts/ALE-ryhmä kannattaa tätä ehdotusta kahdesta syystä. Ensinnäkin meistä on tärkeää keskustella siitä, mitä romaneille tapahtuu Euroopan unionissa juuri nyt – tiedämme nimittäin liiankin hyvin, mitä Italiassa on viime aikoina tapahtunut – ja toiseksi tiedämme kaikki, että Euroopan unionilla on keinot puuttua asiaan, mutta näitä keinoja ei tunneta hyvin eikä niistä ryhdytä tavallisesti käymään keskustelua.

Haluamme keskustella tästä aiheesta näistä molemmista syistä, mutta pelkäämme, ettei tämä keskustelu jää viimeiseksi – ainakaan Italian osalta.

Joseph Daul, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, puheenjohtajakokous ei ennakoanut tätä, mutta ilmeisesti tälle on tilaa esityslistalla. Keskustelimme tästä aiheesta syyskuussa 2007. Romanien ongelma on varsin todellinen paitsi yleisesti Euroopassa myös Romaniassa, ja huomasimme tämän käydessämme Romaniassa. Tästä aiheesta on uskoakseni määrä keskustella syyskuussa. Eikö olisi parempi – kuten ryhmämme ehdottaa – että Italian ongelmista keskusteltaisiin aluksi kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnassa ja että täällä täysistunnossa käytäisiin virallista keskustelua vasta sitten, kun olemme valmistautuneet siihen? Tämä on PPE-DE-ryhmän kanta.

(Parlamentti hyväksyi ehdotuksen.)

Keskiviikko ja torstai:

Ei muutoksia.

(Käsittelyjärjestys vahvistettiin.)

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluan käytännön syistä ilmoittaa, että aiomme lykätä äänestystä Mathieu Groschin mietinnöstä, jossa käsitellään lepoaikoja ja kysymystä linja-autonkuljettajista. Työntekijäpuoli ja työnantajapuoli ovat tehneet asiasta periaatepäätöksen, ja haluamme ottaa tämän asian huomioon Mathieu Groschin mietinnössä. Halusin vain varoittaa muille ryhmille, että aiomme pyytää tämän äänestyksen lykkäämistä.

19. Minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä aiheista

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä aiheista.

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentin tiedotustoimistossa on ollut hallintovirkamiehen virka avoinna yli kaksi vuotta. Haluaisin saada tietoa viran mainostamisen tuloksista ja kuulla, miksi yhden hakijan hakemus oli puutteellinen ja mitä hakemuksesta puuttui. Miksei meille ole tiedotettu asiasta? Haluaisin myös tietää, mitä hallinto aikoo tehdä täyttääkseen tämän viran, joka on ollut avoinna näin pitkään?

Antonio Masip Hidalgo (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, kiitän teitä lämpimästi sanoista, jotka lausuite tämän täysistunnon alussa murhatun espanjalaispoliisin perheelle, Espanjan puolustusvoimille ja tietenkin myös Espanjan kansalle. Arvoisa puhemies, kiitos.

Katson, että voimme kukistaa ETA:n ja terroristit vain torjumalla terrorismia yhdessä.

Katson, että kaikkien eurooppalaisten demokraattien pitäisi tukea yksimielisesti Espanjan ja Ranskan hallituksia tässä yhteisessä tehtävässä ja että meidän pitäisi jättää viimeaikaiset järjettömät erimielisyydet taaksemme. Osoittakaamme, että vastustamme kaikki yhdessä terrorismia.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Arvoisa puhemies, 28. huhtikuuta Egyptiin matkalla ollut, 76:tta matkustajaa kuljettanut makedonialaisen lentoyhtiön MAT:n lentokone joutui laskeutumaan Istanbuliin, sillä Kreikan viranomaiset kielsivät sitä lentämästä Kreikan ilmatilan läpi.

Helmikuussa Kreikan viranomaiset epäivät samalta lentoyhtiöltä luvan tehdä tilauslentoja Korfun saarelle. Päätöstä perusteltiin lentoyhtiön nimellä, joka on MAT (Macedonian Airlines). Kesäkuussa 2006

allekirjoitetulla sopimuksella Euroopan yhteisen ilmailualueen perustamisesta oli tarkoitus luoda yhteinen laajennettu ilmailualue EU:n naapurimaiiden, myös entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian kanssa.

Sopimuksen mukaan Kreikan viranomaisten on hyväksyttävä MAT:n pyyntö. Estäessään MAT:n lennot Kreikka rikkoi asiaan sovellettavaa lainsäädäntöä, EU:n perussopimuksia ja lentoliikenteestä annettua kansainvälistä lainsäädäntöä. Myös se, että päätöstä perusteltiin lentoyhtiön nimellä, rikkoo yhteisiä eurooppalaisia arvoja.

Haluaisin kuulla, mihin toimiin EU:n toimielimet ja komissio aikovat ryhtyä pannakseen pisteen tällaiselle syrjinnälle, joka rikkoo ihmisten, tavaroiden ja palvelujen vapaata liikkuvuutta ja kohdistuu Euroopan unionin jäsenyyttä hakeviin valtioihin.

László Tóké (Verts/ALE). - (HU) Arvoisa puhemies, itäisen Keski-Euroopan mailla on ratkaistavanaan ongelma, joka koskee kommunismin aikana aiheutettuja ympäristövahinkoja. Tätä ei voida pitää millään tavalla pelkäämistä kansallisena asiana, vaan se on EU:n yhteinen ongelma, joka koskee meitä kaikkia. Hallintojärjestelmän muuttuessa alueen mailla ei ollut strategioita ympäristön suojelemiseksi. Tämä koskee myös Romaniaa.

Kannatan Hartmut Nassuerin laatimaa Euroopan kansanpuolueen (kristillidemokraattien) ja Euroopan demokraattien ryhmän (PPE-DE-ryhmän) mietintöä ympäristönsuojelusta rikosoikeudellisin keinoin. Haluan, että EU:n lainsäädäntöä tiukennetaan ja sen noudattamista valvotaan ja että vakavien ympäristövahinkojen aiheuttajat joutuvat teoistaan rikosoikeudelliseen vastuuseen.

Syaniditeknologia on kiellettävä Roşia Montanassa (Verespatakissa). Myös metsien tuhoaminen Székelyn maakunnassa ja Romanian muilla alueilla vahingoittaa ympäristöä. Lisäksi Transilvaniassa käynnissä olevista moottoritien rakennustöistä saattaa aiheutua vakavia ympäristövahinkoja. Rakennustyöt Bystroyen kanaalissa Ukrainassa jatkuvat. Koska Bulgarian oli pakko sulkea Kozloduy'n ydinvoimala, maahan rakennetaan nyt uutta ydinvoimalaa. Meidän pitäisi kiinnittää enemmän huomiota näihin asioihin.

Sylvia-Yvonne Kaufmann (GUE/NGL). - (DE) Arvoisa puhemies, Saksassa käytävässä keskustelussa Lissabonin sopimuksesta tietyt vasemmistolaisryhmät väittävät, että Lissabonin sopimuksen myötä kuolemanrangaistus otettaisiin uudelleen käyttöön, jotta ihmisiä voitaisiin teloitaa kapinan tukahduttamiseksi. Väitteensä tueksi he viittaavat ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehtyyn eurooppalaiseen yleissopimukseen. Tämä on törkeä tapa mustamaalata Euroopan ihmisoikeussopimusta, joka on eurooppalaisen arvojärjestelmän luovuttamaton ydin ja symboloi siten rauhaan, vapauteen ja oikeusvaltioperiaatteeseen sitoutunutta Eurooppaa.

Minusta on kauhistuttavaa, että kansan keskuudessa levitetään tällaisia kauhujuttuja Euroopan ihmisoikeussopimuksesta, johon EU:n on määrä liittyä Lissabonin sopimuksen määräysten mukaisesti. Vastustan myös voimakkaasti tiettyjen vasemmistolaisten lausuntoja, joissa uudistusopimusta on verrattu Hitlerin valtuuslakiin vuodelta 1933. Sen lisäksi, että nämä väitteet ovat täysin järjettömiä, niillä väheksytään Saksan fasismia hirvittävällä tavalla. Tämä ylittää säällisyyden ja moraalisuuden rajat.

Gerard Batten (IND/DEM). - (EN) Arvoisa puhemies, Yhdistynyt kuningaskunta on yksi seitsemästä maasta, jotka ovat antaneet säädösehdotuksen neuvoston puitepäätökseksi yhteisistä säännöistä syytetyn poissa ollessa annettujen tuomioiden täytäntöönpanosta. Tämä tarkoittaisi, että Yhdistyneen kuningaskunnan kansalainen voidaan haastaa oikeuteen ja tuomita syylliseksi ja että hänelle voidaan määrätä rangaistus vieraassa maassa, ilman että hän on itse oikeudessa paikalla, minkä jälkeen hänet voidaan siirtää kyseiseen maahan vangittavaksi. Tällöin kansalaiset eivät pääse puolustamaan itseään oikeudessa, vaan heidän on todistettava syyttömyytensä syylliseksi tuomitsemisen jälkeen.

Vaikka teksti sisältääkin säännöksen asian uudelleenkäsittelystä, EU:n kaikkien jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmissä ei tunnusteta uudelleenkäsittelyä. Tämä rikkoo *habeas corpus* -periaatetta sekä mielivaltaista pidättämistä ja vangitsemista koskevaa kieltoa, joita Yhdistyneessä kuningaskunnassa on noudatettu perinteisesti ja jotka ovat keskeinen osa englantilaista oikeutta ja englantilaisia vapauksia. Yhdistyneen kuningaskunnan jäsenyys tässä viheliäisessä organisaatiossa nimeltä Euroopan unioni tuhoaa vähitellen kaiken hyvän, jota maassamme on ollut.

Slavi Binev (NI). - (BG) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Bulgarian viranomaisten viimeaikaiset toimet osoittavat jälleen kerran selvästi, ettei niillä ole minkäänlaista aikomusta tai halua puuttua maan suurimpaan ongelmaan eli uudistaa oikeusjärjestelmää ja sisäasioita. Sen sijaan, että presidentti, pääministeri, syyttäjä, sisäministeri ja Sofian kaupunginjohtaja suojelisivat kansalaisia ja heidän oikeuksiaan, he muodostavat

symbioottisen kokonaisuuden ja käyttävät valtaansa vain harjoittaakseen poliittista rikollisuutta, joka kohdistuu niihin, jotka ovat heidän kanssaan eri mieltä.

Asiaa pahentaa se, että vaikka tiedotusvälineiden pitäisi olla maan jatkuvan demokratiakehityksen vankkumattomimpia suojelijoita, suurin osa bulgarialaisista tiedotusvälineistä on tehnyt taloudellisista syistä sopimuksen näiden rikollisten ja vallanpitäjien kanssa ja ryhtynyt niiden kiihkeiksi suojelijoiksi ja rikoskumppaneiksi.

Kaikki, joiden mielipide poikkeaa yleisestä linjasta, vaiennetaan ja jätetään pois julkisuuden valokeilasta. Valitettavasti Bulgarian korruptoituneet viranomaiset ovat vastustaneet voimakkaasti kaikkia pyrkimyksiämme ottaa näitä asioita esiin ja keskustella niistä. Tästä syystä meidän on täytynyt pyytää Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta puuttumaan asiaan turvataksemme maamme aseman itsenäisenä valtiona.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, puhun lyhyesti Libanonin hyvin tiukasta ja erittäin huolestuttavasta tilanteesta.

Olemme seuranneet tilannetta Euroopan parlamentissa ja keskustelleet moneen kertaan siitä, mitä voi seurata pitkittyneestä kriisistä, jonka syitä ovat toimielinten toiminnan keskeytyminen, se, ettei maalle ole saatu valittua presidenttiä, taloudellinen umpikuja, joka johtuu kaupallisen ja hallinnollisen keskuksen miehittämisestä, sekä terroristi-iskujen pelko.

Tilanne on kärjistynyt jo monenlaisen väkivaltaan Hizbollahin käsissä hallituksen päätettyä kieltää Hizbollahin valvomattoman televiestintäverkoston toiminta.

Arvoisa puhemies, haluan muistuttaa, että Qatarissa on käynnissä vaikea kansallinen kuulemisprosessi. Meidän on kuitenkin yritettävä tukea tätä kansallista vuoropuhelua, jossa on otettava asianmukaisesti huomioon libanonilaisten yleiset edut ja se, että he haluavat hyvinvointia, turvallisuutta ja kansallista itsenäisyyttä. Meidän on hyödynnettävä kaikkia mahdollisuuksia, joita Lissabonin kanssa tekemämme assosiaatiosopimus meille tarjoaa.

Proinsias De Rossa (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, pyydän teitä välittämään Euroopan parlamentin parhaat terveiset Tsadissa toimiville EU:n jäsenvaltioiden joukoille ja toivottamaan heille puolestamme onnea ja menestystä. Tähän hyvin riskialttiiseen, YK:n hyväksymään EU:n operaatioon osallistuu neljä tuhatta sotilasta EU:n jäsenvaltioista. Heidän tarkoituksenaan on suojella ja auttaa 430 000:tta pakolaista ja maansisäistä pakolaista, jotka elävät tällä hetkellä 42 leirillä. Joukkoihin kuuluu myös monia satoja irlantilaissoitilaita, jotka jatkavat Irlannin armeijan hienoa perinnettä rauhanturvaamistehtävien ja humanitaarisen työn parissa.

Tämä operaatio on esimerkki siitä, mitä EU voi tehdä nyt, ja kertoo siitä, mitä voimme tehdä vielä tehokkaammin ja nopeammin heti, kun voimme panna täytäntöön Lissabonin sopimuksen määräykset humanitaarisesta avusta, Petersbergin tehtävistä sekä yhteisestä ulko- ja puolustuspolitiikasta.

Arvoisa puhemies, pyydän teitä välittämään parhaat terveisemme alueella toimiville joukoille.

Graham Watson (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, asiani koskee romanivähemmistön ja EU:n muiden uusien jäsenvaltioiden kansalaisten tilannetta Italiassa. Poliisi on tehnyt Roomassa viime päivänä ratsioita romaniyhteisöihin. Pidätetyistä 118 on päätetty karkottaa välittömästi, ja uusi kaupunginjohtaja on ilmoittanut aikovansa karkottaa vielä 20 000 ihmistä. Napolin lähiöissä romanileireihin on tehty tuhopolttoiskuja ja ihmisjoukot ovat estäneet palokuntaa sammuttamasta paloja. Sadat maahanmuuttajaperheet ovat paenneet henkensä edestä, ja monien lasten on ilmoitettu kadonneen. Kollegani, Viktória Mohácsi on käynyt Roomassa. Hän on lähettänyt huolestuttavia viestejä, ja toivon, että hän saa huomenna mahdollisuuden vastata neuvoston julkilausumaan.

Tiedämme, että maahanmuuttajayhteisöihin kohdistuvat iskut ovat monia jäsenvaltioita koskeva ongelma, mutta Italiassa väkivallan määrä on jo tavatonta. ETYJ on syyttänyt Italiaa maahanmuuttajien leimaamisesta, ja minusta vaikuttaa siltä, että viimeaikaisen vaalikampanjan luonne on luonut ilmapiirin, jossa iskujen tekijät jäävät rangaistuksitta. Jopa komission jäsen Frattini, joka oli ensimmäisenä läksyttämässä uusia jäsenvaltioita etnisten vähemmistöjen kotouttamisesta, kyseenalaistaa nyt Schengenin sopimukset. Tämä asia on Euroopan laajuinen ongelma. Se liittyy pohjimmiltaan juuri niihin syihin, joiden vuoksi Euroopan unioni perustettiin, ja kehotankin komissiota ja neuvostoa keskustelemaan kiireesti asiasta ja selvittämään, mitä voimme tehdä asialle.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, eräs Euroopan parlamentin jäsen esitti Liman huippukokouksessa aborttimyönteisiä tarkistuksia köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä koskevaan

päätöslauselmaan. Tämä asia ei kuulu Euroopan unionin toimielinten toimivaltaan, vaan tällaisista asioista päätetään kansallisen lainsäädännön nojalla.

Sosiaaliasioista, vaihto-ohjelmista, ympäristöstä, koulutuksesta ja kulttuurista vastaavan valiokunnan kokouksessa pidetyssä erillisessä äänestyksessä, johon osallistui kummankin maanosan parlamenttien edustajia, Euroopan parlamentin edustajat hylkäsivät tarkistuksen. Toisin sanoen valiokunta ei hyväksynyt tarkistusta. Kumpikaan parlamentti ei pitänyt sitä hyväksymisen arvoisena. Valiokunnan kokouksen ja täysistunnon välillä äänestystapa vaihdettiin kummankin parlamentin edustajien yhteiseksi äänestykseksi. Tarkistukset hyväksyttiin latinalaisamerikkalaisten jäsenten äänen turvin. Jos tämä käytäntö hyväksytään, kuka tahansa meistä voi tehdä Euroopan unionin nimissä kansainvälisiin asiakirjoihin määräyksiä, jotka eivät kuulu Euroopan unionin toimialaan ja tekevät siitä vastuullisen. Vastustan tällaisia käytäntöjä.

Daniel Stroj (GUE/NGL). – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, katson, että yhteisön toimivaltaisten elinten ja toimielinten on puututtava kiireesti vakavaan ilmiöön, joka koskee nationalististen puolisoitaallisten ryhmittymien syntymistä tiettyihin jäsenvaltioihin, erityisesti Tšekin tasavaltaan ja Unkariin. Kuten tiedätte, näihin maihin on syntynyt niin sanottuja kansalliskaarteja, joita valtion viranomaiset suvaitsevat. Nämä äärioikeistolaiset organisaatiot pyrkivät tukemaan nationalismia ja rasismia ja pelottelemaan ulkomaalaisia ja vasemmistolaisia. Tämä kävi selvästi ilmi Prahassa muutama päivä sitten. Siinä, missä unkarilainen kansalliskaarti keskittyy lähinnä Unkarin ja sen naapurimaiden suhteiden tuhoamiseen, tšekkiläiskaarti kiihkoilee ja on ryhtynyt pelottelemaan paitsi vasemmistoa myös kaikkia demokraatteja. Nämä järjestöt ovat ristiriidassa kansojen ystävytyteen perustuvaa Eurooppaa koskevan ajatuksen kanssa, ja erityisen vaarallisia ne ovat siksi, että ne rekrytoivat riveihinsä näiden maiden sotavoimien entisiä ja nykyisiä jäseniä. Halusin tuoda nämä asiat tietoonne mahdollisimman pian.

Thomas Mann (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, puheenjohtajakokous päätti hiljattain vähentää laajennettujen työryhmien valtaa. Voimme kokoontua vastedes Strasbourgissa vain torstaisin. Esimerkiksi ihmisoikeusasiantuntijat eivät voi kuitenkaan osallistua torstaisin laajennetun työryhmän kokouksiin, sillä he osallistuvat puhujina hyvin tärkeistä asioista käytäviin keskusteluihin. Lisäksi useimmat jäsenet lähtevät torstaina iltapäivällä vaalipiireihinsä, ja monet heistä joutuvat matkustamaan monta tuntia, ennen kuin he ovat kotona.

Vaikka ymmärränkin täysin, että lainsäädäntötyöhön on varattava riittävästi aikaa, laajennetut työryhmät ovat välttämättömiä. Olemme yhdistäneet voimamme vapaaehtoisesti käsitelläksemme asioita, joita ei ehditä käsitellä valiokunnassa. Niitä ovat esimerkiksi Tiibet, perheiden ja lasten suojelu, neljäs maailma, Baltian alue ja eläinten hyvinvointi. Meidän toimintamme näkyy ja kuuluu, ja vastaamme monista Euroopan parlamentin tekemistä aloitteista. Nyt nämä Euroopan parlamentin aktiivisimmat jäsenet halutaan poimia joukosta ja heille halutaan laittaa kuonokoppa. Heitä estetään viemästä asioita eteenpäin ja heille ilmoitetaan tehdystä päätöksestä, jonka mukaan he eivät saa enää tavata tiistaisiin tai keskiviikkoisin. Arvoisa puhemies, olkaa hyvä ja varmistakaa, että tämä harkitsematon päätös kumotaan.

Puhemies. – (DE) En halua kommentoida kyseistä päätöstä, mutta minun on todettava, ettei puheenjohtajakokous ole yhtä vaikutusvaltainen kuin näytätte olettavan. Katson kuitenkin tietysti, mitä voin tehdä asialle.

Magda Kósáné Kovács (PSE). – (HU) Arvoisa puhemies, kiitos puheenvuorosta. Viime viikolla paavi toivotti Unkarin katolisten piispojen konferenssin tervetulleeksi Vatikaaniin. Samassa yhteydessä hän kertoi arvostavansa Unkarin kirkon toimintaa ja arvosteli maallista valtiota perheiden vahingoittamisesta: hän tuomitsi lain, jonka nojalla avioitumattomat parit voivat rekisteröidä parisuhteensa, sillä se laillistaa avioitumattomien parien avosuhteet ja antaa kansalaisoikeudet homoseksuaalien parisuhteille. Hän totesi lain rikkovan kirkon oppeja ja loukkaavan Unkarin perustuslakia.

Maallisessa EU:ssa jäsenvaltiot eivät puutu uskonnollisiin asioihin eikä kirkko painosta valtiota ideologisesti. Lissabonin sopimuksessa taataan ihmis- ja perusoikeudet, myös uskonnonvapaus, ja vahvistetaan EU:n ja kirkkojen väliset institutionaaliset suhteet.

Yhteistyö voi kuitenkin perustua vain vastavuoroisuuteen, ja kehotamme siksi voimakkaasti komission puheenjohtaja Barrosoa käynnistämään hänelle myönnettyjen valtuuksien mukaisesti vuoropuhelun katolisen kirkon kanssa maallisen EU:n ja eurooppalaisten arvojen suojelemiseksi. Kiitos.

Tunne Kelam (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan jatkaa puhumalla aiheesta, jonka kollegani Thomas Mann otti jo esiin ja joka koskee laajennettujen työryhmien kokousten siirtämistä torstai-iltapäiviin. Jos tämän päätöksen tarkoituksena on auttaa Euroopan parlamentin jäseniä keskittymään tehokkaammin

täysistuntoihin, epäilen todella, onko siitä apua. Tavallaan meidän on oltava "Mädchen für alles", jaettava aikamme eri tehtävien kesken, eikä tällaisella päätöksellä voida estää useimpia Euroopan parlamentin jäseniä lähtemästä torstaina iltapäivällä, sillä heidän on ehdittävä lentokoneeseen päästäkseen kotiin ja voidakseen tavata äänestäjiä seuraavana päivänä eli perjantaina. Pelkäänkin, että laajennetut työryhmät asetetaan tällä tavalla valitettavasti täysistuntojen vasaran ja vaalipiirien alasimen väliin. Uskon, että se olisi lamaanuttava isku niiden vilkkaalle toiminnalle.

Ehkäpä paras keino ratkaista asia on luottaa siihen, että laajennetut työryhmät keksivät käytännöllisimmän ja joustavimman järjestelyn itse. Arvoisa puhemies, vastauksenne Thomas Mannille rohkaisi minua luottamaan tähän.

Catherine Guy-Quint (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, on jokseenkin huolestuttavaa, että komissiota on muistutettava sen velvollisuudesta varmistaa, että EU:n politiikkaa toteutetaan tasapuolisella tavalla jokaisen maan alueella.

Auvergnen alueen tapauksessa Ranskan hallitus on vetäytynyt vastuusta hallita Euroopan sosiaalirahaston varojen käyttöä paikallisissa työllisyysuunnitelmissa. Hallituksen kanta on käsittämätön. Asiaan kuuluvat elimet ovat hoitaneet näitä asioita aikaisemmin erinomaisella tavalla. Tämä yksipuolinen päätös vaarantaa rakenteet, joiden avulla kaikkein köyhimpiä on autettu jo vuosien ajan sopeutumaan yhteiskuntaan.

Euroopan komission on muistutettava Ranskan hallitukselle, että sen on toimittava johdonmukaisesti ja noudatettava EU:n rahoituksen käytöstä annettuja sääntöjä. Emme voi hyväksyä sitä että EU:n sopimuksia sovelletaan kahtiajakoa aiheuttavalla, yksipuolisella tavalla saman maan eri osissa.

Toomas Savi (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, neuvottelujen aloittaminen EU:n ja Venäjän federaation uudesta kumppanuus- ja yhteistyösopimuksesta on viivästynyt. Tämä johtuu tiettyjen jäsenvaltioiden toiminnasta, jota monet luonnehtivat jarruttavaksi. Olen iloinen siitä, että neuvoston puheenjohtajavaltio, komissio ja Liettua ovat päässeet yhteisymmärrykseen, jonka pohjalta voimme uudistaa viime vuonna umpeutunutta vanhaa sopimusta.

Viivästyttäessämme Venäjän kanssa käytäviä neuvotteluja sahaamme omaa oksaamme. Useat asiat – ympäristö- ja energia-asiat, viisumijärjestelyt, maahanmuutto, rajat ylittävät hankkeet sekä Georgian ja Moldovan ratkaisemattomat kysymykset – edellyttävät kattavaa poliittista sopimusta yhteisistä tavoitteista ja toimenpiteistä. Luotan siihen, että komissio käyttää neuvotteluvaltuuksiaan kaikkien jäsenvaltioiden etua palvelevalla tavalla.

András Gyürk (PPE-DE). - (HU) Arvoisa puhemies, kiitos puheenvuorosta. Hyvät parlamentin jäsenet, Venäjän ja EU:n tuleva, Siperiassa pidettävä huippukokous saattaa tuoda mukanaan uusia mahdollisuuksia. Yksi mahdollinen lopputulos on se, että tässä kokouksessa tehdään kahdenvälinen sopimus, jossa vahvistetaan osapuolten suhteet pitkällä aikavälillä. Tässä sopimuksessa on annettava keskeinen sija energia-asiaille, mutta vastavuoroisuuden periaatettakaan ei pidä unohtaa.

Vastavuoroisuuden kehittäminen edellyttää ennen kaikkea sitä, että Venäjä allekirjoittaa sopimuksen Euroopan energiaperuskirjasta. Tällä sopimuksella luodaan avoimet suhteet energiamarkkinoille, edistetään energiansaannin varmuutta ja lisätään investointeja. Kaikki nämä asiat ovat erittäin tärkeitä myös Venäjälle. Kaiken kaikkiaanhan on niin, että jos kehitystä tukevat pääomainvestoinnit lakkaavat, Venäjä saattaa olla yhtäkkiä tilanteessa, jossa se ei kykene hoitamaan sitoumuksiaan, Siksi on molempien osapuolten etu, että Venäjä ratifioi Euroopan energiaperuskirjan.

Tulevan huippukokouksen onnistuminen riippuu siitä, onnistuvatko jäsenvaltiot unohtamaan lyhyen aikavälin näkökohdat ja puhumaan yhdellä äänellä suojellakseen yhteisiä etujaan. Arvoisa puhemies, kiitos puheenvuorosta.

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, totesitte aiemmin, ettette ole kaikkivoipa. Olen kuitenkin varma, että teillä on riittävästi valtaa panna täytäntöön puheenjohtajakokouksen päätökset.

Tänä vuonna 24. huhtikuuta puheenjohtajakokous päätti aivan perustellusti pyytää kvestoreita tarkistamaan 26. syyskuuta 2007 tekemäänsä päätöstä järjestää EBPS:lle (European Business and Parliament Scheme) tilat Euroopan parlamentista.

Hyväksyimme viimeisimmän istuntojaksomme aikana Alexander Stubbin ja Ingo Friedrichin mietinnön lobbajista. Suoraan sanottuna tilanteessa, jossa työnantajajärjestön edustajat perustaisivat toimiston parlamentaarisen toimielimen tiloihin, yhdistäisimme mielestäni kaksi asiaa, joiden kuuluisi pysyä toisistaan

erillisinä, ja tämä vinouttaisi suhteitamme työmarkkinaosapuoliin. Siksi tämä muutos olisi Euroopan parlamentin perinteiden kannalta hyvin arveluttava.

En myöskään ymmärrä, miksi puheenjohtajakokouksen tekemän päätöksen jälkeen parlamentin varapuhemies, Alejo Vidal-Quadras on esittänyt puolestanne kehotuksia järjestää EBPS:lle avajaisjuhlat 3. kesäkuuta.

Arvoisa puhemies, toivon, että käytätte kaikkea arvovaltaanne palauttaaksenne tänne järjestyksen ja varmistaaksenne, että puheenjohtajakokouksen päätöstä kunnioitetaan.

Filiz Hakaeva Hyusmenova (ALDE). - (BG) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, seuraava Bulgariaa koskeva seurantaraportti on työn alla. Aluekehitysvaliokunnan varapuheenjohtajana sekä Bulgarian hallituspuolueisiin kuuluvan Oikeuksien ja vapauksien liike -puolueen jäsenenä olen seurannut tiiviisti Bulgarian liittymissopimuksen täytäntöönpanoa. Olen vakuuttunut siitä, että maamme hallitus toimitti viime kuussa jälleen puolueettoman analyysin ongelma-alueista ja että se on osoittanut haluavansa puuttua niihin.

Tästä kertoo muun muassa se, että EU:n varojen käyttökyvyn parantamiseksi on perustettu uusi varapääministerin tehtävä. Varapääministerin tehtävänä on valvoa ja koordinoida toimintaohjelmia. Tämä parantaa viestintää Euroopan komission kanssa. Lisäksi varapääministeri valvoo, että tehdyt sitoumukset hoidetaan hän täsmällisesti ja asianmukaisesti.

Bulgariassa on käynnissä rakenteellisia muutoksia, joilla nykyaikaistetaan ministeriöiden ja valtion virastojen hallintotoimintaa. Hallituksen ministerejä on vaihdettu, sisäasioiden ja turvallisuuden alan oikeuskehystä tarkistetaan ja korkeimpia virkamiehiä vaihdetaan. Uusi sisäministeri toteuttaa toimia korruption ja rikollisuuden torjumiseksi.

Bulgaria etenee tiellään kohti yhtenäistä kehitystasoa muiden jäsenvaltioiden kanssa, ja suhtaudun luottavaisesti siihen, että EU:n toimielimet arvioivat objektiivisesti maassa toteutettuja toimia.

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE). - (LT) Arvoisa puhemies, käytän tämän tilaisuuden puhuakseni EU:n jäsenvaltioiden diplomaattiedustustoista Valko-Venäjällä.

Valko-Venäjän pääkaupungissa Minskissä avattiin aivan hiljattain Euroopan komission toimisto, ja yhteensä 14 jäsenvaltiolla on siellä diplomaattiedustustot. Kaksi EU:n jäsenvaltiota, Alankomaat ja Suomi, hoitavat suhteita Valko-Venäjään muista EU:n jäsenvaltioista käsin. Kuitenkin jopa 11 jäsenvaltiota hoitaa suhteita Valko-Venäjään Moskovasta käsin. Esimerkkeinä näistä maista voidaan mainita Itävalta, Belgia, Kreikka, Tanska, Espanjan ja myös valitettavasti EU:n nykyinen puheenjohtajavaltio Slovenia. Mielestäni annamme valkovenäläisille väärän viestin – etenkin kun he yrittävät kovasti torjua hallituksen suunnitelmia uhrata Valko-Venäjä Venäjälle. Katson, että kaikkia jäsenvaltioita on aika kehottaa hoitamaan suhteitaan Valko-Venäjään niiden omalta alueelta käsin Moskovan sijasta.

Puhemies. - (DE) Päätämme tämän kohdan käsittelyn.

20. Ympäristönsuojelu rikosoikeudellisin keinoin (keskustelu)

Puhemies. - (DE) Esityslistalla on seuraavana Hartmut Nassauerin oikeudellisten asioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi ympäristönsuojelusta rikosoikeudellisin keinoin (KOM(2007)0051 – C6-0063/2007 – 2007/0022(COD)) (A6-0154/2008).

Hartmut Nassauer, esittelijä. - (DE) Arvoisa puhemies, Euroopan unioni aikoo käyttää rikosoikeutta apuvälineenään. Toisin sanoen tulevaisuudessa on tarkoitus antaa Euroopan unionin nimissä tuomioita, ja tätä valtaa käytetään aluksi ympäristölainsäädännön rikkomiseen liittyvissä asioissa. Tämä on kauaskantoinen ja merkittävä muutos, sillä rikoslainsäädäntö ei kuulu varsinaisesti Euroopan unionin toimivaltaan. Se onkin yksi niistä keskeisistä alueista, joilla jäsenvaltioilla on ylin valta.

Juuri tästä syystä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oli annettava kaksi tuomiota luodakseen perustan tälle direktiiville. Tämä on itsessään erikoista, sillä neuvosto, komissio ja parlamentti ovat olleet pitkään yhtä mieltä siitä, että rangaistuskeinot ovat käypä väline panna ympäristölainsäädäntöä täytäntöön. Kesti kuitenkin monta vuotta, ennen kuin määriteltiin, mikä taho vastaa tällaisista toimista – jäsenvaltiot puitepäätösten nojalla vaiko yhteisö direktiivin nojalla.

Euroopan yhteisöjen tuomioistuin kannatti komission kantaa, mikä ei ole yllättävää. Lisäksi nyt, kun asia on selvitetty, konflikti ei todennäköisesti enää nouse uudelleen pintaan, sillä uudessa Lissabonin sopimuksessa puututaan ongelmaan ja suositetaan pikemminkin yhteisöä kuin yhteisöjen tuomioistuimen tuomioita.

Juuri tämä on syy, jonka vuoksi teimme sopimuksen ensimmäisessä käsittelyssä. Halusimme välttää sitä, että meidän pitäisi käynnistää koko menettely uudelleen tyhjästä, ellei ratkaisua syntyisi tänä vuonna. Keskeiseen oikeusperustaan tehtävän muutoksen ja Euroopan parlamentin tulevien vaalien vuoksi olisi varmastikin kulunut paljon aikaa, ennen kuin sopiva säädös olisi saatu hyväksytyä. Siksi olimme yksimielisiä siitä, että meidän oli tehtävä kaikkemme saadaksemme aikaan ratkaisun ensimmäisessä käsittelyssä. Puhuessani ”meistä” tarkoitan puheenjohtajavaltio Sloveniaa – ja olen hyvin pahoillani, ettei sen edustaja ole tänään täällä läsnä, sillä laitoin tyylikkään solmion juuri sen kunniaksi – sekä komissiota ja varjoesittelijöitä, joille haluan lausua erityiset kiitokset sovinnollisesta, rakentavasta ja asiantuntevasta yhteistyöstä. Kanssanne oli ilo tehdä yhteistyötä.

Uusi direktiivi perustuu kolmeen pilariin, joista haluan kertoa lyhyesti. Olemme ensinnäkin määrittäneet rikokset, joista voidaan vastedes langettaa rangaistus, sekä vahvistaneet liitteessä erityiset säädökset, joiden nojalla rikoksentehtäjiä voidaan syyttää. Tämä on *nulla poena sine lege* -periaatteen mukaista. Rangaistusta ei siis langeteta ainoastaan rikoksesta vaan myös yhden liitteessä vahvistetun säädöksen rikkomisesta. Tämä periaate oli tärkeää säilyttää lainsäädännössä.

Toiseksi suhteellisuusperiaate on sisällytetty tietyssä määrin direktiiviin. Direktiivin tarkoituksena ei ole rangaista mahdollisimman vakavasti jokaista, joka tekee pienimmänkin ympäristörikkeen, vaan torjua suuria rikoksia. Siksi vähäisistä rikoksista ei langettaisi direktiivin nojalla rangaistusta.

Kolmanneksi olemme myös säätäneet, että rangaistavuus edellyttää lainvastaista menettelyä. Säilytimme nämä kolme periaatetta luonnoksessa yksimielisesti. Päätimme myös parantaa määritelmiä. Odotan nyt innolla keskustelua. Haluan vielä kiittää uudelleen kaikkia Euroopan parlamentin jäseniä, jotka ovat mahdollistaneet tämän kompromissin.

Puhemies. – (DE) Hyvä Hartmut Nassauer, kiitos. Mainitsitte tyylikkään solmionne. Panin asian merkille, mutten rohjennut mainita asiasta. Nyt kun kuitenkin mainitsitte asiasta itse, voin ilokseni kertoa, että huomasin sen itsekin.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, vaikka minulla ja Hartmut Nassauerilla ei olekaan aivan samanlaisia solmioita, kannatan silti täysin hänen tekemäänsä työtä ja esitän hänelle siitä vilpittömät kiitokset.

Komissio pitää parlamentin ja neuvoston kanssa käytyjä neuvotteluja myönteisinä ja on iloinen siitä, että asiasta näyttää olevan mahdollista päästä sopimukseen ensimmäisessä käsittelyssä. Arvoisa puhemies, tämä merkitsee jälleen sitä, että kolme toimielintämme ovat onnistuneet, ja se osoittaa, että yhteispäätös menettely on hyvin tehokas myös silloin, kun käsiteltävät asiat ovat vaikeita ja monimutkaisia. Minun on sanottava, että oikeudellisten asioiden valiokunnan esittelijä Hartmut Nassauer, ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon valmistelija ja varjoesittelijät ovat tehneet lujasti työtä ja työskennelleet rakentavasti neuvoston puheenjohtajavaltion ja komission kanssa saadakseen aikaan epämuodollisissa kolmenvälisissä neuvotteluissa kompromissin, joka on nyt edessänne.

Hartmut Nassauer selitti myös keskeiset kysymykset hyvin, joten puhun lyhyesti. On totta, että tehokas ympäristönsuojelu edellyttää sitä, että yhteisön politiikkaa toteutetaan jäsenvaltioissa tehokkaasti ja aukottomasti. Tältä osin rikoslainsäädäntö on välttämätön työkalu. Vakavimpien rikosten tapauksessa voimakkaat rangaistus seuraamukset ovat ainut todella toimiva pelote. Samalla on kuitenkin aina muistettava, että suhteellisuusperiaatetta on kunnioitettava, kuten olette huomauttaneet.

Vaikka komissio olisikin halunnut lähentää rangaistuksia, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen lokakuussa 2007 tekemässä päätöksessä sen todettiin olevan perustamissopimuksen nojalla mahdotonta, ja tuomioistuimen päätöstä on noudatettava. Silti vaikka rangaistuksia ei lähennetäkään, direktiivi auttaa huomattavasti tehostamaan ympäristönsuojelua – eikä vähiten sen pelotevaikutusten vuoksi. Jäsenvaltiot sopivat ympäristörikosten määritelmistä, siitä, missä määrin yritykset ovat vastuussa tällaisista rikoksista, sekä tarpeesta ottaa käyttöön tehokkaita ja suhteellisia rangaistuksia, joilla on pelotevaikutus.

Siksi toivomme ja luotamme – ottaen huomioon jo tekemämme työn – että kaikki tämä saadaan aikaan. Euroopan neuvoston yleissopimus ympäristön suojelusta rikosoikeudellisin keinoin allekirjoitettiin täällä Strasbourgissa kymmenen vuotta sitten, eikä se ole vielääkään tullut voimaan! Siksi on jo korkea aika luoda

tehokas eurooppalainen oikeudellinen väline ympäristönsuojelusta rikosoikeudellisin keinoin. Luotan parlamentin tukevan meitä tässä asiassa, jotta saavutamme tavoitteemme viipymättä, ja haluan kiittää esittelijää vielä kerran.

Lopuksi komission on annettava muutamia julkilausumia, jotka ovat osa lainsäädäntöelinten kompromissia. Arvoisa puhemies, luen nyt nämä julkilausumat ääneen.

"Julkilausuma nro 1: Euroopan komissio panee merkille seuraavan tarkistuksen, jonka Euroopan parlamentin oikeudellisten asioiden valiokunta on hyväksynyt. 'Kun jatkuva toiminta jonkin ajan kuluttua johtaa ympäristövahinkoihin, jotka puolestaan voivat johtaa rikosoikeudelliseen vastuuseen tämän direktiivin nojalla, vastaus kysymykseen toimiko tekijä tahallisesti tai huolimattomuuttaan, on määritettävä ottaen huomioon ajankohta, jolloin tekijä ymmärsi tai hänen olisi pitänyt ymmärtää toimivansa rikollisella tavalla, sen sijaan että tarkastellaan ajankohtaa, jolloin hän aloitti toiminnan. On syytä pitää mielessä, että tällaisessa tapauksessa tekoa ei voida puolustaa aiemmin saadulla valtuutuksella, lisenssillä tai luvalla.' Komissio ymmärtää täysin tässä tarkistuksessa esiin tuodut huolenaiheet. Nämä asiat kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan, ja suhtaudumme luottavaisesti siihen, että jäsenvaltiot ottavat nämä tärkeät kysymykset huomioon."

"Euroopan komission julkilausuma nro 2: Tämän direktiivin liitteessä B lueteltu terveyttä ja turvallisuutta koskeva sekundaarilainsäädäntö, jolla pyritään suojelemaan yleisöä ja ympäristöä sellaisen toiminnan vaaroilta, johon liittyy ionisoivaa säteilyä, on hyväksytty Euratomin perustamissopimuksen nojalla. Siksi jäsenvaltioiden velvoitteet ottaa käyttöön rangaistusseuraamuksia direktiivin soveltamiseksi ulottuvat Euratomin perustamissopimuksen nojalla hyväksytyä lainsäädäntöä rikkovaan lainvastaiseen toimintaan, ja tästä syystä ne on määriteltävä suhteessa tähän lainsäädäntöön."

Olen pahoillani, että jouduin lukemaan nämä kaksi tekstiä ääneen, mutta minua vaadittiin tekemään niin. Arvoisa puhemies, tämän tehtyäni aion nyt keskittyä täysin asiasta käytävään keskusteluun.

Dan Jørgensen, *ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon valmistelija*. – (DA) Arvoisa puhemies, totean aivan aluksi, ettei meidän pidä tyytyä kehuaan vain Hartmut Nassauerin solmiota. Meillä on myös paljon hyvää sanottavaa tavasta, jolla hän on pyrkinyt löytämään sovitteluratkaisun tähän vaikeaan asiaan. Olemme tekemässä hyvin tärkeän päätöksen. Yksi EU:n ympäristöpolitiikan suurimmista ongelmista on se, ettei sitä valitettavasti panna vielä täytäntöön yhtenäisellä tavalla yksittäisissä maissa eikä sitä etenkään hallinnoida yhtenäisellä tavalla yksittäisissä maissa. Yritämme siksi ratkaista tämän ongelman ottamalla suuren askeleen eteenpäin. Varmistamme tulevaisuudessa, että samasta rikkomuksesta rangaistaan samalla tavalla EU:n kaikissa jäsenvaltioissa riippumatta siitä, missä lakia rikotaan. On myös erittäin hienoa, että meillä on nyt muutamia määritelmiä siitä, mistä tällaiset rikkomukset muodostuvat. Meillä on nyt selvä luettelo, joka ei saa olla staattinen vaan jonka on tärkeää olla dynaaminen ja joka osoittaa, milloin ympäristöpolitiikan peruseriaatteita rikotaan. Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta on ollut hyvin huolissaan luontotyyppialueiden suojelun varmistamisesta, ja olemme siksi iloisia siitä, että tämä direktiivi on sisällytetty luetteloon. Olisimme myös halunneet tarkempia tietoja siitä, kuinka kovia rangaistusten pitäisi olla. Tämä ei valitettavasti ollut nykyisten sopimusten nojalla mahdollista, mutta olemme yleisesti hyvin tyytyväisiä tulokseen. Tämä on suuri askel eteenpäin ympäristönsuojelun kannalta.

Puhetta johti

varapuhemies **António DOS SANTOS**

Georgios Papastamkos, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (EL) Arvoisa puhemies, Kreikassa koettiin viime kesänä yksi viime aikojen pahimmista katastrofeista. Yli 60 henkeä kuoli ja monet saivat vammoja, kun läntisen Peloponnesoksen, Attikan ja Evian metsäpaloissa paloi satoja hehtaareja poroksi. Vastaavia katastrofeja on nähty aiempina vuosina muissa Välimeren rannikon jäsenvaltioissa, kuten Espanjassa, Italiassa ja Portugalissa.

Metsäpalot vaarantavat ihmishenkiä ja tuhoavat alueen luonnonvaroja. Niiden syyttäminen onkin epäilemättä yksi aikojemme vakavimmista ja katalimmista rikoksista.

Komissio on antanut ehdotuksen direktiiviksi ympäristönsuojelusta rikosoikeudellisin keinoin. Direktiivissä ei oteta huomioon asiaankuuluvan lainsäädäntöprosessin lopputulosta, joka riippuu enemmän oikeudellisten muutoseikkojen eroista kuin keskeisistä kysymyksistä. Olemme kuitenkin menossa oikeaan suuntaan: direktiivi on tärkeä keino tehostaa ympäristönsuojelua tulevina vuosina.

Haluan kiittää henkilökohtaisesti Euroopan parlamentin esittelijää Hartmut Nassaueria siitä, että hän osoitti ymmärtävyyttä kompromissitarkistuksen yhteydessä hyväksymällä säännöksen, jolla metsäpalojen sytyttäminen katsotaan rikokseksi. Kiitän myös Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) ja Euroopan demokraattien ryhmän espanjalaisjäseniä, jotka kannattivat tarkistustani.

Manuel Medina Ortega, PSE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, uskon, että muutaman vuoden päästä Euroopan parlamentin katsotaan luoneen tämän istuntojakson aikana Euroopan unionin lainsäädännön kehittämistä koskevan merkittävän ennakkotapauksen.

Euroopan unionilla ei ole periaatteessa toimivaltaa rikoslainsäädäntöön liittyvissä asioissa, vaan ala kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan. Kuten esittelijä totesi, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen kaksi tuomiota loivat perustan yhteisön tietyn tasoiselle, vaikkakin rajalliselle toimivallalle rikosoikeuden alalla.

Dan Jørgensen sanoi, ettei tässä ole kyse lakien yhtenäistämisestä vaan lähentämisestä, ja katson tältä osin, että parlamentti ja sen esittelijä Hartmut Nassauer, neuvosto ja komissio, puheenjohtajavaltio Slovenia ja komission jäsen Barrot ovat kaikki myötävaikuttaneet sopimukseen, jonka kaikki voivat hyväksyä.

Kuten sanoin, puhumme yhtenäistämistä, emme lainsäädännön lähentämisestä. Aiomme yhtenäistää rikosluokat, sillä tämä on rikosoikeuden periaate, ja kuten Hartmut Nassauer sanoi lakimiehelle tyypillisellä tarkkuudella, rikosluokat eivät voi olla luonteeltaan yleisiä tai sattumanvaraisia.

Noudatamme suhteellisuusperiaatetta, poistamme vähimmäisseuraamukset ja otamme käyttöön periaatteen, jonka mukaan syytetty ei voi nostaa toiminnasta, josta ei voi langettaa rangaistusta.

Katson, että komission julkilausuma ja erityisesti se, mitä siinä sanottiin huolimattomuudesta ja tuottamusvastuun syntymisestä, auttaa meitä edistymään jatkossakin tässä asiassa. Tällä hetkellä emme voi tehdä tämän enempää. Uskon, että voimme edetä pidemmälle vain, jos Euroopan unionin lainsäädäntöä muutetaan merkittäväällä tavalla perustuslain uusien määräysten myötä. Parlamentti tekee kuitenkin yhdessä neuvoston ja komission kanssa kaiken voitavansa lujittaaakseen ympäristönsuojelusta annettua lainsäädäntöä ja sitä vastaavaa rikoslainsäädäntöä noudattaen Euroopan neuvoston vanhaa yleissopimusta, jossa määrättiin ympäristölainsäädännön rikkomisesta aiheutuvasta rikosoikeudellisesta vastuusta. Kiitos.

Diana Wallis, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, kuten täällä on jo todettu, meidän on kiitettävä Hartmut Nassaueria työstä, jota hän on tehnyt tässä ensimmäisessä käsittelyssä. Myös komissio ansaitsee erityiset kiitokset siitä, että se on auttanut meitä pääsemään tähän pisteeseen.

Kuten Manuel Medina juuri totesi, tämä on ollut ja on jatkossakin tärkeä ensimmäisessä käsittelyssä tehtävä sopimus. Se on yhteispäätös menettelyn kannalta historiallinen, ja erityisesti Euroopan parlamentille on merkittävää päästä osallistumaan rikosoikeudellisten rangaistusten asettamiseen. Tämä on todella huomionarvoinen tapaus. Tämä direktiivi tuo viimein oikeusvarmuutta alalle, jolla olemme nähneet aiemmin vain melkoisen tyyliäntöä pallottelua Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen ja EU:n lakiasäätävien toimielinten välillä. Nyt asiaan on saatu varmuutta ja selvyyttä.

Ennen kaikkea tämä on huomattava edistysaskel ympäristönsuojelun kannalta. Olen huomannut vetoamusvaliokunnan jäsenenä vuosien saatossa, että kansalaiset kääntyvät useimmin puoleemme juuri ympäristövahinkoja koskevissa asioissa ja pyytävät meitä panemaan täytäntöön jotakin sellaista, jonka pitäisi heidän mielestään kuulua EU:n lainsäädäntöön. Nyt voimme viimein kertoa, että meillä on – tai pitäisi olla – tehokkaat keinot varmistaa, että EU:n ympäristölainsäädäntö pannaan todella täytäntöön ja että sitä valvotaan, kuten kansalaiset eri puolilla Euroopan unionia odottavat.

Kyse ei ole kuitenkaan vain tästä, vaan parlamentti antaa myös toisen voimakkaan viestin. Vaadimme tähän sopimukseen niin sanottuja vastaavuustaulukkoja. Niiden avulla näemme tarkkaan tässä hyvin monimutkaisessa säädöksessä sen, missä asioissa jäsenvaltiot siirtävät EU:n lainsäädäntöä osaksi kansallista lainsäädäntöään. Euroopan parlamentti on suhtautunut tähän asiaan vakavasti, ja meitä on viimein kuultu. Mielestäni tämä auttaa meitä osoittamaan toimivaltamme ja kasvavan tehokkuutemme lainsäädäntöelimenä, mikä enteilee hyvää Lissabonin sopimuksen lähestyvän voimaantulon kannalta.

Monica Frassoni, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, ryhmäni ei pidä yleensä ensimmäisessä käsittelyssä tehtävistä sopimuksista, sillä kiire ja paine päästä sopimukseen heikentävät usein säädöksen laatua. Hyvä Hartmut Nassauer, minun on todettava, että jos olisitte kysynyt minulta vuosi sitten, uskoinko meidän saavan aikaan ensimmäisessä käsittelyssä ja teidän toimiessanne esittelijänä kahden osapuolen välisen sopimuksen ympäristönsuojelusta rikosoikeudellisin keinoin, olisin todennäköisesti vastannut kieltävästi. Näin on kuitenkin käynyt, ja se johtuu erinomaisesta tiimitystä, jonka

mahdollisti se, että noudatimme tiukasti epävirallista vuoropuhelua koskevia menettelyjä komission ja neuvoston kanssa ja että ne ottivat esittelijän ja varjoesittelijät mukaan aina kun mahdollista. Lisäksi se on ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan tekemän arvokkaan työn ansiota. Haluan siksi esittää esittelijälle ja hänen kollegoilleen vilpittömät kiitokset, sillä tämä on tärkeä saavutus, kuten kaikki muut puhujat ovat jo todenneet.

Arvoisa puhemies, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen päätös on selvästikin estänyt meitä asettamasta rangaistuksia, mikä on tyypistänyt siipiämme jossakin määrin, mutta toivon tämän seurauksena, että äänestyksen jälkeen me, koko Euroopan unioni, pidämme tämän asian mielessä. Mielestäni meidän pitäisi kiinnittää kunnolla huomiota tähän asiaan, kun Lissabonin sopimus on ratifioitu.

Tämä direktiivi ei tietenkään ole täydellinen, kuten ei mikään muukaan elämässä. Emme ole esimerkiksi kovin tyytyväisiä monimutkaiseen liitteeseen, joka sisältää pitkän, vaikkakin tyhjentävän luettelon direktiiveistä, joita tämä uusi säädös koskee. Olisimme halunneet mieluummin komission ehdottaman ja ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan hyväksymän järjestelmän, jossa tehtiin täysin selväksi, että kyseisten direktiivien lisäksi kokonainen joukko rikoksia luokiteltaisiin automaattisesti rangaistaviksi rikoslainsäädännön nojalla.

Olemme nyt kaikki tyytyväisiä siihen, että siirtymäaika on kaksi vuotta. Mielestäni tätäkin olisi voitu parantaa, ja Diana Wallisin tavoin olemme erittäin tyytyväisiä siihen, että jäsenvaltioiden on toimitettava vastaavuustaulukot eli niiden on ilmoitettava meille nopeasti, kuinka ne soveltavat lakeja, minkä ne jättävät usein tekemättä.

Kannatamme kuitenkin täysin sitä, että jatkossa varmistetaan, etteivät tietyt rikokset voi jäädä enää rankaisematta. Kotimaassani Italiassa on koettu houkutusta tehdä niin ja siellä on itse asiassa tehty niin, ja olen iloinen siitä, että tällä direktiivillä torjutaan tämä mahdollisuus ja että ympäristöalueiden tuhoamisesta, vandalismista ja muista vastaavista asioista seuraa jatkossa varmasti rangaistus.

Jens Holm, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, on selvää, että jokaista, joka rikkoo ympäristölainsäädäntöä, on rankaistava. Rangaistusten on oltava niin kovia ja niillä on oltava niin suuri pelotevaikutus, ettei ympäristörikoksia uusita. Pitääkö meidän kuitenkin yhtenäistää rikoslainsäädäntöä? Pitääkö EU:n sanoa, millaisia rangaistusten on oltava – että niiden on oltava vankeusrangaistuksia, sakkoja ja muita rangaistuksia? Ei, näiden asioiden päättäminen on jäsenvaltioiden tehtävä.

Lainsäädännön yhtenäistämiseen liittyy aina se vaara, että edistysmieliset maat joutuvat höllentämään lainsäädäntöään. Tätä ei voida hyväksyä. Jos luovutamme näissä asioissa päätöksenteko-oikeuden EU:lle, mikä on seuraava askel? EU:n on tietenkin pyrittävä varmistamaan, että jäsenvaltiot parantavat ympäristölainsäädäntöään. Voimme levittää ja meidän on levitettävä hyviä käytäntöjä, ja voimme auttaa ja tukea niitä jäsenvaltioita, jotka ovat jääneet monesta syystä muista jälkeen. Erinomaisena esimerkkinä mainitsen sen, että voimme laatia taulukoita, jotka sisältävät konkreettisia indikaattoreita, joiden perusteella jäsenvaltioita voidaan verrata. Tällä tavalla luomme erittäin legitiimin järjestelmän, jonka juuret ovat syvällä demokratiassa. Näin voimme myös puolustaa parhaiten ympäristöä.

Aloyzas Sakalas (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää esittelijää hänen huomaavaisuudestaan yhteistyön aikana ja kertoa, että olen erittäin tyytyväinen siihen, että onnistuimme löytämään neuvotteluissamme ratkaisun, jonka kaikki saattoivat hyväksyä. Tästä huolimatta haluan esittää kolme huomiota.

Kannatan ensinnäkin täysin sitä ajatusta, että tämä mietintö on hyväksyttävä, ennen kuin Lissabonin sopimus tulee voimaan. Sen seurauksena kaikkien jäsenvaltioiden on sovellettava uuden direktiivin mukaisia rikosoikeudellisia seuraamuksia mieluummin ennemmin kuin myöhemmin. Meidän kaikkien pitäisi ottaa opiksemme paljon Kreikan metsäpaloista.

Toiseksi haluan korostaa, kuinka tärkeää oli saada 3 artiklan h kohtaan uusi sanamuoto, jolla viitataan kaikkeen toimintaan, jonka seurauksena on "suojelualueella sijaitsevan elinympäristön merkittävä huonontuminen". Tämä on huomattavasti parempi kuin esittelijän ehdottama alkuperäinen, suppeampi sanamuoto.

Kolmanneksi muistutan, että suurimmat kiistamme koskivat liitteitä. Tältä osin huomautan, ettei direktiivillä rajoiteta jäsenvaltioiden toimivaltaa, ja viittaa EY:n perustamissopimuksen 176 artiklaan. Lisäksi luettelo asiaan kuuluvasta yhteisön lainsäädännöstä tuo oikeusvarmuutta, jota tarvitaan rikoslainsäädännön ollessa

kyseessä. Tämän lähestymistavan ansiosta meidän ei myöskään tarvitse määritellä direktiivissä tiettyjä termejä, kuten vettä tai jätettä. Kannatan siksi uusien liitteiden sisällyttämistä direktiiviin.

Kannatan täysin Hartmut Nassauerin ehdottamaa asiakirjaa.

Mojca Drčar Murko (ALDE). - (SL) Arvoisa puhemies, ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnassa odotettiin, että luomamme yhteiset säännöt ympäristörikosyytteiden nostamisesta menisivät tätä kompromissia pidemmälle ja että yhteisön lainsäädännön lisäksi ne kattaisivat myös jäsenvaltioiden lainsäädännön. Tällä hetkellä näyttää kuitenkin siltä, että aikaan saamamme kompromissi on sen rajoilla, mikä voidaan hyväksyä. Ympäristönsuojelun kannalta direktiivi on kuitenkin suuri askel eteenpäin, koska siinä säädetään tehokkaiden, suhteellisten ja pelotevaikutukseltaan voimakkaiden rangaistusten soveltamisesta koordinoitulla tavalla vakaviin ympäristörikoksiin, jotka luetaan liitteessä.

Tältä pohjalta kehitettävään yksittäisten maiden rikosoikeudelliseen politiikkaan viitaten haluamme kiinnittää huomiota nykyaikaisen rikoslainsäädännön sääntöihin, joiden mukaan rikosoikeudenkäynnin luotettavuus on tärkeämpää kuin mahdollisten rangaistusten kovuus. Rikolliset voivat olla varmoja, etteivät he löydy jatkossa suojapaikkaa mistään päin Euroopan unionia.

Hiltrud Breyer (Verts/ALE). - (DE) Arvoisa puhemies, on ollut erittäin rohkaisevaa nähdä, ettei komissio ole antanut jäsenvaltioiden hermostuttua itseään vaan että se on antanut ympäristörikollisten rikosoikeudellisesta vastuusta ehdotuksen. Ympäristölainsäädännön rikkomuksiin ei voida nimittäin suhtautua enää jatkossa kuin pelkkiin pikkusynteihin. On myös rohkaisevaa, että säädösehdotuksessa määritellään luonnonvarat entistä paremmin ja selvemmin ja että sen avulla on mahdollista määrittää tarkkaan, mikä katsotaan rikokseksi – vieläpä samana päivänä, jona YK on käynnistänyt ympäristön monimuotoisuutta käsittelevän konferenssin.

On kuitenkin valitettavaa, ettei direktiivissä säädetä seuraamuksista ja ettei rikkomuksia käsitellä yleisesti rikoksina. Näin syntyy valitettavasti porsaanreikiä, jotka liittyvät erityisesti kasviston ja eläimistön suojeluun, kun rikollisten tuomitseminen ei ole itsestään selvää ja monet voivat välttää tuomion vetoamalla tietämättömyyteen. Siksi tässä direktiivissä olisi ollut loogista ja hyödyllistä säätää myös geeniteknikasta. Ympäristörikoksista on rangaistava, ja toivon, että tästä direktiivistä tulee virstanpylväs ja että se osoittaa selvästi, että ympäristö on valti, jota on syytä suojella, ja että meidän on tehtävä kaikkemme varmistaaksemme, etteivät ympäristölainsäädännön rikkomukset jää rankaisematta.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. - (FR) Arvoisa puhemies, tämä keskustelu on todella korostanut sitä, että olemme ottamassa tärkeän askeleen kohti uutta vaihetta – tai ehkäpä minun pitäisi sanoa, että otamme tämän askeleen, jos, ja kuten toivomme, tällä tekstillä tehdään selväksi, Monica Frassonin sanoja lainatakseni, ”etteivät tietyt rikokset voi jäädä enää rankaisematta”. Haluan kiittää Hartmut Nassaueria vielä kerran työstä, jota hän on tehnyt tätä tekstiä valmisteltaessa. Uskon, että juuri tällä on merkitystä. Se on todellinen askel eteenpäin. Haluan lisätä, ettei komissio kannattanut alun perin liitteitä. Vaikka komissio katsookin edelleen, ettei tällainen liite ole tarpeen, se pitää kuitenkin sen liittämistä direktiiviin useimpien jäsenvaltioiden toiveiden mukaisesti hyväksyttävänä. Liite, sellaisena kuin sitä on nyt esitetty, on kattava, ja se sisältää kaikki keskeiset ympäristöalan säädökset, joilla voi olla merkitystä direktiivissä kuvattujen rikosten kannalta.

Samalla on kuitenkin selvää, ettemme voi väittää laatineemme tyhjentävää luetteloa, ja olisikin riskialtista väittää luettelon olevan tyhjentävä. Toisaalta olen nyt varma siitä – ja haluan kertoa tämän Euroopan parlamentin jäsenille – että kun direktiivi on hyväksytty, jäsenvaltioilla on 18 kuukautta aikaa siirtää se osaksi kansallista lainsäädäntöään, ja on sanomattakin selvää, että komissio seuraa tätä prosessia hyvin tarkkaan. Se arvioi oikeuskehysten valossa, onko sen esitettävä ylimääräisiä säädösehdotuksia.

Olen vakuuttunut siitä, että tätä prosessia on seurattava erityisen tarkkaan, jotta voidaan varmistaa, että tapa, jolla direktiivi siirretään osaksi kansallista lainsäädäntöä, heijastaa kunnolla sitä henkeä, joka on vaikuttanut Euroopan parlamentin puolelta tähän säädökseen. Minulle on kerrottu, että ehdotettu aikaraja on 24 kuukautta. Kyllä, tämä pitää paikkansa, ehdotus on todella 24 kuukautta. Olin itse jokseenkin kunnianhimoisempi. Tästä huolimatta komissio voi vakuuttaa teille nyt pitävänsä erittäin tiiviisti silmällä sitä, kuinka tämä teksti siirretään osaksi kansallista lainsäädäntöä, sillä tämä teksti on hyvin suuri edistysaskel EU:n ympäristönsuojelun kannalta.

Hartmut Nassauer, esittelijä. - (DE) Arvoisa puhemies, aloitan viimeisimmästä asiasta eli määräajasta, johon mennessä direktiivi on siirrettävä osaksi kansallista lainsäädäntöä. Haluan todeta, että tämä direktiivi on ennakkotapaus. Manuel Medina huomautti aivan oikein, että yhteisön kaikki ympäristölainsäädäntö on

tavallaan käytävä läpi rikosoikeudellisen yhteensopivuuden osalta uusien rikosmääritysten valossa. Näin tehdään ensimmäistä kertaa, ja tehtävä on varsin mittava. Näin ollen on järkevää antaa jäsenvaltioille 24 kuukautta aikaa 18 kuukauden sijasta.

Toinen asia, jonka haluan sanoa, on suunnattu komissiolle. Arvoisa komission jäsen Barrot, tämä asia ei ehkä vielä kuulu teidän toimivaltaanne, mutta se kuuluu tulevaisuudessa. Komissiolle on nyt uusia resursseja: sillä on käytettävissään uusia välineitä, jotka – kuten olen sanonut – ovat pohjimmiltaan jäsenvaltioiden käsissä. Katson, että komission olisi järkevää käyttää näitä välineitä varovasti. Yhteisön lainsäädännön rikosoikeudellinen tarkastelu ei koske tietenkään vain ympäristölainsäädäntöä, mutta sitä voidaan periaatteessa soveltaa yhteisön toiminnan kaikkiin muihin alueisiin. Siksi katson, että komission olisi järkevää edetä tältä osin varovasti, sillä rikoslainsäädäntö on lainvalvonnan viimeinen oljenkorsi eikä jokapäiväiseen käyttöön tarkoitettu väline. Jäsenvaltiot eivät ole varsinaisesti ikionnellisia tästä kaikesta. Lisäksi, ilmaistakseni asian hienotunteisesti, oikeusoppineet ovat suhtautuneet äärimmäisen epäröivästi Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomioiden liittämiseen osaksi lainsäädäntöä ja oikeuskäytäntöä.

Kehotan siksi komissiota käyttämään näitä välineitä varoen, sillä direktiivi on sitä tehokkaampi, mitä johdonmukaisemmin sitä sovelletaan käytännössä.

Puhemies. – (PT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona 21. toukokuuta 2008.

21. Ennakoarvio Euroopan parlamentin tuloista ja menoista varainhoitovuodeksi 2009 (keskustelu)

Puhemies. – (PT) Esityslistalla on seuraavana Janusz Lewandowskin budjettivaliokunnan puolesta laatima mietintö ennakoarviosta Euroopan parlamentin tuloista ja menoista varainhoitovuodeksi 2009 (2008/2022(BUD)) (A6-0181/2008).

Janusz Lewandowski, esittelijä. – (PL) Arvoisa puhemies, arvioidessamme Euroopan parlamentin tuloja ja menoja varainhoitovuonna 2009 olemme ottaneet huomioon sen, millaisia erityisiä olosuhteita ja haasteita kohtaamme ensi vuonna. Olemme kaikki täällä yhtä mieltä siitä, mitä nämä haasteet ovat: parlamenttia on mukautettava, kun sen valtuudet kasvavat Lissabonin sopimuksen voimaantulon myötä. Vaalit ovat ovella, ja vaalikampanja on rahoitettava. Tarvitsemme uudet säännöt Euroopan parlamentin jäsenten palkkioista ja hyväksymme toivottavasti avoimet säännöt parlamentin avustajien palkkaamisesta ja heidän palkkioistaan.

Menoarvioissa ei ole kvantifioitu eikä otettu huomioon tulevan vuoden jokaista haastetta. Epävarmoissa tapauksissa ilmeinen ratkaisu on budjettivaranto, ja keskustelimme juuri tästä parlamentin puhemiehistön kokouksessa, josta käytetään budjettikielessä nimitystä ”preconciliation”. Voin ilokseni kertoa teille, että kokouksen ilmapiiri oli hyvä ja että monet ehdotuksistamme hyväksyttiin. Tarkemmin sanottuna arvioihin sisällytettiin 65 uutta suunniteltua virkaa, osittain varannon varoilla. Lisäksi perustettiin ”Lissabonin varanto”, jolla pyritään kattamaan uuden tilapäisen työryhmän havaintojen mukaiset menot. Kyseinen työryhmä arvioi parhaillaan sitä, millaisia uusia tarpeita Euroopan parlamentille aiheutuu Lissabonin sopimuksesta. Budjettivaliokunta tarkasteli poliittisten ryhmien pyyntöjä ja pani merkille tarpeen vahvistaa lisätä avustavan henkilökunnan määrää. Budjettikurin periaatteita on kuitenkin noudatettava, eli henkilöstösiirrot on asetettava uusien virkojen perustamisen edelle.

Kiinteistöjen ja kiinteistöpolitiikan osalta odotamme toukokuussa esitettävää pitkän aikavälin strategista suunnitelmaa erityisesti siksi, että kohdennettavat ja tällä hetkellä varannossa olevat summat sekä tämän tilikauden siirrot seuraavalle kaudelle ovat huomattavia. Löysimme talousarviosta 3,4 miljoonan euron määrärahat Strasbourgin SDM-rakennuksen asbestiremontille. Koska Strasbourgin viranomaisien kanssa syntynyt konflikti sai osakseen kielteistä julkisuutta ja koska asia on arkaluonteinen, se vaatii selvennystä, ja tätä varten tehdään tarkistuksia. Niissä vaaditaan jopa varantoa tarpeellisten toimenpiteiden kattamiseksi. En syvenny nyt muihin kysymyksiin, joihin liittyy suuria taloudellisia rasitteita, kuten tietokoneiden hankkimiseen vierailukeskukseen ja Euroopan parlamentin jäsenten lisäpalveluihin. Ennen kaikkea on korostettava, että arviomme jää yhä ylärajan alapuolelle eli alle 20 prosenttiin EU:n toimielinten yleisistä hallintomenoista. Tämä 20 prosenttia ei ole itsessään mikään päämäärä, vaan se on järkevä, itse asetettu raja, joka lisää uskottavuuttamme, kun vaadimme budjettikuria muilta toimielimiltä. Toivon, että menoarvio vastaa pitkälti parlamentin lopullista talousarviota. Toivon, että onnistumme säilyttämään luottamuksen ilmapiiriin, joka on suurelta osin pääsihteeri Rømerin henkilökohtainen saavutus. Huomisen äänestyksen pitäisi sujua kitkattomasti, sillä tarkistuksia on esitetty vain neljä.

Haluan lopuksi kiittää kaikkia niitä, jotka ovat vaikuttaneet omalta osaltaan siihen, että pilottimenettely – jonka uskottiin osoittautuvan todennäköisesti hankalaksi – on sujunut toistaiseksi ongelmitta. Toivon, että menettely jatkuu tällaisena, kunnes parlamentin lopullinen talousarvio hyväksytään.

Reimer Böge, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, se, että Janusz Lewandowskin mietintöön on esitetty vain neljä tarkistusta, on selvä todiste siitä, että esittelijä on tehnyt erinomaista valmistelutyötä ja että hän on pyrkinyt todella yhteisymmärrykseen poliittisten ryhmien kanssa. Lisäksi se saattaa osoittaa sen, mitä tavoittelemme niin sanotulla pilottiprosessilla, jossa pyrimme ottamaan tämän vuoden aikana ensiaskeleen kohti puhemiehistön ja budjettivaliokunnan toimivaa yhteistyöjärjestelmää, joka perustuu vastuiden jakamiseen. Sitä ennen sekä puhemiehistön että parlamentin hallinnon kanssa käydään hyvin tiukkoja neuvotteluja, joilla pyritään välttämään usein kohtaamiamme epäselvyyksiä ja jopa väärinkäsityksiä. Tarvitsemme ennen kaikkea yhteisen lähestymistavan.

Lisäksi on tärkeää korostaa uudelleen, että parlamentti on sitoutunut voimakkaasti noudattamaan budjettikuria eikä se ylitä otsakkeelle 5 asetettua 20 prosentin rajaa niin kauan kuin tilanne jatkuu tällaisena. Tämän korostaminen on erityisen tärkeää nyt, kun uudistussopimuksen täytäntöönpanosta käydään keskustelua.

Samoin on tärkeää korostaa, että tämä on todellinen kulttuurinen vallankumous ja että on ainakin hyvä alku, että puhemiehistö päättää itse, kuten se on nyt tehnyt, että se laittaa tiettyihin uusiin virkoihin tarvittavat määrärahat budjettivarantoon eikä enää vain hyväksy hallintoehdotuksia siellä ja täällä, vaan osallistuu tarkempiin, todellisiin neuvotteluihin siitä, mitä talousarvion takana oikein on. Tämä helpottaa myös budjettivaliokunnan työtä sekä valiokunnan ja puhemiehistön välistä yhteistyötä.

Meidän on tietenkin keskusteltava ensimmäisessä käsittelyssä hyvin tarkkaan varojen kohdentamisesta uudelleen valiokuntien ja poliittisten ryhmien vahvistamiseen, jotta voimme hoitaa kunnolla tehtävät, jotka uudistussopimus antaa meille.

Sanon aivan kaunistelematta, että odotan ennen kaikkea täysistunnossa tehtyjen päätösten ja puhemiehistön kanssa käymiemme keskustelujen perusteella sitä, että puhemiehistö tekee tällä viikolla, joko tänään tai keskiviikkona, keskeiset päätökset avustajien järjestelmästä, avustajien säännöistä ja muista avoinna olevista kysymyksistä. Näistä asioista on tehty selviä päätöksiä täysistunnossa, ja puhemiehistön on vain pantava ne täytäntöön vastatakseen asianmukaisesti sisäiseen ja julkiseen keskusteluun.

Thijs Berman, PSE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, kuinka kauan ainakin kymmenen prosenttia Euroopan parlamentin jäsenten avustajista joutuu vielä työskentelemään täällä vailla minkäänlaista sosiaaliturvaa erilaisten sopimusten muodostamassa täysin epäselvässä sokkelossa, joka antaa jopa aihetta petosepäilyille?

Aina kun Euroopan parlamentin sosialistiryhmä yrittää järjestää jäsenten avustajille kunnan sopimuksen, joka sisältäisi kaikki tavanomaiset sosiaaliturvatakeet, Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) ja Euroopan demokraattien ryhmä yrittää estää tällaisten avustajien sääntöjen laatimisen. Sana ”säännöt” ovat PPE-DE-ryhmälle todellinen tabu. Tällä kertaa sana ”säännöt” on korvattu sanalla ”järjestelmä”. Tämä ei kuitenkaan ole pelkkää sanaleikkiä. Euroopan parlamentin pitäisi näyttää esimerkkiä työehtoihin liittyvissä asioissa, mutta se on pahasti jäljessä siitä, mitä on pidetty pitkään täysin normaalina standardina. Ilman yhtenäisiä sääntöjä kollegamme eivät saa koskaan suojaa, johon heillä pitäisi olla oikeus.

Siksi tämä avustajien sääntöjä koskeva yksittäinen kohta on tärkeä, ja tarkistus, jolla se pyritään romuttamaan, on häpeätahra Janusz Lewandowskin muutoin erinomaisessa mietinnössä. Olen samaa mieltä hänen esittämistään ja Reimer Bögen esittämistä huomioista. Talousarvio noudattelee edelleen sille asetettuja rajoja, vaikka parlamentin vastuita laajennetaankin uudessa sopimuksessa. Selvyyttä tarvitaan lisää ensinnäkin henkilöstöresursseihin ja toiseksi Euroopan parlamentin rakennusten asbestiremonttiin. Näihin asioihin on vaadittava nimenomaisesti selvyyttä, jos summat, jotka haluamme laittaa tätä varten varantoon, on määrä vapauttaa.

Anne E. Jensen, ALDE-ryhmän puolesta. – (DA) Arvoisa puhemies, parlamentin talousarvio hyväksytään vasta lokakuussa, mutta tuemme Janusz Lewandowskin mietinnössä periaatteessa puhemiehistön huhtikuussa hyväksymää budjettiehdotusta vuodelle 2009 ja erityisesti ehdotuksen yksityiskohdista käytävää vuoropuhelua, joka toteutetaan tänä vuonna pilottihankkeena. Katson alustavien kokemusten osoittavan, että tällaisen vuoropuhelun käyminen on hyödyllistä. Se tarkoittaa sitä, että ne, jotka ovat poliittisessa vastuussa talousarviosta, tarkastelevat sitä yksityiskohtaisesti ja että budjettivaliokunta osallistuu asiaan kunnolla. Tämä on hyvä asia. Vuoropuhelussa on keskitytty varsin voimakkaasti henkilöstötarpeisiin, jotka liittyvät uusiin tehtäviin, joita parlamentti saa Lissabonin sopimuksen myötä, ja ennen kaikkea sen

varmistamiseen, että tarpeet täytetään mahdollisin henkilöstöuudistuksin, ennen kuin henkilökunnan määrää ryhdytään nostamaan. Parlamentin henkilöstömäärä on luonnollisesti kasvanut voimakkaasti EU:n laajentumisen myötä. Meidän on nyt pidettävä vakautusjakso ja tarkasteltava samalla henkilöstötarpeita huolella.

Olemme myös sopineet laativamme ennen tämän kuun loppua pitkän aikavälin strategisen suunnitelman kiinteistöistä ja niiden kunnossapidosta. Meidän on jälleen tarkasteltava tämän alan tulevaa politiikkaa. Asbestitapaus osoittaa, että yksityiskohdat ovat kiinnostavia. Olemme yllättyneitä siitä, että SDM-rakennuksen asbestinpoistoon on varattu määrärahoja, sillä kun parlamentti osti rakennuksen, meille sanottiin, ettei rakennuksessa ollut asbestia! Siispä Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmä kannattaa Euroopan parlamentin sosialistiryhmän ehdotusta määrärahojen laittamisesta varantoon.

Viimeisimpänä muttei vähäisimpänä haluan myös korostaa, että meidän on hyväksyttävä avustajia koskeva järjestelmä, mistä olemme keskustelleet parlamentin pääsihteerin Rømerin kanssa. Emme saa epäonnistua tällä kertaa, vaan meidän on järjestettävä asia.

Wiesław Stefan Kuc, *UEN-ryhmän puolesta.* – (PL) Arvoisa puhemies, Janusz Lewandowskin päätöslauselmaesityksessä ennakoarviosta Euroopan parlamentin tuloista ja menoista varainhoitovuodeksi 2009 ja alustavassa talousarvioesityksessä sovitetaan yhteen talousarvioon tehtävät lisäsäästöt sekä Euroopan parlamentin ensi vuoden tehtävät, jotka johtuvat Lissabonin sopimuksen voimaantulosta, Euroopan parlamentin vaaleista, uusien jäsenten asemaa koskevista säännöistä, kiinteistöpolitiikasta, Euroopan parlamentin jäsenten palvelujen parantamisesta, energian säästämisestä ja niin edelleen. EU:n talousarviosta on aina sanottu, ettei onnistu vähemmällä rahalla, mutta tämä on nyt osoittautunut mahdolliseksi. Janusz Lewandowskin ja parlamentin muiden jäsenten taitotieto ja valtava kokemus sekä puhemiehistön kanssa tehty erinomainen yhteistyö ovat saaneet aikaan ihmeen. Ryhmäni äänestää tämän päätöslauselmaesityksen puolesta.

Gerard Batten, *IND/DEM-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, puhemiehistö hyväksyi 21. huhtikuuta alustavan talousarvioesityksen, jossa Euroopan parlamentin menot olivat yli 1,5 miljardia euroa. Vuonna 2009 näemme Lissabonin sopimuksen vaikutukset, mikäli kaikki jäsenvaltiot todellakin ratifioivat sen.

Meille sanottiin, että Lissabonin sopimus – toiselta nimeltään EU:n perustuslaki – olisi vain siivoustoimenpide, jolla yksinkertaistettaisiin parlamentin työtä. Virkamiehet ovat kuitenkin pyytäneet kaksi miljoonaa euroa lisää sopimuksesta aiheutuvien ylimääräisten kustannusten kattamiseen, ja yksin Euroopan parlamenttiin on luotava 65 uutta virkaa, joiden haltijat auttavat poliittisia ryhmiä ymmärtämään sopimusta. Tämä kaikki hyväksytään, ennen kuin Yhdistynyt kuningaskunta on ratifioinut sopimusta ja ennen kuin irlantilaiset ovat saaneet sanoa sanansa kansanäänestyksessä.

Parlamentti on tietysti jo päättänyt sivuuttaa irlantilaisten päätöksen, jos Irlanti äänestää sopimusta vastaan, ja kannustaakseen irlantilaisia äänestämään sopimuksen puolesta EU on luvannut Irlannille 332 miljoonaa euroa lisärahoitusta. Toivokaamme, etteivät irlantilaiset myy vapauttaan niin halvalla. Mutta kuten suuri englantilainen Ken Dodd kerran sanoi, jokaisella pilvellä on hopeareunuksensa – ja arvonlisäveronsa.

Mietinnössä todetaan, että vierailukeskus tarvitsee lisää rahaa. Olen aina ajatellut, että mitä enemmän parlamenttiin tulee vierailijoita tutustumaan suureen puhemyllään ja lakia säättävään makkarakoneeseen itse toiminnassa, sitä enemmän he kääntyvät sitä vastaan.

Jos jokainen EU:n kansalainen näkisi, kuinka kaoottisella ja sekasortoisella tavalla parlamentti äänestää säädöksistä, EU:n jokaisessa jäsenvaltiossa olisi Yhdistyneen kuningaskunnan itsenäisyyspuolueen kaltainen puolue. Se olisi ainakin järkevää rahankäyttöä.

Margaritis Schinas (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, katson, että parlamentin ensi vuoden talousarvion käsittely on alkanut hienosti. Tämä aloitus on realistinen ja poliittisesti taidokas, sillä emme saa unohtaa, että vuosi 2009 on vaalivuosi.

Katson, että tänään keskustelumme kohteena olevassa suunnitelmassa on kolme hyvää piirrettä, joiden ansiosta voimme puhua hyvästä aloituksesta.

Niistä ensimmäinen on budjettikuri. Toisin kuin mitä euroskeptikot ovat väittäneet, tämä on kolmas peräkkäinen vuosi, jona Euroopan parlamentti on pitänyt hallintomenot 20 prosentin rajan alapuolella. Parlamentti on osoittanut eurooppalaista ääriäiläitää edustavat näkemykset vääriksi toimimalla kurinalaisella, rationaalaisella tavalla.

Toiseksi henkilöstöresursseissa näkyy ensimmäistä kertaa se, että meidän on lisättävä yhteispäätöksiä uuden sopimuksen nojalla. Organisaatiomme on rakenteeltaan avoin ja selväpiirteinen.

Kolmas myönteinen seikka koskee kiinteistöpolitiikkaa. Katson, että meidän on oltava tältä osin avokätisiä. Koska kyse on asbestin poistamisesta, meidän on otettava huomioon, ettemme voi laittaa turvallisuudelle hintalappua. Hinta on siis epäolennainen asia. Siksi meidän on oltava avokätisiä ja toimittava viisaasti. Meistä jokaisen samoin kuin Euroopan parlamentin virkamiesten täytyy saada työskennellä terveellisessä ja turvallisessa työympäristössä.

Tämä on tietenkin vasta alkua: emme ole vielä valmiita, ja ensimmäinen käsittely järjestetään syksyllä. Katson, että budjettivaliokunnan ja puheenjohtajiston pitäisi jatkaa erinomaista yhteistyötään näissä asioissa. Odotamme puhemiesistön pitävän parlamenttiin suoraan yhteyttä, jotta onnistumme luomaan ensimmäisen ja toisen käsittelyn tuleville vaiheille todella terveen perustan.

Vladimír Maňka (PSE). - (SK) Arvoisa puhemies, haluan kiittää esittelijää tästä erinomaisesta mietinnöstä. Tässä talousarviossa on poikkeuksellista se, että siinä on otettava huomioon monia uusia asioita: Lissabonin sopimuksen ratifiointi, Euroopan parlamentin vaalit sekä Euroopan parlamentin jäsenten asemaa koskevien uusien sääntöjen – ja uskoakseni myös avustajia koskevien sääntöjen – käyttöön ottaminen. Lisäksi meidän on tarkasteltava kiinteistöpolitiikkaa ja asetettava sille todelliset rajat, kunnossapitoon ja ympäristönsuojeluun liittyvät kustannukset mukaan luettuina. Voidaksemme tehdä oikeat päätökset tarvitsemme tätä alaa koskevan pitkän aikavälin strategian, jota pääsemme tarkastelemaan jo ensi kuun alussa.

Meidän tärkein tehtävämme on laatia hyvää lainsäädäntöä. Tiedonhallintajärjestelmää, tulkkaus- ja käännöspalveluja ja kirjaston analyttisiä palveluja koskevat ehdotukset auttavat parantamaan palvelujen laatua ja säästämään resursseja. Myös tästä syystä meillä pitäisi olla käytettävissämme kaikki tarvittavat analyysit ennen talousarvion ensimmäistä käsittelyä, jotta voimme osoittaa kansalaisillemme, että käytämme heidän rahojaan vastuullisella tavalla.

Jan Mulder (ALDE). - (NL) Arvoisa puhemies, katson monien muiden tavoin, että tarvitsemme Euroopan parlamentin jäsenten avustajia koskevat säännöt mahdollisimman pian. Ne voivat säästää meidät monilta ongelmilta tulevaisuudessa.

Haluan sanoa muutaman sanan kiinteistöistä. Kun ostimme Strasbourgista muutama vuosi sitten useita rakennuksia, se, oliko niissä asbestia vai ei, oli hyvin tärkeä kysymys. Rakennuksissa tehty asiantuntijatutkimus paljasti, että kaikissa tuohon aikaan rakennetuissa rakennuksissa oli asbestia, mutta se ei varmuudella ollut vaarallista. Teimme tältä pohjalta päätöksen ostaa rakennukset. Tuolloin kukaan ei koskaan esittänyt, että asbesti pitäisi poistaa mahdollisimman pian.

Siksi katson, että hallinto on väärillä jäljillä pyytäessään sitä nyt, koska jos se on tehtävä, Strasbourgin kaupunginvaltuuston pitäisi maksaa remontti. Niin kauan kuin tämä asia on epäselvä, katson, ettei meidän pidä alkaa poistaa asbestia rakennuksista parlamentin kustannuksella. Meidän on selvitettävä tämä asia ensin Strasbourgin kaupunginvaltuuston kanssa, sillä sen on maksettava remontti.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, haluan puhua kolmesta asiasta.

Ensinnäkin jos kaikki jäsenvaltiot ratifioivat Lissabonin sopimuksen, vuodesta 2009 tulee ensimmäinen vuosi, jona Euroopan parlamentti toimii kyseisen sopimuksen pohjalta. Sen lisäksi, että Euroopan parlamentti saa lisää valtaa, sen on myös kuultava jäsenvaltioiden parlamentteja säädösehdotuksista. Tämä kasvattaa varmasti toimintamenoja huomattavasti, kun henkilökuntaa on palkattava lisää, asiantuntijalausuntoihin ja konsultointiin on käytettävä lisää rahaa ja niin edelleen.

Toiseksi vuonna 2009 järjestetään Euroopan parlamentin vaalit ja otetaan erityisesti käyttöön parlamentin jäsenten asemaa koskevat uudet säännöt, mikä epäilemättä nostaa parlamentin menoja huomattavasti.

Kolmanneksi eli viimeiseksi totean, että asiantuntija-arvioiden mukaan EU:n keskimääräinen inflaatiovauhti on vuonna 2009 noin neljä prosenttia, mikä kasvattaa tuntuvasti parlamentin hallintomenoja.

Luotan siihen, että kaikki nämä tekijät otetaan huomioon Euroopan parlamentin lopullista talousarvioesitystä laadittaessa.

Valdis Dombrovskis (PPE-DE). – (LV) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, totean Euroopan parlamentin talousarviosta vuodelle 2009 haluavani kiittää aivan aluksi esittelijää siitä, että hänen tiukka suhtautumisensa budjettimenoihin on osoittautunut oikeaksi ja että Euroopan parlamentin kokonaisuudet

jäävät ensi vuonna alle 20 prosenttiin EU:n yhteenlasketuista hallintomenoista. Siispä yhteenlasketut menot pysyvät aiemmin asetetuissa rajoissa huolimatta Euroopan parlamentin työssä vuonna 2009 odotettavista, Lissabonin sopimuksesta johtuvista muutoksista, kuten lainsäädäntötyön määrän kasvusta, Euroopan parlamentin jäsenten palkkiojärjestelmän muutoksista ja Euroopan parlamentin vaaleja koskevan yleisen tiedotuskampanjan järjestämisestä. Vuoden 2009 talousarviota käsitellessämme meidän pitäisi arvioida myös kunnolla yksittäisten kunnianhimoisten hankkeiden tuottoa. Ensinnäkin Euroopan parlamentin web-televisiohankkeesta on käyty keskustelua. Voidaksemme arvioida tämän hankkeen ja muiden samankaltaisten hankkeiden hyötyjä meidän pitäisi kerätä tietoa Euroopan parlamentin web-television suosiosta ja selvittää, kuinka monta katsojaa näillä monen miljoonan euron investoinneilla itse asiassa kerättäisiin. Euroopan parlamentin viestintäpolitiikasta ja tulevasta julkisesta tiedotuskampanjasta totean, että meidän pitäisi antaa enemmän painoarvoa hajautetulle viestinnälle, jota toteutetaan jäsenvaltioissa toimivien parlamentin tiedotustoimistojen kautta. Hajautettu viestintä eri jäsenvaltioiden kansalaisten kanssa on keskitettyä viestintää tehokkaampaa. Kiitos.

Brigitte Douay (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, edellisten puhujien tavoin minunkin on kiitettävä Janusz Lewandowskia erittäin tasapainoisesta mietinnöstä. Muistutan teille myös jälleen kerran, kuinka tärkeä vuosi 2009 on Euroopan demokratian kannalta: koska uusi parlamentti ja uusi komissio aloittavat työnsä, vuodesta 2009 tulee toimielintemme ja yleisön välisen viestinnän kannalta keskeinen vuosi.

Jotta yleisö kiinnostuisi eurooppalaisista asioista ja pitäisi niitä oman elämänsä kannalta tärkeinä ja jotta tämän seurauksena äänestysprosentti olisi korkea, eri toimielinten viestinnän on oltava johdonmukaista ja selkeää. Tästä syystä ja tehokkuuden lisäämiseksi kolmen suurimman toimielimen, jotka osallistuvat viestintään joko suoraan tai hajautetusti jäsenvaltioissa toimivien edustustojen kautta, on äärimmäisen tärkeää tehdä tiivistä yhteistyötä, kun vaaleihin on enää vuosi.

Tarkistus 2, jota ryhmäni esitti Janusz Lewandowskin mietintöön, perustuu juuri tähän ajatukseen. Tavoitteenamme on olla kansalaisten kannalta kiinnostavampia ja ymmärrettävämpiä, ja tämän asian pitäisi olla hyvin tärkeä mielle kaikille täällä Euroopan parlamentissa.

Ville Itälä (PPE-DE). - (FI) Arvoisa puhemies, kiitän mietinnön esittelijää Lewandowskia, joka on tehnyt erinomaista työtä, ja haluan kiinnittää muutamaan asiaan huomiota.

Avustajien järjestelmä: tuen sitä mitä mietinnön esittelijä on esittänyt. Hän toteaa täällä, että asia on tärkeä ja se on ratkaistava viimeistään tämän mietinnön kautta.

Ja sitten täällä puhuttuun asbestiongelmaan. Ennen kuin myönnetään mitään rahoitusta, on selvitettävä, kuka on vastuullinen, kuinka paljon rahaa todella tarvitaan, ja on oltava selkeä suunnitelma, miten tässä asiassa edetään. On ihan selvää, ettemme voi työskennellä rakennuksessa, josta yllättäen löytyykin asbestia, sen jälkeen kun me olemme sen itsellemme ostaneet.

Haluaisin myös kiinnittää huomiota siihen, että EMAS-järjestelmästä on puhuttu pitkään, mutta selkeät suunnitelmat tältä osin puuttuvat. Toivoisin myös, että parlamentin enemmistö on selkeästi päättänyt, että hallinto laatii esityksen siitä, että sijoitamme ympäristöystävällisempiin kulkuneuvoihin – niihin, joita me täällä joka päivä käytämme – ja tältäkin osin suunnitelmat vielä puuttuvat.

Esko Seppänen (GUE/NGL). - (FI) Arvoisa puhemies, hyväksyn periaatteessa tämän Lewandowskin mietinnön, mutta me äänestämme kuitenkin tyhjää johtuen siitä, että parlamentin budjetista äänestetään syksyllä lopullisessa muodossaan, ja parlamentin ensimmäinen budjettiehdotus on puutteellinen. Kokemuksemme mukaan se syksyllä täsmentyy, ja sen takia emme voi vielä ottaa kantaa lopulliseen muotoiluun, joka syksyllä tulee esiteltäväksi.

Kiinnitän myönteisessä mielessä huomiota pääsihteeri Rømerin lausuntoon, jonka mukaan matkakulukorvaukset tullaan seuraavassa parlamentissa maksamaan nimenomaan todellisten kulujen mukaan kaikilta osin, ja että tässä kohdin ei sovelleta minkäänlaisia väliaikais- ja tilapäisratkaisuja.

Yhdyn Mulderin kritiikkiin Strasbourgin rakennusohjelmaa kohtaan, joka on meidän näkökulmastamme petos, jos me joudumme asbestiremonttiin.

Janusz Lewandowski, esittelijä. – (PL) Arvoisa puhemies, totean aivan ensimmäiseksi, ettei parlamentin avustajien palkkioita koskevien sääntöjen, joita olemme yrittäneet saada aikaan, pitäisi aiheuttaa kinastelua ja konflikteja eri poliittisten ryhmien välillä, vaan että tämän asian ratkaiseminen kuuluu koko parlamentille, jonka pitäisi pyytää ensi vuoden vaaleissa uutta luottamuslausetta. Toiseksi meidän ja puhemiestöön välinen luottamuksen ilmapiiri paranee sitä enemmän, mitä useammin ja kattavammin meille tiedotetaan etukäteen

hankkeista, joilla on taloudellisia vaikutuksia. Kolmanneksi budjettityömme tarkoituksena on nimenomaan valmistautua tulevan vuoden todennäköisimpiin tapahtumiin. Budjettivaranto on vastaus epäselviin kysymyksiin, ja tämä koskee myös epäselvyyksiä, jotka liittyvät Lissabonin sopimukseen ja sen vaikutuksiin.

Puhemies. – (PT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna 20. toukokuuta 2008.

Kirjalliset kannanotot (142 artikla)

Nathalie Griesbeck (ALDE), kirjallinen. – (FR) Tänään käsiteltävänä olevan mietinnön tarkoituksena on se, että toimielimemme tuo esiin kantansa ennakoarviosta Euroopan parlamentin tuloista ja menoista varainhoitovuodeksi 2009.

Vuosi 2009 on tärkeä vuosi: Euroopan parlamentti uudistuu, ja Euroopan parlamentin jäsenten ja heidän avustajiensa asemaa koskeviin sääntöihin tehdään merkittäviä muutoksia. Ennen kaikkea vuosi 2009 on Lissabonin sopimuksen ensimmäinen voimassaolovuosi, ja tässä sopimuksessa annetaan parlamentille lisää vastuuta, joka tuo puolestaan mukanaan lisää työtä.

Kannatan puhemiehistön toimittamaa ennakoarviota. Vaikka ennakoarviossa otetaan huomioon parlamentin kasvanut rahoitustarve, menomme pysyvät sen mukaan alle 20 prosentissa otsakkeen 5 menoista. Hallintomme on jatkettava toimintamme tehostamista erityisesti henkilöstösiirtojen avulla.

Haluan lisätä, että yksinkertaistetun sopimuksen aiheuttamista tarpeista on tekeillä arviointitutkimus ja että arvioita on mahdollista muuttaa ennen syksyllä toimitettavaa talousarvion ensimmäisen käsittelyn äänestystä.

22. Raaka-aineiden ja hyödykkeiden kauppa (keskustelu)

Puhemies. – (PT) Esityslistalla on seuraavana Jens Holmin kansainvälisen kaupan valiokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0134/2008) raaka-aineiden ja hyödykkeiden kaupasta (2008/2051(INI)).

Jens Holm, esittelijä. – (SV) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kiitän aivan ensin kaikkia varjoesittelijöitä heidän tekemästään tiivistä yhteistyöstä.

Olemme kaikki nähneet kuvia viimeaikaisesta nälkäkriisistä. Maataloustuotteiden ja ennen kaikkea elintarvikkeiden hinnat ovat nousseet huimasti hyvin lyhyessä ajassa. Tämä on merkinnyt kuolemaniskua monille kehitysmaalle, jotka ovat hyvin riippuvaisia ruoan tuonnista ja joiden liikkumavara oli jo entuudestaan varsin pieni. Toivottavasti tämä mietintö raaka-aineiden kansainvälisestä kaupasta auttaa ratkaisemaan osan näistä ongelmista – meidän sitouduimme nimittäin torjumaan nälkää ja köyhyyttä sitoutuessamme niin sanottuihin vuosituhanen kehitystavoitteisiin. YK:n pääsihteeri Ban Ki-moon varoitti hiljattain, että elintarvikkeiden hintojen nousu vaarantaa vuosituhanen tärkeimmän kehitystavoitteen, joka on köyhyyden puolittaminen maailmassa. On siis korkea aika ryhtyä kiireesti toimenpiteisiin.

Erityisesti viimeaikainen elintarvikekriisi on osoittanut, ettei ruoka ole mikä tahansa raaka-aine. Ellemme pysty täyttämään edes perusvaatimusta eli varmistamaan, että ihmiset saavat ruokaa, kehitystä koskeva retoriikka ei ole juuri minkään arvoista. Siksi meidän on oltava varovaisia tehdessämme ruoasta kansainvälisen kaupan hyödykkeen muiden hyödykkeiden joukkoon. Silti kehitysmaat on pakotettu purkamaan elintarvikepolitiikkaansa ja siirtymään kansallisiin tarpeisiin vastaavasta tuotannosta vientituotantoon. Tämä on Kansainvälisen valuuttarahaston IMF:n, Maailmanpankin, Yhdysvaltojen ja myös EU:n käytäntö: ne ovat kaikki esittäneet tällaisia vaatimuksia. Suojatullien ja tukien lakkauttamisen myötä monet kehitysmaat ovat äärimmäisen alttiita ruoan ja raaka-aineiden hintojen voimakkaille vaihteluille. Esimerkkinä voidaan mainita Haiti, joka oli aikaisemmin omavarainen riisin suhteen. Vuonna 1995 IMF pakotti Haitin laskemaan riisin tullia. Maahan alkoi virrata valtion tukemaa riisiä Yhdysvalloista, ja paikallinen tuotanto romahti. Nykyään kolme neljäsosaa kaikesta Haitissa kulutetusta riisistä tuodaan Yhdysvalloista.

Toivon, että tämä mietintö voi tarjota meille keinot puuttua ongelmiin ja haasteisiin, joita raaka-aineiden epävarma kauppa aiheuttaa. Tässä mietinnössä keskitytään muun muassa kehitysmaiden tukemiseen, jotta ne voisivat monipuolistaa talouksiaan ja päästä näin eroon tilanteesta, jossa ne vievät vain yhtä tai kahta raaka-ainetta, ja jotta ne voisivat siirtyä kehittyneempään tuotantoon ja viedä pidemmälle jalostettuja tuotteita. Korostamme myös joustavuuden olevan tärkeää kehityspolitiikassa. Tämä tarkoittaa sitä, että näillä mailla on oltava todellinen mahdollisuus ja talouspoliittiset keinot tukea esimerkiksi kotimaisen maatalouden kehittämistä. Pyydämme myös Euroopan komissiota tarkistamaan FLEX-rahoitusjärjestelmää, jonka

tarkoituksena on vakauttaa raaka-aineiden hinnat. Puutemme myös tasa-arvoon raaka-ainekaupassa tai pikemminkin sen puuttumiseen. On valtavan tärkeää, että otamme sukupuoliasiat huomioon aina neuvotellessamme kansainvälisistä kauppasopimuksista.

Tässä mietinnössä otetaan huomioon myös reilu kauppa. Reilua kauppaa voidaan käyttää välineenä, jolla tuetaan kehitysmaiden pientuottajia ja painostetaan näitä maita entistä voimakkaammin tiukentamaan sosiaali- ja ympäristösääntöjään. Kehotamme kaikkia EU:n toimielimiä sisällyttämään reilua kauppaa koskevat kriteerit julkisiin tarjouspyyntöihinsä ja hankintaperiaatteisiinsa.

Mietinnössä otetaan esille myös eläinperäisten tuotteiden eli lihan ja maitotuotteiden kulutuksen kasvu, joka puolestaan lisää rehuksi käytettävän viljan kysyntää. Seurauksena on se, että viljalla ruokitaan eläimiä ihmisten sijasta.

Mietinnössä käsitellään myös monia muita asioita. Lopuksi minun on todettava, että tämä työ on paljastanut EU:n todelliset kasvot. Samalla kun me olemme omalta osaltamme yrittäneet puhua kehitysmaiden tarpeista ja olosuhteista, EU:n teollisuus, joka on saanut apua Euroopan parlamentin edustajalta, on pyrkinyt siirtämään painopisteen yritysten lyhyen aikavälin taloudellisiin etuihin saadakseen jatkuvasti halpoja raaka-aineita.

Kehotan jokaista hyväksymään vasemmiston, sosialistien ja vihreiden esittämät tarkistukset. Erityisen tärkeitä ovat tarkistus 20 ja tarkistus 21. Tällä tavoin voimme tasapainottaa mietintöä siten, että siinä otetaan kehitysnäkökohdat paremmin huomioon.

Janez Potočnik, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää parlamenttia siitä, että se on tarjonnut meille tilaisuuden keskustella raaka-aineiden saatavuudesta. Tämä aihe on Euroopan unionille hyvin tärkeä, erityisesti kilpailukykyohjelmamme valossa. Haluan kiittää aluksi esittelijää ja varjoesittelijöitä mietinnöstä, jossa käsitellään monia aloja, kuten ilmastonmuutosta, köyhyyden vähentämistä ja kehitystä.

Kehitys on todellakin keskeinen asia tässä yhteydessä. Puhun siksi lyhyesti kehityskysymyksistä, minkä jälkeen käsitelen huolenaiheitamme ja toimiamme, jotka liittyvät raaka-aineiden saatavuutta rajoittaviin laajamittaisiin toimenpiteisiin.

Köyhyyden vähentäminen, kehityksen edistäminen ja elintarvikkeiden saantivarmuus ovat komissiolle tärkeitä asioita. Tiedätte varsin hyvin, että Euroopan unioni on maailman suurin kehitysavun maksaja. Komissio on myös käynnistänyt monia kehitykseen tähtäviä ohjelmia myös raaka-aineiden alalla: esimerkiksi FLEX-ohjelmalla komissio tukee sellaisten kehitysmaiden kansallisia talousarvioita, joiden vientitulot ovat laskeneet.

Komissio edistää myös raaka-aineiden ja luonnonvarojen hyödyntämisestä syntyvien verotulojen avointa hallintaa monilla eri aloilla, joita ovat esimerkiksi kaivosteollisuuden avoimuutta ajava hanke (EITI), Kimberleyn prosessi sekä metsälainsäädännön soveltamisen valvontaa, metsähallintoa ja puukauppaa koskeva FLEGT-ohjelma. Haluan myös mainita Kaikki paitsi aseet -ohjelman, jonka turvin vähiten kehittyneistä maista voidaan tuoda kaikenlaisia tuotteita (paitsi aseita) ilman minkäänlaisia tulleja, minkä ansiosta nämä maat voivat monipuolistaa vientiään.

Siirryn nyt puhumaan varsinaisesta aiheestamme eli kaupan näkökulmasta. Kauppaan tarvitaan kaksi osapuolta. Meidän on tuotava, ja meidän on vietävä. Siksi on hyvin tärkeää varmistaa, etteivät yhteisön ulkopuoliset maat vääristä perusteettomasti raaka-aineiden saatavuutta esimerkiksi kiintiöin, vientitullein ja vientikieltoin.

Tällä hetkellä näin ei valitettavasti ole. Päinvastoin yhteisön ulkopuoliset maat haluavat asettaa yhä enemmän vientirajoituksia. Olemme erityisen huolissamme vientirajoituksista, joita jotkin kehittyvät taloudet ovat asettaneet osana aggressiivisia teollisuuspoliittisia tavoitteitaan. Haluan korostaa, etten puhu köyhemmistä kehitysmaista vaan pikemminkin suurista kehittyvistä talouksista.

Näiden maiden asettamat toimenpiteet vääristävät maailmanlaajuista kilpailua, mikä vahingoittaa EU:n teollisuutta. Valitettavasti ongelma vain paisuu. Tähän mennessä ainakin 20 maata on ottanut käyttöön toimenpiteitä, jotka vaikuttavat Euroopan unionille tärkeään vientiin. Olemme törmänneet yli 450 rajoitukseen, jotka vaikuttavat moniin raaka-aineisiin. Ne vaikuttavat suoraan tai välillisesti useimpiin – ellei kaikkiin – EU:n teollisuudenaloihin.

Mitä asialle voidaan tehdä? Tähän mennessä tehty työ osoittaa, ettei mitään pikaratkaisua ole, vaikka vientirajoitusten poistaminen onkin jo tärkeä tavoitteemme sekä kahdenvälisissä vapaakauppasopimuksissa että Maailman kauppajärjestössä. Teemme kuitenkin asian eteen vielä enemmän.

Ensinnäkin on tärkeää kehittää raaka-aineiden saatavuutta koskeva yleinen strategia. Komissio laatii parhaillaan asiaa koskevaa tiedonantoa, jossa myös kaupalliset näkökohdat ovat keskeisellä sijalla. Tällaisessa strategiassa on tietenkin käsiteltävä kunnolla ja johdonmukaisesti kaikkia politiikan osa-aloja, myös kriittisiä kysymyksiä, kuten elintarvikkeiden saantivarmuutta, kehitystä ja ympäristöä.

Kaikkia keinoja on käytettävä mahdollisimman tehokkaasti. Siispä raaka-aineiden saatavuutta koskevaan, kestäväan ja johdonmukaiseen politiikkaan pitäisi kuulua ensinnäkin neuvotteluja, joilla turvataan kansainväliset, WTO:ssa ja kahdenvälisissä suhteissa tehdyt sitoumukset, toiseksi WTO:n sääntöjen ja olemassa olevien sopimusten täytäntöönpano ja kolmanneksi pehmeitä toimenpiteitä, kuten vuoropuhelua ja yhteistyön kehittämistä. Yksikään näistä osatekijöistä ei ole uusi, mutta tapa, jolla niitä yhdistellään, ja niiden johdonmukainen käyttö ratkaisevat niiden vaikutuksen. Asiasta keskustellaan sidosryhmien kanssa pidettävässä kokouksessa myöhemmin tänä vuonna.

Koska raaka-aineiden saatavuus on hyvin tärkeä asia, komissiosta on hyvä päästä keskustelemaan siitä parlamentin kanssa. Komissio pitää ensimmäiseen mietintöluonnokseen esitettyjä tarkistuksia erityisen myönteisinä. Mietinnössä korostetaan nyt selvemmin asian tärkeyttä. Siinä ehdotetaan keinoja, joilla tähän asiaan voidaan puuttua rakentavalla tavalla. Niihin kuuluvat esimerkiksi sopimusten täytäntöönpano ja kumppanimaiden kanssa käytävät neuvottelut. Olemme valmiita tekemään parlamentin kanssa kunnolla yhteistyötä kehittääksemme strategiaamme entisestään ja pannaksemme sen täytäntöön.

Daniel Caspary, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Potočnik, olen iloinen siitä, että olette tänään paikalla. Huomaamme, että komission jäsen Mandelson on päättänyt jälleen matkustaa johonkin tärkeään kokoukseen toiselle puolelle maailmaa sen sijaan, että hän keskustelisi Euroopan parlamentin kanssa EU:n teollisuuspolitiikan keskeisistä kysymyksistä. Voitte siis kuvitella, kuinka ilahduin kuullessani teidän esittelevän asian paljon paremmin, selvemmin ja näkemyksellisemmin kuin mihin kaupasta vastaava komission jäsen olisi koskaan kyennyt.

Olen erittäin tyytyväinen valiokuntamme käymien keskustelujen lopputulokseen, sillä pelkään, että vaikka esittelijä esittikin alkuperäisessä luonnoksessaan hyviä huomioita kehitysmaista, hän on unohtanut täysin EU:n teollisuuden edut. Kansainvälisen kaupan valiokunta lisäsi mietintöön uuden ensimmäisen osan, jossa käsitellään teollisuuspolitiikan etuja. Näiden etujen luonne onkin nyt kristallinkirkas. Meidän on keskityttävä voimakkaasti turvaamaan EU:n teollisuuden raaka-aineiden saanti. Komission jäsen sanoi aivan perustellusti, että tässä asiassa on odotettavissa suuria vaikeuksia.

Meidän on laadittava WTO:ssa kiireesti parempia sääntöjä, joilla kielletään mahdollisimman tehokkaasti kauppaa vääristävät toimenpiteet, kuten vientitullit. Raaka-aineiden on oltava vapaasti saatavilla maailmanmarkkinoilla. Emme saa suvaita sitä, että Kiinan kaltaiset maat käyttävät raaka-aineita poliittisena välineenä.

Meidän on tehtävä kaikkemme paitsi monenvälisissä myös omissa kahdenvälisissä neuvotteluissamme varmistaaksemme, että pääsemme todella esteittä raaka-ainemarkkinoille. Emme voi hyväksyä sitä, että komissio antoi periksi Ukrainan WTO-jäsenyysneuvotteluissa ja näytti huonoa esimerkkiä hyväksymällä tietynasteisten vientitullien asettamisen. Ikävää on myös se, että hyväksyimme Saudi-Arabian WTO-jäsenyysneuvotteluissa kaksoishinnoittelun, joka on aiheuttanut vakavia ongelmia EU:n petrokemianteollisuudelle. Myöskään se, mitä Venäjän WTO-jäsenyysneuvotteluissa tapahtuu tällä hetkellä, ei herätä minussa kovin suuria toiveita, ja pyydänkin komissiota pitämään tarkasti huolta siitä, ettei käyttöön oteta enempää kauppaa vääristäviä toimenpiteitä.

Haluan esittää vielä uudelleen vilpittömät kiitokseni kaikille valiokuntani jäsenille tästä mietinnöstä. Toivon, ettei sitä muuteta liikaa huomisen täysistunnon äänestyksessä.

Puhetta johti

varapuhemies **Luisa MORGANTINI**

Francisco Assis, PSE-ryhmän puolesta. – (PT) Arvoisa puhemies, haluan aluksi kiittää esittelijää. Raaka-aineiden saatavuudessa tällä hetkellä ilmenevät ongelmat johtuvat pitkälti niiden markkinoiden rakennemuutoksesta, joka puolestaan liittyy kansainvälisen talouden muutoksiin.

Raaka-ainemarkkinoilla on ollut tapana kehittyä sykleittäin: välillä raaka-aineita on ollut niukalti, välillä on kärsitty äärimmäisestä raaka-aineepulasta ja välillä markkinoilla on saavutettu tasapaino. Edessämme näyttää nyt olevan uusi tilanne, jossa raaka-aineepula on rakenteellista. Tämä johtuu pitkälti siitä, että kysyntä on kasvanut äkillisesti teollistumisen ja kaupungistumisen edettyä nopeasti monissa kehittyvissä maissa.

On selvää, että asiaankuuluvilla foorumeilla, erityisesti Maailman kauppajärjestössä, on ryhdyttävä toimiin yhteisymmärryksen saavuttamiseksi ja raaka-aineiden saannin helpottamiseksi. Emme saa kuitenkaan unohtaa toista keskeistä asiaa: näillä markkinoilla vallitsee nyt uusi tilanne, joka johtuu sekä elintarvikkeista että energiasta. Siksi meidän, suurimpien raaka-aineiden tuojien, on tarkasteltava tätä kysymystä Euroopan unionissa erityisellä huolella. Meidän on tarkasteltava yhtäältä sitä, mitä vaikutuksia sillä voi olla maailmanlaajuisesti, sillä se voi aiheuttaa liiallista painetta raaka-aineiden kulutukseen, mikä vaikuttaisi hyvin kielteisesti kehitysmaiden ympäristöön, talouteen ja yhteiskuntaan, ja toisaalta meidän on tarkasteltava omaa tilannettamme ja ymmärrettävä omat vaikeutemme.

Tämä herättää kaksi ilmeisen keskeistä kysymystä. Niistä toinen liittyy siihen, että meidän on tarkistettava omaa taloudellisen kehityksen malliamme, sillä se ei sovi yhteen sellaisen tilanteen kanssa, jossa raaka-aineita käytetään liikaa. Toisaalta meidän pitäisi korostaa enemmän soveltavan tieteellisen tutkimuksen merkitystä taataksemme innovatiivisuuden kasvun, lisätäksemme raaka-aineiden kierrätystä ja löytääksemme uusia ratkaisuja uusiin ongelmiin, joita tämä rakenteellinen pula meille aiheuttaa.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - (PL) Arvoisa puhemies, luonto on jakanut rikkautensa – maanalaiset raaka-aineet, maan pinnalla kasvavan ruoan ja puut sekä vesistöjen kalavarat – epätasaisesti maapallon eri puolille. Ihmisten tarpeet ovat kuitenkin samat, ja näiden tarpeiden täyttäminen edellyttääkin sitä, että raaka-aineita käytetään ja jaetaan kansainvälisen kaupan avulla yhteisvastuullisella tavalla. Jens Holmin mietinnöllä on paljon sanottavaa asiasta. Jäsen Daniel Casparyn tavoin haluan korostaa muutamia seikkoja.

Niistä ensimmäinen on rajallisten resurssien – toistan, rajallisten resurssien – järkevä hyödyntäminen.

Toinen on raaka-aineiden suojaaminen köyhien maiden, etenkin Afrikan maiden takavarikoinnilta ja uusikolonialistiselta pakkolunastukselta. Kauppa, jota Kiina ja tietyt muut maat käyvät tällaisilla raaka-aineilla, ei ole avointa.

Kolmanneksi tällaisten raaka-aineiden kaupalla pitäisi pyrkiä kehittämään köyhiä maita. Tämä on tärkein tavoitteemme. Kaupasta on oltava hyötyä köyhien maiden asukkaille eikä ainoastaan viranomaisille tai suurten kansainvälisten yhtiöiden edustajille.

Neljänneksi EU:n on varmistettava raaka-ainepolitiikallaan, ettei se päädy esimerkiksi Venäjän panttivangiksi kaasua koskevissa kysymyksissä tai tulevaisuudessa esimerkiksi Brasilian panttivangiksi sokeria koskevissa asioissa.

Viidenneksi kaikkien kumppaneiden on kannettava ehdottomasti jaettu vastuu merten vesivarojen hyödyntämisestä. Kuten tiedämme, monet kalalajit ovat uhanalaisia, aivan kuten Aasian ja Amazonin alueen metsätkin.

Arvoisa puhemies, totean lopuksi, että vapaan ja reilun kaupan avainsanana on oltava rajallisten luonnonvarojen *vastuullinen* käyttö, jotta tulevat sukupolvet saavat käyttöönsä raaka-aineita, joita ihmiskunta tarvitsee elääkseen. Samoin köyhiä maita on autettava kehittämään peruselintarvikkeiden tuottamiseen tarvittavaa teknologiaa. – ja tämän asian osalta Euroopan unioni voi tehdä paljon.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). - (BG) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, koska kauppa on merkittävässä asemassa globalisoituvassa maailmassamme, meidän on tuettava pyrkimyksiä edistää vapaakauppaa sekä kaikkia aloitteita, jotka tukevat kestävästä talouskehitystä.

Raaka-aineiden hinnat vaikuttavat markkinoiden tapahtumiin, ja monissa tapauksissa niillä on kielteinen vaikutus talouden kehitykseen, erityisesti maissa, joissa raaka-aineita on vähän. Tämä vaikuttaa yleiseen markkinatilanteeseen ja raaka-aineiden saatavuuteen.

Öljyn ja sähkön hintojen odotetaan nousevan korkeiksi. Niihin voidaan ja niihin pitäisi pyrkiä vaikuttamaan kehittämällä tehokasta teknologiaa raaka-aineiden tuottamiseksi ja jalostamiseksi. Tällainen tehokkuus ja innovaatioiden toteuttaminen sekä vahvan tutkimussektorin säilyttäminen ratkaisevat sen, kuinka hyvin onnistumme parantamaan markkinatilannetta ja vahvistamaan markkinoita ja kuinka hyvin onnistumme monipuolistamisessa ja energiansaannin turvaamisessa.

Maataloustuotteiden kaupan alalla pitäisi pyrkiä lievittämään tuottajiin kohdistuvaa painetta, joka johtuu maataloustuottajille maksettavien hintojen ja maataloustuotteiden vähittäismyyntihintojen välisestä epätasapainosta. Tämä vääristää markkinoita mutta osoittaa myös, että markkinoilla on sosiaaliset kustannuksensa.

Glyn Ford (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, on ilo osallistua keskusteluun Jens Holmin mietinnöstä, joka koskee raaka-aineiden ja hyödykkeiden kauppaa. Viime kuussa minulla oli kunnia osallistua parlamentin edustajana Accrassa järjestettyyn YK:n kauppaja- ja kehityskonferenssin (UNCTAD) 12. kokoukseen. Kyseisessä kokouksessa pyydettiin apua maailman köyhimmille.

Elintarvikkeiden hintojen nousu aiheuttaa yhä enenevässä määrin katumellakoita, ja tilanteen ratkaiseminen edellyttää tuotetta lähestymistapaa. Uusi kriisi uhkaa tappaa päivässä enemmän ihmisiä kuin terroristit ovat tappaneet kuudessa vuodessa syyskuun 11. päivän tapahtumien jälkeen. Poliitikot ja hallitukset eivät ole ehkä vielä huomanneet sitä, kuinka maailman köyhimpien lasten nälänhätä pahenee jatkuvasti. Tilanne on erityisen vakava Afrikassa, missä hyödykkeiden hinnat ovat yli kaksinkertaistuneet viimeisten 12 kuukauden aikana ja jatkavat huimaa nousuaan keinottelun, pulan ja tuotantomallien muutosten vuoksi. Ongelman perimmäiset syyt ovat kysynnän kasvu Itä-Aasiassa ja toimitusvaikeudet, jotka johtuvat siitä, ettei maatalouteen ole investoitu. Ilmastonmuutos, joka näkyy tulvina, kuivuutena ja ennätysellisinä lämpötiloina, pahentaa tilannetta entisestään erityisesti maailman köyhimpien kannalta. Siksi toivon, että hyväksymme tämän päätöslauselman.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). - (EL) Arvoisa puhemies, raaka-aineiden saatavuus on äärimmäisen tärkeä asia EU:n talouden ja kilpailukyvyyn kannalta. Tämä johtuu erityisesti siitä, että EU kuluttaa paljon raaka-aineiden tuontiin yhteisön ulkopuolisista maista.

Meidän on pyrittävä ensisijaisesti purkamaan esteet, joilla yhteisön ulkopuoliset maat yrittävät vaikeuttaa EU:n pääsyä raaka-ainemarkkinoille. Tämä koskee WTO:ssa parhaillaan käytäviä neuvotteluja sekä kahdenvälisiä vapaa-kauppasopimusneuvotteluja.

Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, lopuksi totean katsovani, että raaka-aineiden ja luonnonvarojen käytön kestävä ja avoin hallinta edellyttää tukimekanismeja ja taitotiedon siirtämistä kehitysmaihin.

Stavros Arnautakis (PSE). - (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, on sanomattakin selvää, että eurooppalaisten yritysten kilpailukyky riippuu pitkälti raaka-aineiden saatavuudesta. Tarvitsemme siksi nyt kokonaisvaltaisen strategian, jolla turvaamme pääsyn maailmanmarkkinoille. Tämä auttaa turvaamaan kansainvälisen yhteistyön, laillisen kilpailun, reilun kaupan sekä sellaisten rajoitteiden noudattamisen, jotka perustuvat vakavasti otettaviin kehityskannusteisiin vähiten kehittyneissä maissa. Se auttaa myös lisäämään investointeja ympäristöä säästävää teknologiaa koskevaan tutkimus- ja kehitystyöhön sekä kierrätykseen.

Meidän on pyrittävä EU:n kestäväan kehitykseen sekä solidaarisuuteen maailman köyhimpiä maita kohtaan.

Brian Crowley (UEN). - (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää esittelijää työstä, jota hän on tehnyt tämän mietinnön parissa. Asiaan liittyy nähdäkseni kolme keskeistä osatekijää.

Niistä ensimmäinen on maailmanlaajuinen kilpailu raaka-aineista ja hyödykkeistä. Meidän on ymmärrettävä Euroopan unionissa, että meidän on parannettava asemiamme tehdä kahdenvälisiä sopimuksia, jos haluamme näiden hyödykkeiden olevan saatavillamme.

Maailmankauppaneuvottelut ovat tietenkin hyvin tärkeitä pitkän aikavälin kehityksen kannalta, mutta voimme saada lisäpontta myös taloudellisista kumppanuuksuhteista kehitysmaiden kanssa. Varoitan myös, että jos luovomme maailmankauppaneuvotteluissa tietyistä oikeuksistamme saadaksemme lyhyellä aikavälillä raaka-aineita ja hyödykkeitä, tämä voi haitata merkittävästi EU:n teollisuutta ja erityisesti maataloutta.

Lopuksi totean edellisen puhujan tavoin, että kaikkein tärkeintä on oikeudenmukaisuus. Meidän on nyt investoitava kehitysmaihin, jotta ne voisivat menestyä – paitsi tänä ja ensi vuonna öljyn ja kaasun korkeiden hintojen vuoksi myös 20 vuoden päästä. Nämä investoinnit pitäisi kytkeä siihen, että kyseiset maat investoivat kansansa koulutukseen ja terveydenhuoltoon, jotta saamme estettyä jatkuvasti ongelmien etenemisen.

Janez Potočnik, komission jäsen. - (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää parlamentin jäseniä heidän puheenvuoroistaan. Niissä on tuotu selvästi esiin edessämme olevat haasteet. On myös aivan selvää, että meidän on pidettävä huolta siitä, että kehitämme työtämme tasapainoisella tavalla keskittymällä erityisesti köyhimpiin maihin ja pyrkimällä oikeudenmukaisuuteen, josta Brian Crowley puhui, ja että meidän on toisaalta turvattava oikeudenmukaiset kaupan säännöt, jotta teollisuutemme saa käyttöönsä raaka-aineita. Tosiasia on, että EU on raaka-aineiden nettotuojaja ja pysyy sellaisena.

Kohtaamme tällä hetkellä entistä kovempaa kilpailua markkinoilla, joille toimitamme tavaraa, ja hinnat nousevat, kun monet kehittyvät taloudet kiristävät kilpailua. Samaan aikaan nämä kehittyvät taloudet estävät

meitä saamasta käyttöömmme niiden raaka-aineita ja vääristävät näin kilpailua. Siksi raaka-aineiden tasapuolinen saatavuus avoimin ehdoin on keskeinen osa maailmanlaajuisista kilpailukykyä koskevaa strategiaamme.

Komissio aikoo hyödyntää lähivuosina kaikkia käytettävissään olevia välineitä varmistaakseen, että teollisuutemme saa jatkuvasti käyttöönsä raaka-aineita. Näin tehdessään se noudattaa kattavaa ja tasapainoista strategiaa. Parlamentti on korostanut aivan perustellusti, että tässä strategiassa on otettava huomioon teollisuutemme etujen ja kilpailukykyimme lisäksi myös köyhempien maiden edut.

Kehitysnäkökohdista totean, että meidän on erotettava ja me erotammekin toisistaan köyhimpien kehitysmaiden perustellut toimenpiteet, kuten vientitullit, jotka ovat välttämättömiä näiden maiden taloudelle, sekä kehittyvien talouksien toimenpiteet, jotka ovat osa niiden teollisuuspolitiikkaa ja vääristävät kilpailua maailmanmarkkinoilla.

Arvostan Francisco Assisin huomautusta tutkimus- ja kehitysmäärärahoista, joita on myös korotettava tässä yhteydessä. Kiitän parlamenttia siitä, että se tukee tätä politiikkaamme. Tiedotamme teille strategian täytäntöönpanon etenemisestä.

Jens Holm, esittelijä. – (SV) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Potočnik, jäämme odottamaan komission ja konferenssin tiedonantoa. On hyvä, että aiotte ottaa esiin ruoan saantivarmuutta, kehitystä ja ympäristöä koskevat kysymykset.

Hyvä Francisco Assis, olen täysin samaa mieltä kanssanne siitä, että meidän on tarkistettava omaa taloudellisen kehityksen malliamme.

Hyvä Zbigniew Zaleski, olen samaa mieltä siitä, ettei kauppa saa merkitä kehitysmailla uskolonialistista raaka-aineryöstöä. Kehotan siksi Zbigniew Zaleskia ja kaikkia muita äänestämään tarkistusten 20 ja 21 puolesta. Pyydän teitä perehtymään niihin huolella.

Kiinnittäkää myös huomiota tarkistukseen 26, joka koskee biopolttoaineita. Siinä pyydetään, että biopolttoaineille asetettaisiin sosiaalisia ja ekologisia vaatimuksia. Ongelmallista on paitsi se, että viljaa käytetään yhä enemmän lihan tuottamiseen – toisin sanoen syötämme viljaa eläimille – myös se, että viljaa käytetään yhä enemmän autojen polttoaineen valmistamiseen.

Esitän komissiolle pyynnön: haluamme toimenpiteitä yksityisautoilun ja lihan kulutuksen vähentämiseksi, jotta saamme lisää viljaa ihmisten ruokkimiseen!

Mietinnössä vaaditaan toteuttamaan kiireesti toimenpiteitä ilmastonmuutoksen torjumiseksi. Myös kaupan on kannettava oma vastuunsa. Meidän on leikattava kaikkia tarpeettomia päästöjä ja vähennettävä liikennettä. Huomattava osa kaupan kohteena olevista tuotteista olisi aivan yhtä helppoa tuottaa paikallisesti. Meidän on edistettävä ”vihreiden tuotteiden” kauppaa ja tuettava älykästä ympäristöteknologiaa. Ellemme halua tehdä näin ja ellei kauppa kannaa omaa vastuutaan, meillä ei ole pian jäljellä enää raaka-aineita, joilla käydä kauppaa, eikä silloin jäljellä ole myöskään enää ruokaa, jota syödä. On valtavan tärkeää, että otamme ilmastonmuutosta koskevan vastuamme vakavasti!

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina 20. toukokuuta 2008.

23. Yhteisyrityksen perustaminen: polttokennot ja vety (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana Pia Elda Locatellin teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta neuvoston asetukseksi polttokenno- ja vetyteknologian alalla toimivan yhteisyrityksen perustamisesta (KOM(2007)0571 – C6-0446/2007 – 2007/0211 (CNS)) (A6-0145/2008).

Janez Potočnik, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan ennen kaikkea esittää kiitokseni parlamentin jäsenille sekä erityisesti esittelijälle Pia Elda Locatellille ja Teresa Riera Madurellille, joka puhuu hänen puolestaan, siitä, että he ovat kannattaneet ehdotustamme polttokenno- ja vetyteknologian alalla toimivan yhteisyrityksen perustamisesta.

Haluan myös kiittää kaikkia varjoesittelijöitä heidän rakentavasta tuestaan ja budjettivaliokuntaa sen lausunnosta.

Polttockennoja ja vetyä koskevalla yhteisyrityksellä on kaksi perustajajäsentä: teollisuusryhmittymä ja yhteisö. Yksityisen sektorin yritykset ovat perustaneet teollisuusryhmittymän, jonka jäsenet edustavat suurta osaa EU:n polttockenno- ja vetyalan yrityksistä. Ne ovat esimerkiksi autonvalmistajia, energiayhtiöitä sekä yrityksiä, jotka kehittävät polttockennoja ja niitä koskevia sovelluksia. Ryhmittymässä on edustettuna kaikenkokoisia yrityksiä mikroyrityksistä monikansallisiin yhtiöihin.

Yhteistyö, jota komissio ja teollisuus tekivät asetuksen laatimisvaiheessa, toi selvästi esiin teollisuudenalan vahvan liikkeellepanevan voiman. Julkisen sektorin lupaus tarjota vakaata rahoitusta pitkällä aikavälillä tuo lisää luottamusta. Tämän seurauksena voimme odottaa yksityisen sektorin sitovan hankkeeseen huomattavan määrän lisävaroja.

Yhteisyrityksen kahden perustajajäsenen lisäksi yliopistot, tutkimuskeskukset ja muut tutkimuslaitokset perustavat parhaillaan tutkimusryhmittymää, josta odotetaan tulevan yhteisyrityksen kolmas jäsen. Tutkimusryhmittymän edustusta yhteisyrityksen hallintoneuvostossa pidettiin tarpeellisena, sillä perustutkimus on tälle yhteiselle teknologia-aloitteelle (JTI) hyvin tärkeää.

Kaiken kaikkiaan on arvioitu, että tämän JTI:n perustaminen nopeuttaa jopa viidellä vuodella raskaan sarjan vety- ja polttockennoteknologian syntymistä ja että nämä teknologiat voisivat olla kaupallisesti hyödynnettävissä vuosien 2010–2020 paikkeilla.

Haluan myös mainita tämän JTI:n olevan hyvin tärkeä toimillemme, jotka tähtäävät energiateknologian kehittämisen nopeuttamiseen, sillä se tarjoaa hyvin mielenkiintoisen mallin muutamille teollisille aloitteille, joita olemme esittäneet osaksi strategista energiateknologiasuunnitelmaa.

Parlamentin mietintö sisältää varsin olennaisia tarkistusehdotuksia. Yksi esimerkki on se, että siinä korostetaan läpimurto tutkimuksen merkitystä. Perustutkimuksesta tulee osa tutkimus- ja kehitysohjelmaa, ja tämä lisää edistymisen ja onnistumisen mahdollisuuksia.

Toinen esimerkki on selvennys, joka koskee yhteisen tutkimuskeskuksen (JRC) osallistumista yhteisyrityksen toimintaan. JRC:llä on laaja-alaista osaamista monella merkittävällä alalla, ja sen aktiivinen osallistuminen tulevaisuudessa vahvistaa yhteisyrityksen tutkimusta.

Neuvosto ja komissio odottavat palautettanne ja mielipiteitänne, sillä olemme kaikki innokkaita etenemään asiassa ja haluamme päästä käynnistämään tämän tärkeän aloitteen täytäntöönpanon viipymättä.

Puhemies. – (IT) Esittelijän Pia Elda Locatellin olisi kuulunut käyttää tässä kohden puheenvuoro, mutta hän nimesi Teresa Riera Madurellin puhumaan puolestaan. En kuitenkaan vielä näe Teresa Riera Madurellia täällä, ja onkin hyvin valitettavaa, ettei hän ole paikalla.

Annan siksi puheenvuoron suoraan niille, jotka puhuvat ryhmien puolesta.

Jan Březina, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan aivan ensin kiittää esittelijää Pia Elda Locatellia perusteellisesta ja tarkasta työstä, jota hän on tehnyt tämän mietinnön parissa. Mietinnössä käsitellään tulevaisuuden energiatalouden kannalta yhtä tärkeimmistä teknologiaaloista.

Pidän vety- ja polttockennoteknologiayhteisön aloitetta erittäin myönteisenä ja katson tämän yhteisön olevan keskeinen toimija hankkeen onnistumisen kannalta. Yhteisten teknologia-aloitteiden (JTI) käsite otettiin käyttöön seitsemännessä puiteohjelmassa uutena mekanismina, jolla EU:ssa voitaisiin toteuttaa tutkimuksen alalla yksityisen ja julkisen sektorin välisiä pitkän aikavälin kumppanuuksia. Tähän mennessä näitä aloitteita on käynnistetty neljä muun muassa innovatiivisen lääketieteen ja sulautettujen järjestelmien alalla. Tämän ehdotuksen myötä perustetaan viides, vety- ja polttockennoteknologian alan JTI.

Koska EU:lla on edessään erilaisia haasteita, jotka koskevat esimerkiksi energian saantivarmuutta, energiariippuvuutta ja paljon puhutun ilmastonmuutoksen lieventämistä, sen on edistettävä puhtaamman ja energiatehokkaamman teknologian kehittämistä ja käyttöönottoa. Vety- ja polttockennoteknologialla on mahdollisuus edistää huomattavasti näiden tavoitteiden saavuttamista. Koska EU:lta on puuttunut tähän asti yhteinen eurooppalainen strategia, se ei ole kyennyt pysymään Aasian maiden ja Yhdysvaltojen tahdissa mukana.

Tarkistuksista kannatan niitä, joiden tavoitteena on vahvistaa ehdotusta ja lisätä johdonmukaisuutta muiden yhteisten teknologia-aloitteiden kanssa. Omien kokemusteni ja pk-yritysten kanssa käymieni keskustelujen perusteella kannatan erityisesti tarkistuksia, joissa painotetaan pk-yritysten innovointimahdollisuuksia ja niiden kohtaamia erityisiä esteitä, kuten niiden heikompia mahdollisuuksia hyödyntää

tutkimusinfrastruktuuria. Myös läpimurtoihin pyrkivän tutkimuksen merkitystä on korostettava. Kuten täytäntöönpanosuunnitelmassa mainittiin, erityisesti alkuvaiheissa tutkimuksen olisi oltava tärkeä tekijä yhteisten teknologia-aloitteiden toiminnassa.

Katson, että tämä yksityisen ja julkisen sektorin yhteinen aloite on oikea tie, jolle meidän lähdeittävä voidaksemme kasvattaa kilpailukykyämme suhteessa Yhdysvaltoihin ja muihin maihin, jotka ovat tehneet vetytutkimusta jo pitkään ja joilla on alaa koskeva kehitysstrategia.

Silvia-Adriana Țicău, PSE-ryhmän puolesta. – (RO) Arvoisa puhemies, minäkin haluan kiittää esittelijää ja korostaa tämän asiakirjan merkitystä. Tämä aloite on tutkimustoiminnalle erittäin tärkeä. Valitettavasti rahoitus on usein riittämätöntä tai sitä käytetään väärin. Euroopan yhteisö myöntää tämän yhteisyrityksen hallintokustannuksiin rahoitusta enintään 470 miljoonaa euroa. Uutta rahoitusta on mahdollista saada vuoden 2013 jälkeen, mutta vain hankkeisiin, joiden rahoitussopimus allekirjoitetaan 31. joulukuuta 2013 mennessä.

Haluan korostaa tämän yhteisyrityksen olevan äärimmäisen hyödyllinen, koska se toteuttaa ja on osa tutkimuksen puiteohjelmaa erityisesti energian ja liikenteen alalla, ilmailu mukaan luettuna. Tämä mietintö on mielestäni äärimmäisen tärkeä, koska siinä tuetaan tasavertaisesti tutkimusta ja teknologista kehittämistä. Lisäksi tällä aloitteella tuetaan ensisijaisten tutkimustavoitteiden toteutumista polttokenno- ja vetyteknologiaan liittyvän tieto- ja viestintäteknologian alalla. Se myös houkuttelee polttokenno- ja vetytutkimukseen lisää julkisia ja yksityisiä investointeja jäsenvaltioissa ja assosioituneissa maissa.

Vladko Todorov Panayotov, ALDE-ryhmän puolesta. – (BG) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin on selvittävä ilmastonmuutoksesta ja turvattava luonnonvarojen saantivarmuus. Tämä tehtävä on osoittautumassa äärimmäisen vaikeaksi, sillä raaka-aineiden ja lopputuotteiden hinnat nousevat jatkuvasti.

Ratkaisu on olemassa, ja se liittyy uuteen teknologiaan, jolla vähennetään ennaltaehkäisevästi kasvihuonekaasupäästöjä sekä tehostetaan raaka-aineiden käyttöä ja säästetään raaka-aineita. Tällä tavalla EU voi nousta johtoasemaan ilmastonmuutoksen torjumisen alalla ja säilyttää samalla kilpailukykyänsä raaka-aineiden maailmanmarkkinoilla. Tämä edellyttää sitä, että investointeja tutkimukseen ja uuteen teknologiaan lisätään ottaen huomioon kunkin jäsenvaltion edellytykset.

Uusi teknologia, erityisesti vety- ja polttokennoteknologia, on keskeisessä asemassa energioresurssipulasta selviytymisen, ympäristönsuojelun ja Kioton pöytäkirjan tavoitteiden saavuttamisen kannalta. Meidän pitäisi kuitenkin ottaa huomioon se, että tällainen teknologia edellyttää platinan, palladiumin ja kullan kaltaisten metallien käyttöä, ja nämä metallit ovat puolestaan keskeisiä uusien laitteiden ja välineiden suunnittelussa. Voimme kehittää vety- ja polttokennoteknologiaa tehokkaalla ja kestäväällä tavalla vain, jos otamme käyttöön uusia, hyvin tehokkaita ja ympäristöä säästäviä menetelmiä, joilla uutetaan ja otetaan talteen näitä metalleja.

Yhteisyritystä perustaessamme meidän pitäisi yhdistää kaikkien niiden maiden toimet, joilla on kokemusta sekä vety- ja polttokennoteknologian varsinaisesta kehittämisestä että tarvittavien raaka-aineiden kestävien ja ympäristöystävällisten uuttotekniikoiden kehittämisestä. Tätä kehitystyötä on tuettava uusissa jäsenvaltioissa, joilla on laajaa kokemusta näiltä aloilta: esimerkiksi Bulgariassa toimii tutkimusryhmiä, jotka ovat työskennelleet tällaisten hankkeiden parissa monia vuosia ja saavuttaneet huomattavaa menestystä.

Zdzisław Kazimierz Chmielewski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, on vaikeaa olla kannattamatta pyrkimyksiä laatia polttokenno- ja vetyteknologian alan yhteisyritykselle sopivat säännöt. Pia Elda Locatellin mielenkiintoisessa mietinnössä tämän aloitteen kuvaillaan olevan lupaava esimerkki julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudesta yhteisen teknologia-aloitteen toteuttamiseksi. Edessäni olevassa lausunnossa neuvosto kuitenkin vahvistaa, että tällaisten polttokennojen käytännön sovelluksiin liittyvät teknologiset haasteet ovat valtavan monimutkaisia. Asiantuntijoilla on edessään suunnattoman vaikea tehtävä, sillä heidän on etsittävä eri tapoja tehdä tutkimusta, jolla taattaisiin onnistunut lopputulos. Jotkut tiedemiehet esimerkiksi ennustavat, että saamme huomata, että polttokennojen käytännön sovelluksiin liittyy merkittäviä rajoitteita. Jos hyväksymme sen ajatuksen, että vety on vain energian kantaja, meidän on muistettava, että käytännön sovellukset esimerkiksi polttoainekennoissa edellyttävät joka kerta muiden energianlähteiden käyttöä energian tuottamiseksi. Vaikka onnistuisimmekin ratkaisemaan tämän ongelman, kohtaamme heti uusia vaikeuksia: meidän on esimerkiksi kehitettävä sopivaa teknologiaa vedyn säilyttämiseen ja kuljettamiseen.

Kiinnitän huomionne tähän asiaan edistääkseni lainsäädäntötyötä, joka liittyy tekstiin, josta Euroopan parlamentti on antamassa lausuntoaan. Totean asian suorasukaisesti enkä sivulauseessa: johtavat asiantuntijani ovat sitä mieltä, ettei tämä lähestymistapa tuota tulosta.

Janez Potočnik, *komission jäsen.* – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää parlamentin jäseniä heidän puheenvuoroistaan. Haluan myös todeta, että yhteisten teknologia-aloitteiden käynnistämisessä on kyse todella uudesta konseptista. Toivon vilpittömästi, että tämä toimii, sillä tämän uuden lähestymistavan pitäisi auttaa muuttamaan EU:n tilannetta.

Olemme itse asiassa siirtymässä rahoitushankkeista rahoitusohjelmiin ja ryhtymässä tukemaan voimakkaammin yksityisen ja julkisen sektorin kumppanuuksia – ja tarkoitan todella yksityisen ja julkisen sektorin kumppanuuksia, koska on selvää, että aloitteet ja strategiset tutkimusohjelmat tulevat teknologia-yhteisöiltä, jotka ovat luoneet perustan näille yhteisille teknologia-aloitteille. Yhteistyö on välttämätöntä, ja näissä yhteisissä teknologia-aloitteissa itse asiassa syntyy eurooppalaisia ryhmittymiä. Muutamat merkittävät eurooppalaiset kilpailijat ovat ryhtymässä yhteistyöhön, niin että tässä kilpailua edeltävässä vaiheessa ne voivat yhdistää osaamisensa ja vahvistaa EU:n maailmanlaajuista asemaa.

Haluan myös todeta tässä yhteydessä tämän teknologia-aloitteen olevan äärimmäisen tärkeä, sillä se liittyy energia-alaan, jonka merkityksestä saamme muistutuksen joka päivä.

Yksi Euroopan strategisen energiateknologiasuunnitelman (SET-suunnitelman) päätavoitteista on nopeuttaa vain vähän hiilidioksidipäästöjä tuottavan teknologian kehittämistä ja käyttöönottoa. Tiedän teidän laativan mietintöä SET-suunnitelmasta ja odotan kovasti pääseväni kuulemaan mielipiteitänne. Kuten totesin aiemmin, polttoainekenno- ja vetyteknologiaa koskeva JTI tarjoaa mielenkiintoisen mallin muille aloille, ja siitä tulee varmasti osa SET-suunnitelmaa, kun se hyväksytään.

Toivon, että saamme nähdä tulevaisuudessa tämän hankkeen vaikutukset. Lopuksi haluan mainita – koska en tiedä, menikö tulkkaus oikein – että Euroopan komissio myöntää tälle yhteiselle teknologia-aloitteelle rahoitusta kuudeksi vuodeksi jopa 470 miljoonaa euroa ja odottaa tietenkin, että yksityinen sektori, joka osallistuu myös tähän hankkeeseen, kaksinkertaistaa tämän summan.

Puhemies. – (IT) Teresa Riera Madurell ei tosiaan ole täällä, mutta olen varma, että esittelijä Pia Elda Locatelli ottaa yhteyttä, sillä komission jäsenen esittämät huomiot ovat äärimmäisen tärkeitä.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina klo 12.00.

Kirjalliset kannanotot (142 artikla)

Péter Olajos (PPE-DE), *kirjallinen.* – (HU) Viimeisten viidenkymmenen vuoden aikana maailman väestömäärä on kaksinkertaistunut, ja samalla energiankulutus on nelinkertaistunut. Tästä syystä voimme vain kannattaa polttoainekenno- ja vetyteknologian alalla toimivaa yhteisyritystä ja tukea sen perustamista kaikin mahdollisin tavoin.

Ymmärrän Jutta Haugin huolen yhteisyrityksen rahoituksesta, muttemme saa antaa rahoituskysymysten estää tätä aloitetta. Avainsanoja ovat innovointi ja elämäntyylin muuttaminen. Tämä kuitenkin maksaa – mutta toisaalta se myös tuottaa. Nykyaikaisissa talouksissa innovoinnin osuus BKT:n vuotuisesta kasvusta on noin 70–80 prosenttia.

Miksi meidän on investoitava vetyyn? Siksi, että sen on välimuotoinen energianlähde. Vetyvarannot eivät voi loppua kesken, sillä vety on maailmankaikkeuden yleisin alkuaine. Sitä voidaan kuitenkin pitää fossiilisten polttoaineiden vaihtoehtona vain, jos sitä voidaan tuottaa uusiutuvista energianlähteistä kilpailukykyiseen hintaan ja aiheuttamatta hiilidioksidipäästöjä tai muita kasvihuonekaasupäästöjä.

Kanadassa ja Yhdysvalloissa vedyn merkitys tunnustettiin vasta vuonna 2002. Silti Pohjois-Amerikan teillä liikkuu jo satoja tuhansia ”ekoautoja” ja vetypumppuilla varustettujen huoltoasemien määrä kasvaa tasaiseen tahtiin. Euroopan unionissa on käytössä noin 18 000 ympäristöystävällistä autoa, ja käytettävissä olevien vetypumppujen määrää on turhaa edes mainita.

Jos haluamme välttää pahimman luokan tappion, emme voi kieltäytyä tukemasta tätä teknologiaa ja tämän polttoaineen käyttöä, vaan meidän on ryhdyttävä toimiin. Haluan käyttää tämän tilaisuuden kutsuakseni parlamentin jäsenet Greenovation-konferenssiin, joka järjestetään parlamentissa ensi viikolla 28. toukokuuta iltapäivällä. Keskustelujen jälkeen osallistujat pääsevät ajelulle vetykäyttöisellä bussilla tai autolla.

24. Yhteisön tupakka-alan rahasto (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana Sergio Berlaton maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta neuvoston asetukseksi asetuksen (EY) N:o 1782/2003 muuttamisesta tupakkatuen siirtämisen osalta yhteisön tupakka-alan rahastoon vuosina 2008 ja 2009 sekä asetuksen (EY) N:o 1234/2007 muuttamisesta yhteisön tupakka-alan rahaston rahoituksen osalta (KOM(2008)0051 – C6-0062/2008 – 2008/0020(CNS)) (A6-0164/2008).

Sergio Berlato, esittelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, komission ehdotuksen perimmäisenä tarkoituksena on siirtää viittä prosenttia vastaava määrä kalenterivuodeksi 2008 ja 2009 myönnetystä tupakkatuesta yhteisön tupakka-alan rahastoon ja käyttää nämä varat yhteisön tupakka-alan rahaston rahoituksen jatkamiseen. Rahaston ainoana tarkoituksena on rahoittaa tiedotustoimia, joilla lisätään EU:n kansalaisten tietoisuutta tupakankulutuksen haittavaikutuksista.

Ensinnäkin pidän aiheellisena korostaa muutamia objektiivisia toimintapuitteita. YMP:n tuen siirtäminen rahastoon on harvinainen ja myönteinen esimerkki EU:n maatalouspolitiikan ja terveyspolitiikan yhdistämisestä ja yhteistyöstä. Rahaston toiminta on nyt ja myös tulevaisuudessa tärkeää EU:n kansalaisille, kuten komissio on korostanut. Siksi katsomme, että sen taloudellista tukemista on jatkettava vuosina 2007 ja 2009.

Siirrot viljelijöille maksettavasta tuotantosidonnaisesta tuesta ovat olleet aina tupakka-alan rahaston ainoa rahoituslähde. Näiden siirtojen taloudellinen pohja pieneni huomattavasti tupakan yhteisen markkinajärjestelyn uudistuksen myötä ja joidenkin jäsenvaltioiden päättäessä irrottaa tuki kokonaan tuotannosta, jolloin rahasto jäi kokonaan ilman kyseisiä siirtotuloja. Rahastolle on varattava riittävästi varoja ohjelmien rahoittamiseen ainakin nykyisten näkymien loppuun saakka ja aiheuttamatta lisäkustannuksia EU:n talousarvioon. Tämä tapahtuu pidätysaikaa jatkamalla ja pidätysprosenttia nostamalla. Samalla on etsittävä muita tapoja rahoittaa rahaston toimintaa.

Yksi rahaston rahoitusmekanismin myönteisistä näkökohdista on se, että ainakin 25 prosenttia kaikista hyväksytyistä hankkeista saa osarahoitusta hyväksytyiltä toimijoilta, mikä takaa lisärahoituksen saatavuuden. Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta on käsitellyt näitä kysymyksiä useasti ja pitää kiinni omasta kannastaan eli siitä, että tupakointirajoituksia on tiukennettava ja ihmisten tietoisuutta tupakoinnin terveyshaitoista on lisättävä.

Toisaalta olemme täysin tietoisia siitä, kuten parlamentin 10. maaliskuuta 2004 hyväksymässä lainsäädäntöpäätöslauselmassa todettiin, että EU:n raakatupakan tuotanto, joka on vähäistä ja joka keskittyy vain muutamille erityisille alueille, muodostaa vain neljä prosenttia maailmanlaajuisesta tuotannosta eikä se vaikuta tupakkatuotteiden paikalliseen kulutukseen.

Vaikka tämä asia ei olekaan keskeinen tämänpäiväisessä keskustelussa, on syytä muistaa, että EU on maailman suurin raakatupakan tuoja: se hankkii yli 70 prosenttia tarvitsemastaan määrästä yhteisön ulkopuolisista maista – lähinnä Brasiliasta, Malawista, Argentiinasta, Indonesiasta, Zimbabwesta, Intiasta ja Kiinasta – ja suosii usein tupakkaa, jonka tuotantoa ei valvota yhtä tiukasti kuin Euroopassa. Siispä kaupan alijäämä onkin vuosittain yli 1,2 miljardia euroa.

Toisaalta jäsenvaltioissa, joissa tupakkatuki on irrotettu täysin tuotannosta, rahastoon tarkoitettujen siirtojen peruuttamisen lisäksi tuotanto on lopetettu täysin tai lähes kokonaan, mutta talouden ja työllisyyden kannalta kestäviä vaihtoehtoja ei kuitenkaan ole ilmennyt. Tällä on ollut vakavia kielteisiä seurauksia kyseisillä maaseutualueilla kokonaisuudessaan, mutta sillä ei kuitenkaan ole ollut huomattavaa vaikutusta valmiiden tupakkatuotteiden paikalliseen kulutukseen.

Kun tarkastellaan ehdotusta kalenterivuoden 2008 tukeen tehtävistä pidätyksistä, ottaen huomioon, että satovuoden 2008 tupakan viljelysopimukset on jo tehty jonkin aikaa sitten, maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta katsoo, että ehdotuksen hyväksyminen voisi johtaa lukuisiin oikeustoimiin ja että se johtaisi joka tapauksessa riitaan, joka olisi viime kädessä vahingoksi lähes yksinomaan maataloustuottajille.

Lisäksi maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta katsoo, että yhteisön tupakkarahaston toimet voitaisiin rahoittaa vuoteen 2013 saakka jatkamalla pidätyksiä satovuoteen 2012 saakka ja nostamalla tupakka-alan rahastoon tarkoitettua pidätysprosenttia kuuteen prosenttiin. Valiokunta kehottaakin komissiota laatimaan monivuotisen ohjelman, jolle voidaan esitetyillä tarkistuksilla tehtyjen muutosten ansiosta myöntää yli 81 miljoonan euron määrärahat, ilman että se aiheuttaa lisäkustannuksia EU:n talousarvioon.

Mariann Fischer Boel, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan aivan aluksi kiittää esittelijää Sergio Berlatoa. Into, jolla hän piti tämäniltaisen puheenvuoronsa, rohkaisi minua suuresti. Haluan myös kiittää maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokuntaa yhteisön tupakka-alan rahastoa koskevasta mietinnöstä.

Neuvosto hyväksyi vuonna 2004 tupakkauudistuksen, jolla rajoitetaan osittain tuotantosidonnaisia ja osittain tuotannosta irrotettuja tukia, joita maksetaan tupakanviljelijöille vuosina 2006–2009. Uudistuksen siirtymäkausi on suhteellisen pitkä, sillä osittain tuotantosidonnaisen tuen maksaminen voi jatkua vuoteen 2009. Kuitenkin – kuten aivan oikein totesitte – jotkin jäsenvaltiot päättivät irrottaa tuen kokonaan tuotannosta vuonna 2006, jolloin uudistus tuli voimaan.

Vuoden 2004 uudistukseen kuului myös tupakka-alan rahaston rahoittaminen siirtämällä siihen tietty prosenttiosuus tupakantuottajien tupakkatukea vuosina 2006 ja 2007. Komission ehdotuksen mukaan tupakkatuen siirtoa tupakka-alan rahastoon jatkettaisiin kalenterivuoteen 2009 asti.

Mielestäni on erittäin hyvä, että tuette tupakkatuen osittaista siirtoa yhteisön tupakka-alan rahastoon. Mietinnössänne korostetaan aivan oikein sitä, että rahaston toteuttamilla toimenpiteillä on EU:n kansalaisten kannalta suuri vaikutus, koska rahastosta tuetaan tupakan haittavaikutuksiin keskittyviä tiedotustoimia.

Pyyntönne siirtymäkauden jatkamisesta vuoteen 2012 asti on kuitenkin varsin ongelmallinen. Siirtymäaikana sovellettavan, osittain tuotantosidonnaisen tukijärjestelmän jatkaminen tällä tavalla rikkoo pahasti sitä ajattelutapaa, jota komissio ehdottaa huomenna ”terveystarkastusta” koskevassa tiedonannossaan, eli siirtymistä kohti tuotannosta irrotettuja tukia, jotta tuottajat saisivat tuottaa vapaasti sitä, mitä markkinat haluavat.

Kun osa jäsenvaltioista päätti heti alussa irrottaa tupakantuottajille maksettavat tuet tuotannosta, ne tietäkseni tekivät näin siksi, että viljelijöille oli kannattavampaa jättää ala – kenties tupakasta oli sen laadun vuoksi vaikeampaa saada kunnollista hintaa.

Vuonna 2004 sovittiin myös, että 50 prosenttia yhteisön tuesta tupakka-alalle käytettäisiin maaseudun kehittämistoimenpiteisiin. Tämä alkaa tilivuonna 2011 ja menee yhteisön lisätuen muodossa tupakantuotantoalueille. On tärkeää panna merkille, että se on varattu juuri tupakantuotantoalueille. Näin ollen maaseudun kehittämissuunnitelmiin vuosiksi 2007–2013 on jo sisällytetty 484 miljoonan euron summa niille jäsenvaltioille, joita tupakkauudistus koskee.

Olen siksi melko varma, ettei ketään yllätä se, etten voi ehdottaa siirtymäaikana sovellettavan, osittain tuotantosidonnaisen tukijärjestelmän jatkamista. Tämä johtuu sopimuksesta, jota kaikki tupakkaa tuottavat jäsenvaltiot kannattivat, kun tämä paketti Välimeren tuotteista hyväksyttiin vuonna 2004. Odotan kuitenkin, että tämäniltaisesta keskustelusta tulee hyvin eloisa ja mielenkiintoinen.

Wiesław Stefan Kuc, *budjettivaliokunnan lausunnon valmistelija*. – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, tupakantuotannon tukeminen ja samanaikainen tupakoinnin torjuminen on ollut kiistanalainen aihe jo monta vuotta. Yhteisön tupakka-alan rahastosta, joka saa tällä hetkellä viisi prosenttia tupakkatuesta, rahoitetaan tutkimusta tupakoinnin haittavaikutusten torjumisesta, propagandakampanjoita ja koulutusta tupakantuottajille, jotka suunnittelevat siirtymistä muuhun tuotantoon.

Olen valmistellut budjettivaliokunnan lausunnon Sergio Berlaton mietinnöstä. On parasta, että yhteisön tupakka-alan rahaston rahoitus jatkuu seuraavat kaksi vuotta, mutta on kyseenalaista, katoavatko rahaston olemassaolon syyt tuossa ajassa, sillä tiedämme ihmisten tupakoivan ja jatkavan tupakointia. Ihmiset tupakoivat riippumatta siitä, tuotetaanko EU:ssa tupakkaa vai ei. Ongelma ei katoa, vaikka lopettaisimmekin tupakantuottajien tukemisen. Siksi rahasto on säilytettävä. Ainut asia, jonka voimme muuttaa, on se, kuinka rahasto saa rahoitusta.

Ioannis Gklavakis, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (EL) Arvoisa puhemies, olen iloinen siitä, että komission jäsen on täällä tänään, koska uskon hänen olevan hyvin oikeudenmukainen. Selitän, miksi sanon näin.

Ensinnäkin haluan huomauttaa budjettivaliokuntaan kuuluvalle kollegalleni, että vastustamme tupakointia ja kannatamme laajamittaista tupakoinnin vastaista kampanjaa. Jos ihmiset jatkavat silti tupakointia ja tupakalle on kysyntää, meidän ei tarvitse tuoda tupakkaa yhteisön ulkopuolisista maista. Voimme tuottaa sitä Euroopan unionissa.

Kiitän Sergio Berlatoa hänen mietinnöstään ja kannatan sitä täysin. Mielestäni yhteisön tupakka-alan rahaston tarjoaman rahoituksen pitäisi jatkua. Arvoisa komission jäsen, me viljelijät olemme hyväksyneet ilolla sen, että tupakoinninvastaiseen tiedotusrahoitukseen siirrettävän summan osuutta on korotettu yhdellä

prosenttiyksiköllä, vaikka tämä raha otetaankin meiltä pois. Hyväksymme tämän ilolla. Pyydämme kuitenkin teiltä, että tupakka-alan nykyinen tilanne pitäisi säilyttää vuoteen 2013 asti.

Arvoisa komission jäsen, olette hyvin oikeudenmukainen henkilö. Miksi vain tupakanviljelijöiden pitäisi joutua kärsimään? Pyydämme siksi, että tämä ehdotus perutaan ja että nykytilanne säilytetään vuoteen 2013 asti. Lisäksi, kuten tiedätte, tupakanviljelijät ovat kaikissa maissa, erityisesti omassa kotimaassani, viljelijöistä köyhimpiä. He elävät usein köyhimmillä, vahingoittuneimmilla alueilla, joilla ei voi monin paikoin kasvattaa mitään muuta. Jos panemme pisteen tälle järjestelmälle ja katkaisemme tuen, nämä alueet ovat vaarassa aavikoitua, ja niiden ympäristö uhkaa pilaantua.

Siksi pyydän, että tilanne säilytetään nykyisellään Sergio Berlaton mietinnön, hänen esittämiensä tarkistusten ja omien tarkistusteni mukaisesti. Arvoisa komission jäsen, koska tiedän teidän olevan oikeudenmukainen, uskon, että voimme luottaa siihen, että tuette ehdotustamme.

Alejandro Cercas, PSE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kiitos, että olette täällä läsnä. Puhuin alueeni hallituksen puheenjohtajan kanssa, ja hänellä on teistä erinomainen käsitys, ja vahvistan sen täällä tänään.

Puhun omasta puolestani ja ryhmäni varjoesittelijän Rosa Miguélez Ramosin puolesta tukeakseni Sergio Berlatoa, sillä hänen kantansa näyttää olevan järkevin.

Sergio Berlaton mietinnössä käsitellään yksinomaan yhteisön tupakka-alan rahastoa eli rahastoa, jonka avulla yhteisö torjuu tupakointia. Sergio Berlato pyytää lisää aikaa ja rahaa tämän kampanjan käymistä varten. Siksi jopa tupakkapalkkioita vastustavien jäsenten pitäisi äänestää tämän mietinnön puolesta, sillä sen tarkoituksena on jatkaa ja laajentaa tupakoinnin torjuntatoimia.

Sana "tupakka" nostattaa kuitenkin monissa parlamentin jäsenissä niin voimakkaita tunteita, että he hämmentyvät. He sekoittavat yhteisön tupakka-alan rahaston yhteisön palkkioihin ja sanovat meidän haluavan jatkaa palkkioiden maksamista. Tämä ei pidä paikkaansa. Puhumme rahaston tilanteesta vuoteen 2013 asti.

Nämä henkilöt sekoittavat tuotannon ja kulutuksen. EU:n ongelmana ei ole tuotanto, sillä EU tuottaa tupakkaa hyvin vähän. EU:n ongelmana on EU:n ulkopuolelta tuodun tupakan kulutus.

Nämä henkilöt sekoittavat tupakan ja tupakoinnin. Se on verrattavissa siihen, että alkoholi sekoitettaisiin alkoholismiin. Tupakka on maatalouskasvi, jota käytetään moneen tarkoitukseen, myös lääketieteessä, kun taas tupakointi on sairaus.

Jos nämä henkilöt haluavat eroon kulutuksesta, heidän pitäisi kohdistaa iskunsa ennemminkin tupakan tuontiin, savukkeiden valmistukseen, mainontaan ja koko valtavaan tupakkateollisuuteen, eikä maani köyhiin työntekijöihin, jotka tuottavat vain viisi prosenttia EU:ssa poltetusta tupakasta.

Arvoisa komission jäsen, totean lopuksi, ettemme rahoita tupakanviljelyä itse tupakan vuoksi, vaan rahoitamme tupakanviljelyä, koska se luo paljon työpaikkoja paitsi tupakantuottajien keskuuteen myös tupakkaa tuottaville alueille. Itse asiassa monet tupakantuottajat haluavat lopettaa sen tuottamisen, koska he ansaitsisivat paremmin tekemättä työtä. Nämä alueet kuitenkin tuhoutuvat, jos ne menettävät nämä tuhannet naisten ja maahanmuuttajien työpaikat, niin kuin Euroopan muilla alueilla on käynyt.

Viljelijät pyytävät vain aikaa – aikaa järjestää viljelmänsä uudelleen.

Arvoisa komission jäsen, kiitän teitä kovasti kärsivällisyydestänne ja toivon, että ojennatte kätenne ei niinkään Sergio Berlatolle vaan työntekijöille, jotka ovat kääntäneet katseensa Euroopan parlamenttiin siinä toivossa, ettei se toimisi kaksinaismoralistisesti. Toivon, ettei kukaan täällä sekoita todellista tilannetta ja omia toiveitaan ja ettei kukaan aseta myöskään omia etujaan näiden nöyrien ihmisten etujen edelle.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, minulla on se vaikutelma, että tässä asiassa yritetään westfalenilaisen sanonnan mukaisesti saada makkaralla pekonia eli tavoitella pienellä panoksella suurta voittoa. Toisin sanoen tupakka-alan rahastolla yritetään varmistaa tupakkapalkkioiden tuotantosidonnaisuus vuoteen 2013 asti. Kuten me kaikki tiedämme, rahastoa käytetään myös siihen, että siitä rahoitetaan tupakoinnin haittavaikutuksiin keskittyviä tiedotustoimia. Rahasto perustettiin täällä parlamentissa varsinaisten tupakkapalkkioiden tueksi, koska valtaosa Euroopan parlamentin jäsenistä vastusti voimakkaasti tupakointia ja monet ihmettelivät, kuinka voimme tukea tupakanviljelyä, kun tiedämme tupakoinnin vaarat.

Olen kannattanut aina tupakkapalkkiota, sillä katson, etteivät nämä kaksi asiaa liity yhteen, mutta emme saa myöskään olla tekopyhiä ja ryhtyä toimiin tupakoinnin torjumiseksi, jos todellinen tavoitteemme on jotain aivan muuta eli palkkioiden säilyttäminen. Tässä ei ole kyse palkkioiden säilyttämisestä vaan pikemminkin tuotantosidonnaisista palkkioista, eli tavoitteena on estää tuen irrottaminen tuotannosta. Käyttäydymme aina niin kuin tuen irrottaminen tuotannosta merkitsisi sitä, etteivät tupakanviljelijät saisi enää palkkiota. Tiedämme, ettei tämä pidä paikkaansa, ja olemmekin keskustelleet tästä samasta asiasta jo puuvillakysymysten yhteydessä. Yritykset saavat yhä maksuja, ja ainut ero onkin se, ettei niiden tarvitse enää viljellä tupakkaa. Tämä on mielestäni järkevää.

Muistan, kuinka maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta matkusti kerran Pohjois-Kreikkaan, missä tapasimme köyhistä köyhimpiä. Näimme köyhtyneitä alueita, jotka eivät kuitenkaan olleet köyhiä siksi, että tuki olisi irrotettu tuotannosta, sillä tätä ei ollut vielä silloin tehty, vaan siksi, ettei tupakkateollisuus maksanut näiden alueiden viljelijöille tupakasta reilua hintaa vaan hyödynsi jopa tuolloin maksettuja palkkioita painaakseen hinnat niin alas, ettei tupakanviljelijöille jäänyt palkkioistaan yhtään mitään. Tämä oli meistä tuolloin uskomatonta, ja ihmettelimme, miksi alueen viljelijät, jotka viljelivät maustetupakkaa, jota käytetään savukesekoituksissa erikoistupakkana eri kaikkialla maailmassa, eivät saaneet tuotteestaan riittävää hintaa voidakseen elää pelkällä tupakanviljelyllä palkkioista riippumatta.

Jos tupakanviljely päättyy tietyillä alueilla siksi, että tuki irrotetaan tuotannosta, tai joissakin maissa, joissa tupakkatuki on jo irrotettu kokonaan tuotannosta, tämä ei tarkoita sitä, etteikö näillä alueilla olisi enää vaihtoehtoja, vaan sitä, etteivät viljelijät kykene kattamaan tupakanviljelyn kustannuksia. Siispä tässä tarvitaan välienselvittelyä tupakkateollisuuden kanssa, jotta tupakkateollisuus alkaa vihdoin maksaa tuottajille kunnon hintaa.

Arvoisa komission jäsen, katson, että meidän pitäisi jättää tupakoinnin vastainen tiedottaminen muiden tehtäväksi, sillä EU on jo tiedottanut aivan riittävästi, ja ohjata nämä varat sen sijaan maaseudun kehittämiseen ja toimenpiteisiin, joilla monipuolistetaan näitä köyhiä alueita. Lisäksi näitä resursseja pitäisi kasvattaa, jotta näille alueille voitaisiin luoda tupakanviljelyn rinnalle muita työpaikkoja.

Janusz Wojciechowski, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, on harvinaista, että päätöksillä, joista keskustelemme Euroopan parlamentissa, on näin vakavat seuraukset näin monen ihmisen kannalta. Käsiteltävänäämme olevassa asiassa on kyse siitä, onko EU:ssa jatkossa tupakantuottajia vai ei. Tupakantuotanto on noin 120 000 viljelijän elinkeino, ja se työllistää lähes 400 000 ihmistä – kausityöntekijät mukaan luettuna – sekä uusissa että vanhoissa jäsenvaltioissa. Kreikan tapaus on jo osoittanut, että tupakka-alan niin sanottu uudistus merkitsi itse asiassa alan tuhoamista. Se oli kuolemantuomio 120 000 viljelmälle, joista suurin osa on pieniä perheviljelmiä. Tiedän tällaisia tupakkaviljelmiä olevan Puolassa, mutta niitä on myös täällä, Strasbourgin liepeillä. Asia, josta puhumme, on katastrofi niille, jotka ovat viljelleet tupakkaa koko elämänsä. Minkä vuoksi heiltä pitäisi riistää heidän elinkeinonsa? Tupakantuotannon tuhoaminen ei saa ihmisiä lopettamaan tupakointia, vaan he jatkavat tuontitupakasta valmistettujen savukkeiden polttamista. Tämä ei auta ketään, mutta vahingoittaa monia.

Kannatan siksi täysin Sergio Berlaton mietintöä, jossa puolustetaan tupakanviljelijöitä hyvästä syystä, ja yhdyn myös jäsen Ioannis Gklavakis ja Alejandro Cercasin sanoihin.

Diamanto Manolakou, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, tupakanviljelijöitä vainotaan julmasti, sillä tupakoinnin torjuminen on käytännössä tupakanviljelyn vastaista politiikkaa. Tämän seurauksena tupakanviljelyä Euroopan unionissa pidetään epäterveenä, tupakan tuontia puolestaan ei. Tämä on epäjohdonmukaista, epätieteellistä ja epäreilua. Tämän politiikan tulokset tunnetaan hyvin: kampanjoista huolimatta tupakointi lisääntyy, kun taas EU:n tuotanto vähenee voimakkaasti. Menetämme työpaikkoja, kymmenet tuhannet pienet ja keskiuuret tupakanviljelijät ajautuvat perikatoon, ja silti tupakantuonti on kasvanut yli 1,2 miljardia euroa vuodessa.

Kreikassa tupakanviljely on laskenut 73 prosenttia. Yhä useampi tupakanviljelijä on työttömänä. Kokonaiset alueet autoituvat, koska niillä ei voi viljellä muita kasveja.

Katsomme, että on hyvin tärkeää kumota asetus, jonka mukaan 50 prosenttia suorasta tuesta siirretään toiseen pilariin vuodesta 2010 alkaen. Kaikki tuista tehtävät pidätykset pitäisi lakkauttaa välittömästi, jotta tupakanviljely voi jatkua, sillä 70 prosenttia kysynnästä katetaan tuonnilla. Tuet pitäisi sitoa tuotantoon, ja niiden pitäisi olla keskeinen osa taattuja vähimmäishintoja, jotka vastaavat kunkin lajikkeen tuotantokustannuksia.

Koska Sergio Berlaton mietinnössä on myönteisiä piirteitä, jotka tukevat tätä kaikkea, me, Kreikan kommunistipuolueeseen (KKE) kuuluvat Euroopan parlamentin jäsenet, äänestämme sen puolesta.

Hélène Goudin, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, tupakanviljelyn tukeminen on hyvä esimerkki Euroopan unionin ja Euroopan parlamentin kaksinaismoralismista. EU on julistanut yleensä ottavansa sairauksien torjumisen ensisijaiseksi tavoitteekseen, ja se käyttää tiedotuskampanjoihin miljoonia Ruotsin kruunuja joka vuosi. Samalla se tukee takaoven kautta kannattamatonta tupakanviljelyä useilla miljardoilla kruunuilla vuodessa.

Mietinnön mukaan tämän tuen asteittaista vähentämistä koskevaa järjestelmää jatkettaisiin vuoteen 2013 asti. Esittelijä yrittää pestä kätensä tupakankulutuksen kielteisistä seurauksista. Mietinnössä todetaan yksinkertaistaen, että koska EU:n tupakantuotanto on vähäistä, vain neljä prosenttia maailmanlaajuisesta tuotannosta, sen vaikutukset lopulliseen kulutukseen ovat mitättömät. Millainen perustelu tämä on? Pyritäänkö sillä perustelemaan tukien jatkamista? Mielestäni EU:n neljän prosentin osuus maailmanlaajuisesta tupakantuotannosta on liian suuri. Lisäksi eurooppalainen tupakka on niin huonoa, että vain murto-osa siitä myydään Euroopan markkinoilla. Kolmasosa siitä poltetaan. Tupakkateollisuuden edut on asetettu etusijalle jo riittävän pitkään. Kansalaisemme vaativat meitä kantamaan poliittisen vastuun.

Hyvät parlamentin jäsenet, viimeiset sauhut maistuvat pahalta. Meidän on aika tumpata kaksinaismoralismimme. Siksi kehotan teitä äänestämään huomenna mietintöä vastaan.

Esther Herranz García (PPE-DE). – (ES) Arvoisa puhemies, viimeisimmän uudistuksen seurauksena tupakka-alan tukea leikataan 50 prosenttia vuonna 2010. Tämä on mielestäni ennennäkemätön toimenpide, joka asettaa tupakantuottajat selvästi heikompaan asemaan kuin muut yhteisön maataloustuottajat. Mikään muu maatalousalan sektori ei ole joutunut kärsimään näin rajusta leikkauksesta, ja sen lisäksi tulevat vielä suorien tukien muutoksista johtuvat vähennykset – tästä asiasta ministerineuvosto päättää huomenna.

Mielestäni tässä yhteydessä ei ole pahitteeksi luetella muutamia lukuja tältä alalta. Vähintään 80 prosenttia eurooppalaisesta tupakasta tuotetaan heikoimmassa asemassa olevilla alueilla. Espanjan Extremadurassa, jonne suurin osa maan tuotannosta keskittyy, uudistus vaikuttaa 20 000 perheeseen, ja tupakka-alan vuotuinen liikevaihto on 26 prosenttia alueen maataloustuotannon kokonaisarvosta.

Lisäksi Espanjassa tupakkaa tuotetaan pienissä yksiköissä, joissa naisten osuus työntekijöistä on suuri. Tämä koskee sekä viljelmiä että koko teollisuutta. Emme saa myöskään unohtaa, että Euroopan unioni tuottaa vain viisi prosenttia koko maailman tupakasta ja tuo 70 prosenttia kuluttamastaan tupakasta. Siksi tupakantuotannon katoaminen yhteisöstä ei ole minkäänlainen tae kulutuksen vähenemisestä.

YMP:n terveystarkastus on ihanteellinen hetki pohtia sitä, miten tämä päätös voi vaikuttaa Extremaduran kaltaisiin alueisiin, joilla tämän viljelykasvin ympärille on kehittynyt merkittävä sosiaalinen ja taloudellinen yhteisö ja joilla vaihtoehtoisia viljelymuotoja on hyvin vähän.

Lisäksi tämän alan uudistus on ristiriidassa yhteisön koko maatalousalan odotusten kanssa, koska yhteisö on myöntänyt maatalousalalle takeet vakaudesta nykyisten rahoitusnäköymien loppuun eli vuoteen 2013 asti.

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan hyväksymässä mietinnössä suositetaan yhteisön tupakka-alan rahaston laajentamista ja otetaan huomioon kuluttajien edut. Samalla siinä kyseenalaistetaan päätös leikata viljelijöiden tukea, koska rahasto saa rahoituksensa siirroista, joita tehdään viljelijöille maksettavasta suorasta tuesta.

Puhetta johti

varapuhemies **Marek SIWIEC**

Lily Jacobs (PSE). – (NL) Arvoisa puhemies, tupakka tappaa EU:ssa puoli miljoonaa kansalaista joka vuosi. Jopa passiivinen tupakointi aiheuttaa 19 000 tupakoimattoman kuoleman joka vuosi.

Mistä tiedän tämän? Tämä viesti on peräisin televisiomainoksista, joita Euroopan unioni on näyttänyt 27 jäsenvaltiossa osana suurta tupakoinnin vastaista kampanjaa. Olemme varanneet tähän tarkoitukseen yhteensä 18 miljoonaa euroa, mutta tämä summa on pisara meressä verrattuna siihen, kuinka paljon tukea Euroopan unioni maksaa tupakanviljelijöille joka vuosi. Maksamme tänä vuonna tupakanviljelijöille edelleen 320 miljoonaa euroa. Kolme vuotta sitten maksoimme tukea lähes miljardi euroa.

Eikö olekin outoa, että yritämme torjua tupakointia mutta rahoitamme samaan aikaan tupakantuotantoa eurooppalaisten verorahoilla? Lisäksi tämän rahoituksen jatkuminen rikkoo ajatusta, johon maatalouspolitiikan uudistukset perustuvat, eli sitä, että meidän on lakkautettava tuotantotuet. Arvoisa puhemies, kannatan täysin Euroopan komission ehdotusta jatkaa tupakka-alan rahaston tukemista vuosina 2008 ja 2009, mutta rahastoa ei saa käyttää tekosyynä jatkaa tupakanviljelyn tukemista vuoteen 2013. Vaikka kunnioitankin suuresti kollegoideni perusteluja, katson, että tässä asiassa kansanterveys on asetettava etusijalle.

Roberta Angelilli (UEN). - (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan kiittää erityisesti esittelijää hänen tekemästään erinomaisesta työstä. Tällä mietinnöllä saavutetaan kaksi tavoitetta: sillä tuetaan tupakoinnin torjuntatoimia jatkamalla EU:n tupakka-alan rahaston rahoitusta ja samalla sillä yhtenäistetään tupakka-alaa ja muita yhteisiä markkinajärjestelyjä, jotka päättyvät luonnollisesti tilivuoteen 2012.

Tupakoinnin torjuminen ei saa kuitenkaan tarkoita tupakanviljelyn päättymistä Euroopan unionissa, sillä EU on maailman suurin raakatupakan tuoja ja yli 75 prosenttia sen kysynnästä katetaan yhteisön ulkopuolisista maista tuodulla tupakalla. Näin EU suosii usein tupakkaa, jota tuotetaan ilman minkäänlaisia takeita terveystarkastuksista. Tuen lakkauttaminen johtaisi vain tuotannon päättymiseen ja tuonnin kasvuun vaikuttamatta millään tavalla tupakointiin.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL). - (NL) Arvoisa puhemies, on vaikeaa sanoa, kumpi on järjettömämpää: se, että EU tukee tupakanviljelyä, vai se, että EU käyttää osan tupakkatuista tupakoinninvastaisen rahaston rahoittamiseen. Juuri tällaisten täysin tekopyhien toimenpiteiden vuoksi kansalaiset eivät pidä Euroopan unionia kovinkaan uskottavana. Perustelu, jonka mukaan EU:n osuus tupakantuotannosta on suhteellisen pieni, on epäolennainen. Jokaisessa tupakka-askissa on edelleen yksi EU:n tuella tuotettu savuke. Lisäksi kyseinen savuke on joka tapauksessa laadultaan niin huono, etteivät eurooppalaiset halua polttaa sitä, vaan se myydään jonnekin muualle.

Tupakan tukemista ei saa jatkaa, niin kuin Euroopan parlamentti haluaa tehdä. Tilannetta ei pidä myöskään kaunistella käyttämällä osa tuista tupakoinninvastaisiin kampanjoihin, niin kuin komissio haluaa tehdä. Olen saanut näistä tuista tarpeekseni. Ne on yksinkertaisesti lakkautettava välittömästi.

Bogdan Golik (PSE). - (PL) Arvoisa puhemies, Sergio Berlaton mietinnössä käsiteltävä asia liittyy sekä terveyteen että maatalouteen. Rahoitusasteen nostaminen viidestä kuuteen prosenttiin sekä järjestelmän jatkaminen ehdotuksen mukaisesti vuosina 2009–2012 kasvattaisi rahaston varoja tuntuvasti – jopa 81 miljoonaa euroa. Monet viljelijät ja organisaatiot kannattavat asetusehdotusta täysin. Sekä Puolan että EU:n tupakantuottajat odottavat mietinnön hyväksymisen johtavan siihen, että yhteisön tupakka-alan rahaston toiminta laajenee, mikä on kansanterveyden kannalta tärkeää, ja että EU:n satatuhatta tupakanviljelijää voivat jatkaa tupakan tuottamista.

Asetusehdotuksen ansiosta voimme säilyttää tukijärjestelmän, jolla tuetaan osaksi tupakantuotantoa ja vältetään se, etteivät tupakanviljelijät joudu muita maataloustuottajia heikompaan asemaan, aiheuttamatta kuitenkaan ylimääräisiä kustannuksia talousarvioon.

Arvoisa komission jäsen, on hyvin tärkeää, että jatkamme tätä hyvin tärkeää keskustelua tupakantuotannon tulevaisuudesta EU:ssa huomenna terveystarkastuksen esittelyn yhteydessä.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, tämpäpäiväisessä keskustelussa maataloustuottajien näkemykset törmäävät EU:n kansanterveyden puolustajien näkemyksiin. Paraneeko EU:n kansalaisten terveys kuitenkaan siitä, että he polttavat selvästi huonompilaatuista, yhteisön ulkopuolelta tuotua tupakkaa? Jos tuhoamme oman tuotantomme, tuontitupakan osuus kulutuksestamme ei ole enää 70 prosenttia vaan 100 prosenttia. Meidän on myös mietittävä sitä, johtaako se, että syrjimme tupakanviljelijöitä maaseutualueiden kehittämisen kustannuksella, EU:n tietyillä alueilla talouden heikkenemiseen entisestään ja työttömyyden kasvuun. Voimme tietenkin pumpata taloudellista tukea työttömille, koska olemme niin rikkaita, että meillä on varaa tuhota oma maataloutemme suosiaksemme Kaukoidän maataloutta, jota meidän on pakko tukea torjuaksemme sikäläistä työttömyyttä.

Kannatan täysin Sergio Berlaton mietintöä.

Thijs Berman (PSE). - (NL) Arvoisa puhemies, EU:n tupakanviljelijöiden ei pitäisi saada EU:lta senttiäkään tätä toimintaa varten. Tupakkatuet ovat tietenkin olleet viljelijöille monen vuoden ajan valtava tulonlähde, eräänlainen sosiaaliturva, jota ei ole kuitenkaan kutsuttu sillä nimellä. Verotuloja ei pitäisi kuitenkaan käyttää

periaatteesta epäterveellisiin tuotteisiin. Siispä tukien suhteen on olemassa vain yksi vaihtoehto: ne täytyy lakkauttaa.

Sergio Berlaton mietinnössä esitetty ehdotus on naurettava yritys jatkaa tupakkatukien maksamista ainakin vuoteen 2012 asti. Näin ei saa käydä, ja tähän on toinenkin syy. Kehitysmaat pitävät eurooppalaisen tupakan tukemista täysin epäoikeudenmukaisena. Se tekee kilpailusta köyhien viljelijöiden kanssa epäreilua. Lisäksi se on täysin EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan vastaista ja klassinen esimerkki siitä, kuinka yksi politiikanala voi vahingoittaa toista.

Kannustakaa EU:n viljelijöitä viljelemään kasveja, joista saa nyt korkean hinnan, kuten viljaa, jota kaivataan kipeästi. Osoittakaa kuitenkin solidaarisuutta ja antakaa tupakkatukien haihtua savuna ilmaan suojellaksenne kansanterveyttä ja varmistaaksenne, että EU:n politiikka maailman köyhimpien maiden kehittämiseksi on johdonmukaista. Tämä on solidaarisuutta.

Armando Veneto (PPE-DE). - (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, tietyt seikat ovat kiistattomia. Ensinnäkin on varmaa, että tuen irrottaminen kokonaan tuotannosta vähentää tuotantoa. Toiseksi jos tupakan viljely EU:ssa lopetetaan, se ei tarkoita, että tupakanviljelyn väheneminen EU:ssa vähentäisi tupakoiden määrää. Kolmanneksi saatamme ajaa sadat ja tuhannet ihmiset nälkään saavuttamatta kuitenkaan konkreettisia tuloksia.

Näistä syistä katson, että osa tupakkatuesta pitäisi käyttää kuluttajille suunnattuihin tiedotustoimiin tupakoinnin haittavaikutuksista – ja tästä näkökulmasta katsottuna rahoituksen pitäisi tietenkin tulla tuesta – ja samalla meidän pitäisi tarjota tupakanviljelijöille mahdollisuus lopettaa viljely vähitellen ja antaa heille riittävästi aikaa lopettaa tämän alan toiminta. Katson siksi, että meidän pitäisi äänestää Sergio Berlaton mietinnön puolesta.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, haluan osallistua tähän keskusteluun esittämällä kolme huomiota. Ensinnäkin Euroopan komissio ehdottaa usein tukien irrottamista tuotannosta. Tämä lähestymistapa tietenkin pienentää EU:n maataloustuotantoa. Komission jäsen Fischer Boel toisti tämän ajatuksen jälleen tänään – tällä kertaa tupakkatuotannosta puhuttaessa.

Toiseksi meidän on muistettava, että niin vanhoissa kuin uusissakin jäsenvaltioissa tupakkaa viljellään pienillä perheviljelmillä vähiten kehittyneillä alueilla. Tämän tuotannon tuhoaminen heikentää näiden alueiden kehitysmahdollisuuksia ja uhkaa pieniä tiloja.

Kolmanneksi ja viimeiseksi totean, että tupakanviljely on toki kiistanalainen asia, mutta sen rajoittaminen EU:ssa kasvattaisi tupakan tuontia yhteisön ulkopuolisista maista. Sergio Berlato on kertonut meille, että viime vuonna tupakkaa tuotiin 1,2 miljardin euron edestä.

Toivon, että Euroopan komissio ottaa nämä varoitukset huomioon määritellään kantaansa.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, kiitän kollegoitani, jotka ovat osoittaneet pitävänsä tupakointikysymystä hyvin tärkeänä. Hyvät ystävieni, uskon, että jokainen meistä vastustaa poikkeuksetta tupakointia, mutta haluan silti korostaa sitä merkittävää eroa, että tupakointi ja tupakanviljely ovat kaksi täysin erillistä asiaa. Ehdotan, että järjestämme rahoitusta niin paljon kuin voimme, että puhumme tästä asiasta mahdollisimman paljon ja että ryhdymme kaikkiin mahdollisiin toimiin saadaksemme kollegamme ja kansalaisemme sanomaan ei tupakalle. Koska ihmiset jatkavat tupakointia joka tapauksessa, en käsitä, miksi meidän pitäisi tuoda tupakkaa sen sijaan, että viljelisimme sitä täällä itse. Haluan vedota teihin myös ympäristönsuojelijoina. Tupakka on viljelykasvi, joka tarvitsee vain vähän vettä, vähän lannoitteita ja vähän torjunta-aineita. Se kasvaa karussa maassa, ja sitä viljelevät lähinnä köyhät perheet. Olen varma, että teissä jokaisessa asuva ympäristönsuojelija ja ihmisystävä saa teidät muuttamaan mielenne – jopa ne, jotka vastustavat tupakointia ja yhdistävät tupakoinnin tupakanviljelyyn. Tupakoinnin yhdistäminen tupakanviljelyyn on sama asia kuin viinintuotannon ja alkoholisuuden sekoittaminen. Pitäisikö meidän lopettaa viinintuotanto alkoholisuuden vuoksi?

Mariann Fischer Boel, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitos kaikille tähän keskusteluun osallistuneille ja kiitos vielä kerran siitä, että tuette tupakka-alan rahastoon tehtävien siirtojen jatkamista.

Ymmärrän tietenkin sen, että tupakkapolitiikka on hyvin arkaluonteinen keskustelunaihe, ja voin kertoa teille, että sain huomata tämän käydessäni Kreikassa huhtikuussa. Minun on sanottava selvästi, ettei tupakka-alan rahaston jatkamisessa ole kyse pyynnöstä avata uudelleen vuonna 2004 tehty tupakka-alan uudistus, ja mielestäni teidän on ymmärrettävä, että tämä uudistus on lukkoon lyöty sopimus. Mielestäni

teidän on otettava huomioon myös se, että kaikki tupakkaa tuottavat jäsenvaltiot kannattivat tätä uudistusta. Siksi keskustelujen käynnistäminen uudelleen olisi jokseenkin vaikeaa.

Mielestäni on myös tärkeää muistaa, ettemme ole aikeissa lopettaa tupakantuottajien tukemista. Itse asiassa maksamme tupakantuottajille jatkossakin korkeinta suoraa tukea, ja tupakantuottajat saavat enemmän tukea kuin kukaan muu maatalousalalla. Minkään muun viljelykasvin viljelijöille ei makseta tällä hetkellä yhtä korkeita suoraa tukia.

Pidämme siis kiinni siitä, että tuki irrotetaan tuotannosta vuonna 2009 ja että siirrymme vuodesta 2011 eteenpäin maatalouden kehittämispolitiikkaan.

Siispä jäsenvaltioiden ja tupakantuottajien ei pitäisi mielestäni tuhjata aikaa ja nähdä vaivaa vastustaakseen sitä, mitä neuvostossa sovittiin vuonna 2004, vaan niiden ja koko tupakka-alan pitäisi tarkastella maaseudun kehittämispolitiikkaa ja eri mahdollisuuksia, sillä rakenneuudistuksiin ja toisenlaisen maataloustoiminnan käynnistämiseen on saatavilla paljon rahaa.

Olen varma, että ratkaisu löytyy, jos käytämme hieman mielikuvitusta – vaikka tiedänkin, ettei näillä alueilla voi viljellä mitä tahansa – ja jos jäsenvaltiot, tupakka-ala ja tupakantuottajat tekevät keskenään yhteistyötä löytääkseen kestäviä ratkaisuja näille alueille myös vuoden 2011 jälkeen.

Sergio Berlato, esittelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan kiittää komissiota ja kaikkia keskusteluun osallistuneita parlamentin jäseniä. EU:n tupakka-alan tulevaisuudesta haluan huomauttaa, että komissiolle esitettiin hiljattain muodollinen pyyntö antaa asetusehdotus tupakantuotannon nykyisen tukijärjestelmän jatkamisesta vuoteen 2013 asti. Ehdotuksen olivat allekirjoittaneet lähes kaikkien tupakkaa tuottavien jäsenvaltioiden ministerit, mukaan luettuna ne maat, jotka ovat päättäneet irrottaa tuen kokonaan tuotannosta, ja uudet jäsenvaltiot. Meidän on käsiteltävä tätä asiaa parhaillaan käynnissä olevissa, YMP:n ”terveystarkastusta” koskeissa keskusteluissamme.

Arvoisa puhemies, koska parlamentin jäsenet eivät vaikuta ensisilmäyksellä kovinkaan kiinnostuneilta toimenpiteestä, joka koskee ainoastaan pidätyksen tekemistä tuesta, jota maksetaan viidelle vanhalle jäsenvaltiolle, jotka ovat säilyttäneet tuen osittain tuotantosidonnaisena, kehotan heitä pohtimaan sitä, että näiden varojen käyttö ja rahaston tiedotustoimet edistävät jatkossakin EU:n kaikkien kansalaisten terveyttä.

Haluan myös huomauttaa, että asiaan saattaa liittyä perustavanlaatuinen väärinkäsitys: tämä mietintö ei koske tupakantuottajille maksettavien tukien jatkamista, eikä siinä tehdä asiaa koskevaa päätöstä, vaan äänestämme ainoastaan mietinnöstä, jossa kannatetaan yhteisön tupakka-alan rahaston rahoituksen jatkamista. Se, jatkammeko tukien maksamista, on asia, josta on päätettävä myöhemmin. Asia ei kuitenkaan liity tähän mietintöön, jossa – kuten sanoin – käsitellään vain yhteisön tupakka-alan rahaston rahoituksen jatkamista eikä tupakantuottajien tukien jatkamista lähitulevaisuudessa.

Puhemies. – (PL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina 20. toukokuuta 2008.

25. Peace-ohjelman arviointi ja tulevaisuuden strategiat (keskustelu)

Puhemies. – Esityslistalla on seuraavana Bairbre de Brúnin aluekehitysvaliokunnan puolesta laatima mietintö Peace-ohjelman arvioinnista ja tulevaisuuden strategioista (A6-0133/2008) (2007/2150(INI)).

Bairbre de Brún, esittelijä. – (GA) Arvoisa puhemies, rauhaan ja sovintoon tähtäävä Peace-ohjelma on edistänyt merkittävästi rauhan ja sovinnon aikaan saamista Irlannissa.

Ensimmäiseen ohjelmaan eli Peace I -ohjelmaan osoitettiin 750 miljoonaa euroa vuosina 1995–1999 ja toiseen ohjelmaan eli Peace II -ohjelmaan 994 miljoonaa euroa vuosina 2000–2007. Kolmas ohjelma eli Peace III -ohjelma jatkuu tästä vuodesta vuoteen 2013, ja siihen on osoitettu 333 miljoonaa euroa.

Ohjelman määrärahoja on käytetty hyödyllisesti: varoilla on tuettu niitä, jotka halusivat panna pisteen konfliktille ja osallistua sovintoprosessiin. Ohjelmiin osoitetut varat ovat olleet hyvä sijoitus, kuten voimme nyt havaita liiketalouden kehityksessä Pohjois-Irlannissa ja sen rajamaakunnissa.

Sovinnon ja rauhan rakentaminen on jatkuva prosessi. Belfastissa toimiva vallanjakoviranomainen käsittelee nyt paikallisia asioita paikallisen väestön kanssa. Belfastissa järjestettiin kymmenen päivää sitten suuri investointeja käsittelevä konferenssi, jossa sijoittajat tarkastelivat investointimahdollisuuksia. Nämä askeleet

korostavat uutta luottamusta poliittiseen ja taloudelliseen tulevaisuuteemme. Peace-ohjelma ja Irlannin kansainvälinen rahasto (IFI), jonka pääasiallinen rahoittaja EU on, ovat vaikuttaneet merkittäväällä tavalla luottamuksen kehittämiseen.

Osanottajien käynnistäessä Peace III -ohjelman täytäntöönpanoa minulla on ilo esitellä parlamentin kanta tehdystä työstä ja katsauksia Peace-ohjelman rooliin tulevaisuudessa. Haluan kiittää aluekehitysvaliokunnan jäseniä heidän tuestaan ja varjoesittelijöitä kaikesta heidän tekemästään työstä.

Osallistuminen, keskinäisen riippuvuuden tunnustaminen, monimuotoisuuden edistäminen ja epätasa-arvon onnistunut poistaminen ovat kaikki tärkeitä tekijöitä yhteiskunnan jälleenrakentamisen sekä ihmisoikeuksien suojelun ja edistämisen kannalta.

Peace-ohjelmat ovat tarjonneet konfliktista eniten kärsineille ihmisille uusia mahdollisuuksia edistää aktiivisesti rauhan rakentamista. Paikallisen väestön vaikutusmahdollisuuksien parantaminen on Peace-ohjelmassa keskeistä, ja haluan käyttää tämän tilaisuuden kiittääkseen vapaaehtoisjärjestöjä, yrityksiä, kansalaisryhmiä, paikallisia kunnanvaltuutettuja sekä entisten vankien, uhrien ja hengissä selvinneiden kanssa työskennelleitä henkilöitä siitä, että he ovat sitoutuneet valtavan hienolla tavalla yhteisön tilanteen parantamiseen ja sovintoprosessiin.

Peace-ohjelmasta rahoitettuihin ohjelmiin osallistuvien yhteistyön ei pitäisi päättyä näiden ohjelmien loppuessa. Kehotammekin hallituksen osastoja jatkamaan tehokkaasti alkanutta työtä ja varmistamaan, että tämä arvokas työ saa rahoitusta myös jatkossa. Pitäisi löytää jokin tapa, jolla uhrien ja hengissä selvinneiden tukiryhmät saisivat taloudellista tukea Peace-ohjelman päätyttyä.

Jotakin voidaan tietenkin antaa myös takaisin. Peace I -ohjelman ja Irlannin kansainvälisen rahaston rahoittamista onnistuneista aloitteista saatuja kokemuksia voidaan jakaa myös eteenpäin. Näistä aloitteista saatuja kokemuksia pitäisikin jakaa muihin kansainvälisiin rauhanrakentamishankkeisiin osallistuvien kanssa, ja näistä mahdollisuuksista keskustellaan juuri nyt.

Tässä mietinnössä pyritään esittelemään teille asioita joista voimme ottaa opiksemme, ja odotan mielenkiinnolla tämäniltaista keskustelua.

Danuta Hübner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, hyvä Bairbre de Brún, haluan aluksi kiittää teitä erinomaisesta työstä, jota olette tehnyt Peace-ohjelman arvioinnin ja tulevaisuuden strategioiden parissa. Komissio on kanssanne samaa mieltä siitä, että toimet, joilla EU on tukenut Pohjois-Irlannin rauhanprosessia, ovat auttaneet näitä yhteisöjä lähentymään keskenään ja edistäneet yhteisöjen välisten ja rajat ylittävien yhteyksien syntymistä.

Komissio panee myös merkille, että rauhanrakentaminen on moniulotteinen pitkän aikavälin prosessi ja että se edellyttää joustavaa lähestymistapaa ja halukkuutta tehdä kokeiluja ja hyväksyä innovatiivisia toimenpiteitä. Tärkein asia, jonka voimme ottaa Peace-ohjelmasta opiksemme, on ehkä kuitenkin alhaalta ylöspäin -lähestymistavan tehokkuus. Se on tarjonnut paikan päällä työskenteleville ihmisille ja organisaatioille mahdollisuuden tarttua yhteisöjen kohtaamiin ongelmiin paikallisesti. Se on koonnut kumpaankin yhteisöön kuuluvia ihmisiä yhteen ja – mikä tärkeää – tuonut heille tunteen siitä, että rauhanprosessi on heidän prosessinsa ja että he vastaavat siitä.

Toimet on tärkeää kohdentaa niihin, joihin konflikti vaikuttaa eniten, mutta asenteiden ja mielipiteiden muuttamisen kannalta aivan yhtä tärkeitä ovat myös hankkeet, jotka kohdistuvat nuoriin, tulevaisuuteemme. Kaiken kukkuraksi olemme oppineet, että naisia tukevat hankkeet ovat tärkeitä, sillä naisilla on rauhan rakentamisessa ja sovinnon edistämisessä tärkeä rooli prosessin vakauden ja kestävyuden kannalta.

Komissio katsoo myös, että kokemukset, joita olemme saaneet EU:n toimista Pohjois-Irlannissa ja rauhanrakennusaloitteista, pitäisi tallentaa, jotta voimme levittää hyviä käytäntöjä maailman muille alueille, jotka ovat selviytymässä konfliktista tai kohtaavat samanlaisia, sosiaaliseen integraatioon liittyviä ongelmia. Tiedän, että Pohjois-Irlannissa tehdään aktiivista työtä konfliktinratkaisuun keskittyvän keskuksen perustamisen parissa, ja tuen tämän työn jatkamista.

Haluan myös mainita Pohjois-Irlannin onnistuneen työpajan viime vuoden lokakuussa järjestetyn Open Days -tapahtuman aikana. Sen lisäksi, että tämä tapahtuma kuhisi osanottajia, siellä pantiin alulle verkosto, jota kehitetään parhaillaan rauhaa ja sovintoa koskevien kokemusten jakamista varten. Jatko-toimenpiteenä myös tämän vuoden Open Days -tapahtumassa järjestetään työpaja. Tapahtuma järjestetään lokakuun alussa.

Päätän puheenvuoroni nyt tähän. Kiitän teitä erinomaisesta mietinnöstä ja kuuntelen nyt parlamentin keskustelua.

Lambert van Nistelrooij, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (NL) Arvoisa puhemies, kun EU:ssa vallitsevat hyvin poikkeukselliset olosuhteet, meidän on toteutettava hyvin poikkeuksellisia toimenpiteitä, ja tähän tapaukseen on löydetty aluekehitysrahaston varojen ansiosta räätälöity ja hyvin innovatiivinen ratkaisu.

Olemme todella päässeet koskettamaan ihmisiä, viestimme on kuulunut heidän koteihinsa ja olemme päässeet työskentelemään sosiaalisissa organisaatioissa, joissa luottamus on hyvin tärkeää: kyse on ihmisten luottamuksesta omaan ympäristöönsä, ja tätä luottamusta tarvittiin kipeästi, kun Pohjois-Irlannissa vallitsi pahoja jännitteitä. Olenkin täysin samaa mieltä komission jäsenen Hübnerin kanssa siitä, että tämä on hyvä esimerkki tapauksesta, jossa on käytettävä tämänkaltaisia välineitä ja resursseja, aivan kuten vastaavanlaisissa tilanteissa, esimerkiksi Kyproksella.

James Nicholson, joka toimii Euroopan kansan puolueen (kristillidemokraattien) ja Euroopan demokraattien ryhmän varjoesittelijänä, on myöhästynyt lentokoneesta, joten puhun ensin. Haluan kertoa, että kannatan koordinaattorina täysin Peace III -ohjelmaa, erityisesti kansalaisten roolia ja – kuten olen jo sanonut – rajat ylittäviä näkökohtia. Se, että asia vaikuttaa kansalaisiin myös Irlannin muuhun väestöön sekä infrastruktuuriin, on hyvin tärkeää.

Catherine Stihler, *PSE-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, rauhalle ei voi asettaa hintaa, mutta Pohjois-Irlannissa on tuettu vuodesta 1995 lähtien toteutetuilla Peace-ohjelmilla Irlannin rauhanprosessia rauhallisen ja vakaan yhteiskunnan luomiseksi ja sovinnon edistämiseksi alueella. Kiitän Bairbre de Brúnia tästä valiokunta-aloitteisesta mietinnöstä, jossa kuvaillaan tästä EU:n ohjelmasta saadut myönteiset tulokset ja parhaat käytännöt. Ohjelman rauhanrakentamista koskeva ulottuvuus on Pohjois-Irlannin tulevaisuuden kannalta hyvin tärkeä, ja se toimii opetuksena myös muille EU:n jäsenvaltioille, jotka ovat kärsineet konflikteista.

Peace II -ohjelma tarjosi arvokkaan mahdollisuuden vaihtaa kokemuksia hankkeista eri alueilla – myös Albaniassa, Valko-Venäjällä, Moldovassa, Serbiassa, Ukrainassa ja Bosniassa. Mielestäni on hyvä, että tällä hetkellä keskustellaan mahdollisuudesta luoda Euroopan laajuinen verkosto alueille ja kaupungeille, jotka ovat selviämässä konfliktista, ovat selvinneet konfliktista tai jotka ovat tällä hetkellä konfliktitilanteessa ja siksi syrjäytyneitä. Sovinto on pitkän aikavälin prosessi, ja kannatan Peace-ohjelman jatkamista. On tärkeää, että prosessiin otetaan paikallisyhteisöt mukaan, ja Bairbre de Brúnin mietinnössä tuodaan esiin hyvin monenlaisia hankkeita, kuten lastenhoitoon ja koululaisten iltapäiväkerhoihin liittyviä hankkeita, yrityspuistoja ja pieniä liikeyrityksiä sekä kaupungeissa että maaseudulla. Monet Peace-ohjelmasta rahoitetut hankkeet käynnistettiin vastaamaan paikallisiin tarpeisiin. Lisäksi ne houkuttelivat lukuisia niihin osallistuvia tahoja tavoittelemaan yhteistä päämäärää tai etua ja kehittämään muotoja yleisön sitouttamiseksi politiikan kehittämiseen. Naisten ryhmällä oli hyvin myönteinen vaikutus rauhanrakentamiseen. Kiitän Bairbre de Brúnia ja toivon kaikkien kannattavan hänen rakentavaa mietintöään.

Marian Harkin, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan aivan ensin kiittää esittelijää Bairbre de Brúnia erinomaisesta mietinnöstä, jossa tuodaan esiin, kuinka merkittäväällä tavalla Peace-ohjelma on myötävaikuttanut rauhaan ja sovintoon Pohjois-Irlannissa ja sen naapurimaakunnissa. Mietinnössä tuodaan myös esiin, kuinka opittuja asioita ja parhaita käytäntöjä voitaisiin jakaa muihin kansainvälisiin rauhanrakentamishankkeisiin osallistuvien kanssa.

Olen iloinen siitä, että esittelijä hyväksyi tarkistukseni, jossa todetaan olevan äärimmäisen tärkeää, että rauhanrakentamisohjelmille, erityisesti sellaisille, joihin osallistuu kansalais- ja vapaaehtoisryhmiä, myönnetään edelleen taloudellista tukea, kun Peace-rahoitus päättyy. Mietinnössä tehdäänkin selväksi, että hallituksen osastojen pitäisi rajan kummallakin puolella varmistaa rahoituksen jatkuminen tälle erittäin tärkeälle työlle, kun EU:n rahoitus loppuu. On äärimmäisen tärkeää, ettemme keskeytä tähän arvokkaaseen työhön ryhtyneiden kansalais- ja vapaaehtoisryhmien toimintaa. Tämä saisi yhteisöt menettämään luottamuksensa ja vahingoittaisi meneillään olevaa hyvää työtä. Kansalais- ja vapaaehtoisjärjestöjen täytyy voida työskennellä strategisen suunnitelman mukaisesti eikä lyhytaikaiselta pohjalta, jolloin ne eivät voi suunnitella tulevaisuutta.

Tältä osin on myös tärkeää, etteivät kyseiset ryhmät jää Peace II -ohjelman ja Peace III -ohjelman väliseen rahoituskiluun. Olen kirjoittanut asiasta komissiolle ja saanut vastauksen. Ennen kuin tulin tänään tänne istuntosaliin, tutkin jälleen pitkää luetteloa rajan kummallakin puolella toimivista kansalaisryhmistä, jotka ovat saaneet rahoitusta Peace-ohjelmasta ja osallistuneet aktiivisesti rauhanrakentamiseen, sovitteluun tai elvyttämistyöhön. EU voi olla varma siitä, että Peace-ohjelman määrärahat on käytetty hyvin ja että

vapaaehtoisten tekemän työn ja käyttämän ajan tuoma lisäarvo on tehnyt Peace-ohjelmasta malliesimerkin siitä, kuinka rahalle on saatu vastinetta.

Euroopan parlamentissa puhutaan usein siitä, kuinka EU on tuotava lähemmäksi kansalaisia. Peace-ohjelma oli ja on konkreettinen mekanismi, jolla EU on saanut yhteyden kansalaisiin. Kuten komission jäsen Hübner jo totesi, ohjelma osoittaa alhaalta ylöspäin -lähestymistavan arvon ja korostaa naisten merkittävää asemaa rauhan rakentamisessa. Tämä on esimerkki siitä, kuinka EU tavoittaa kansalaisensa ja toimii muutoksen alullepanijana – ja tässä tapauksessa kansalaiset ovat vastanneet äänekkäästi ja varauksetta.

Seán Ó Neachtain, UEN-ryhmän puolesta. – (GA) Arvoisa puhemies, haluan todeta ensimmäiseksi pitäväni tätä mietintöä myönteisenä. Kun selkkaukset ja riidat riepottelivat Pohjois-Irlantia, EU:n johtajat ja toimielimet tarjosivat pohjoisirlantilaisille erityistä tukea ja rohkaisivat heitä rauhan tielle. Kuten esittelijä Bairbre de Brún totesi, EU:n tuen määrä oli 1,65 miljardia euroa, ja tulossa on vielä 333 miljoonaa euroa.

Haluan kiittää esittelijää Bairbre de Brúnia. On kuitenkin kummallista, että kaikista niistä ihmisistä, jotka hyötyivät eniten taloudellisesta tukikampanjasta, juuri Sinn Féin vastustaa Lissabonin sopimusta ja eurooppalaista prosessia. Sinn Féinin johtaja Gerry Adams viittaa tähän 1,65 miljardin euron tukeen. Jos kuuntelisimme Sinn Féinia, Irlanti ei kuuluisi Euroopan unioniin. Me emme olisi mukana tässä järjestelmässä emmekä saisi rahaa Euroopan rauhanprosessiin. Minun onkin sanottava, että juuri tämä asia tuottaa minulle suurimman pettymyksen tänään täällä parlamentissa.

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, tämä mietintö on täynnä sanahelinää eikä asiaa, aivan kuten Peace-rahoituskinn käytettiin tyhjänpäiväisyyksiin.

On ironista, että rauhaa käsittelevän mietinnön esittelijänä on IRA:han/Sinn Féiniin kuuluva Euroopan parlamentin jäsen, eikä tämä ironia jää huomaamatta tuhansilta pohjoisirlantilaisilta, jotka ovat joutuneet esittelijän viheliäisen järjestön toteuttamien terroristi-iskujen uhreiksi.

Minua ei yllätä millään tavalla, että esittelijä on voinut laatia rauhaa käsittelevän mietinnön puhumatta millään tavalla ja osoittamatta rahtustakaan katumusta siitä, kuinka oikein päädyimme tilanteeseen, jossa rauhaa tarvittiin: voitte olla varmoja, että syynä tähän tilanteeseen oli hänen oman järjestönsä, IRA:n, vuosikymmeniä kestänyt terrorismi.

Minua ei myöskään yllätä, ettei hän mainitse sanallakaan Peace-ohjelman vakavia puutteita eli sitä, että rahat on jaettu epätasa-arvoisella tavalla Pohjois-Irlannin kahden yhteisön kesken. Protestanttiunionistien yhteisö ei saa sille kuuluvaa osuutta rahoituksesta, mutta tähän ei tietenkään huoleta Bairbre de Brúnia.

Lopuksi pyydän kirjaamaan pöytäkirjaan, että Pohjois-Irlannissa nyt vallitseva suhteellinen rauha ei ole ensisijaisesti minkään EU:n rauhanohjelman ansiota, vaan johtuu erinomaisten turvajoukkojemme huomattavasta sitkeydestä, rohkeudesta ja urheudesta, jota ne ovat osoittaneet nujertaessaan IRA:n, joka riisti meiltä rauhan kovin pitkään.

Ioannis Kasoulides (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, Peace-ohjelma on tukenut Pohjois-Irlannin rauhanprosessia paitsi tarjoamalla taloudellista apua myös saattamalla nämä kaksi yhteisöä yhteen. Lähestymistavaksi valittiin yhteistyö kansalaisyhteiskunnan ja kansalaisjärjestöjen kanssa aktiivisen kansalaisuuden edistämiseksi. Ohjelma on tarjonnut siihen osallistuneille henkilöille mahdollisuuden etsiä ratkaisuja omiin ongelmiinsa. Tämä on esimerkki siitä, kuinka komissio on osallistunut rauhan rakentamiseen ja sovinnon tekemiseen, ja komissio ansaitseekin tästä kiitokset.

Mietinnössä puhutaan Peace-ohjelmasta saatujen kokemusten jakamisesta muiden vastaavista ongelmista kärsivien alueiden kanssa. Euroopan parlamentin kyproslaisena jäsenenä katson, että näitä kokemuksia olisi äärimmäisen mielenkiintoista hyödyntää Kyproksen tapauksessa. Kehotankin Kyproksen hallitusta ja komissiota tarkastelemaan tätä mahdollisuutta osana kaikkia mahdollisia poliittisia sovintoratkaisuja.

Stavros Arnautakis (PSE). – (EL) Arvoisa puhemies, olemme nähneet, kuinka Peace-ohjelmalla voidaan edistää Pohjois-Irlannin eri yhteisöjen rauhanomaista rinnakkaineloa ja sovintoa. Koska tuemme varmasti tämän ohjelman jatkamista Irlannissa, haluan korostaa seuraavaa.

Ohjelma on loistava esimerkki hyvästä käytännöstä, jota voidaan soveltaa ja jota on sovellettava EU:n muilla alueilla, kuten Kyproksella. Saamme arvokasta kokemusta tavasta, jolla Peace-ohjelma pannana täytäntöön, ja erityisesti tavasta, jolla paikalliset kumppanuudet ja kansalaisjärjestöt hallinnoivat sitä, yhteisöjen välisten hankkeiden kehittämisestä ja siitä, kuinka ohjelma tarjoaa parempia rahoitusmahdollisuuksia hankkeille ja ryhmille, jotka eivät voi saada rahoitusta muista yhteisön lähteistä tai kansallisista lähteistä. Ohjelma tuo

esiin keinoja ja tapoja, joita voisimme käyttää laajemmin rakennerahastojen ohjelmissa. Tällainen lähestymistapa toimii ruohonjuuritasolta ylöspäin erityisesti ohjelmissa, joissa keskitytään paikalliseen kehitykseen sekä köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseen.

Jean Marie Beaupuy (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, minun on korostettava aivan aluksi Peace I- ja Peace II -ohjelmien erinomaisia tuloksia, jotka hyödyttävät ennen kaikkea näiden ohjelmien edunsaajia Irlannissa – Pohjois-Irlannissa – sillä he ovat saaneet itsekunnioituksensa ja toivonsa takaisin. Arvoisa komission jäsen, haluan tästä huolimatta esittää kaksi erityistä huomiota, ja toivon, että voitte saada näissä asioissa aikaan todellista edistystä.

Ensinnäkin kuten Bairbre de Brún korosti mietinnössään, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin hallitusten on todella tuettava parlamentin, komission ja neuvoston päätöksiä, jotta ne voivat toteuttaa yhteistyössä väliaikaisia ja täydentäviä toimenpiteitä.

Arvoisa komission jäsen, toiseksi totean, että koska vastaatte työryhmästä, ette varmaankaan ylläty, kun kehotan teitä varmistamaan, että lähestymistapamme on johdonmukainen. Tarkoiton tällä eri toimijoiden, eri ohjelmien ja rahastojen sekä eri maantieteellisten alueiden välistä johdonmukaisuutta.

Lopuksi haluan kertoa toivovani, että Irlannin esimerkki toimii arvokkaana opetuksena muille maille kaikkialla maailmassa.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, miksi hyväksymme tämän päätöslauselman? Onko se selkeä ratkaisu johonkin tiettyyn ongelmaan? Vai hyväksyimmekö sen vain tunteaksemme olomme paremmaksi, tunteaksemme tehneemme oman osuutemme rauhanprosessin eteen?

Esitän tämän kysymyksen jossakin määrin surullisin mielin. Kannatan suuresti Pohjois-Irlannin rauhanprosessia kuten kuka tahansa Euroopan parlamentin jäsen, mahdollisesti vielä enemmän kuin jotkut muut. Koska olen toisen vanhempani puolelta Pohjois-Irlannin katolilainen ja toisen puolelta taas skotlantilaispresbyteeri, olen aina kokenut, että vallan jakaminen on jollakin tapaa minulle henkilökohtainen asia.

Rauhanprosessia ei kuitenkaan turvata vain ulkoisilla tukiaisilla. Päinvastoin vaarana on, että tämä rahavirta muuttaa yritteliään ja säästäväisen maailmankolkkan tukiriippuvaiseksi, joka tarvitsee muualta tulevaa apua.

Miettikää – ja sanon tämän aivan vakavasti – että kun allekirjoitatte sekkejä satojen miljoonien eurojen tukia varten, ajatteletteko ostavanne kyseiseen maailmankolkkiaan rauhaa ja vakautta vai saatteko näin itsellenne paremman olon muutamaksi minuutiksi.

Ajatuksella, jonka mukaan poliittinen väkivalta johtuu köyhyydestä, ei yksinkertaisesti ole todellisuus pohjaa. Se on yksi Karl Marxin monista ajatuksista, ja kuten monet muutkin hänen ajatuksensa, se kuulostaa uskottavalta paperilla, muttei pidä todellisuudessa paikkaansa.

Kaikista maailman alueista eniten tukea saa Palestiina: se saa henkeä kohden enemmän tukea kuin yksikään Afrikan maa. Samalla se on kuitenkin myös yksi maailman väkivaltaisimmista alueista.

Totuus on se, että jos me haluamme tukea Pohjois-Irlannin rauhanprosessia, meidän on luotava sinne todellista demokratiaa, johon kuuluu myös todellinen oppositio ja kyky vaihtaa hallitusta. Jos teemme tämän, tukia ei tarvita.

Colm Burke (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, Bairbre de Brúnin mietintö on mielestäni myönteinen, ja haluan kiittää kaikkia niitä, jotka ovat osallistuneet sen laatimiseen, erityisesti varjoesittelijää James Nicholsonia, Marian Harkinia ja kaikkia muita työhön osallistuneita.

Peace III -ohjelma on käynnissä, ja alueelle varatuilla 333 miljoonan euron määrärahoilla tuetaan infrastruktuurin ja yhteisön kehittämistä Pohjois-Irlannissa ja sen naapurimaakunnissa. Katson, että kolme Peace-ohjelmaa ovat auttaneet valtavasti rauhan luomisessa alueelle. Haluan kiittää kaikkia rauhan rakentamiseen osallistuneita sekä Pohjois-Irlannin kaikkia poliittisia puolueita ja kansalaisryhmiä, jotka ovat tehneet yhteistyötä varmistakseen rauhanohjelman jatkumisen.

Mielestäni on hienoa, että Pohjois-Irlantiin on perustettu työryhmä, mutta katson, että myös tasavallan kuuteen rajamaakuntaan tarvitaan työryhmä käsittelemään alueen infrastruktuurin kehittämistä. On valitettavaa, ettei Irlannin hallitus ole toiminut samalla tavalla näiden kuuden maakunnan kohdalla. Asiaa pitäisi tarkastella, sillä myös nämä maakunnat ovat kärsineet 30–35 vuotta. Tarvitsemme tällaisen aloitteen, joka kohdistuu näihin kuuteen maakuntaan. Pyydänkin Irlannin hallitusta käynnistämään tällaisen aloitteen.

Kiitän vielä kerran kaikkia työhön osallistuneita.

Rolf Berend (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, tuskin kukaan Euroopan parlamentissa epäilee todella Peace-ohjelman saavutuksia – sitä, että se on lisännyt konkreettisesti taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta, ja sitä, että se on lisännyt aktiivisen kansalaisuuden myötä osallistumista paikalliseen toimintaan ja kansalaisyhteiskunnan osallistumista rauhan rakentamiseen.

Aluekehitysvaliokunnan aloitteesta laaditussa mietinnössä korostetaan hyvästä syystä tästä ainutlaatuisesta ja erittäin innovatiivisesta rakenneohjelmasta saatuja arvokkaita kokemuksia ja tuodaan esiin, mitä asioita tulevaisuudessa voitaisiin tehdä paremmin, mitä haasteita on vielä jäljellä ja millaisia johtopäätöksiä kokemusten pohjalta voidaan tehdä.

Koska olen tiiviisti mukana EU:n aluepolitiikassa, tiedän varsin hyvin, että rajat ylittävää toimintaa on kehitettävä, ja kannatan voimakkaasti paikallisten kauppakamarien, julkisten toimielinten ja vapaaehtoisyhteisöjen välistä yhteistyötä maiden rajojen molemmin puolin. Minun tuskin tarvitsee edes kertoa teille, että ryhmäni ja minä kannatamme tätä mietintöä varauksetta.

Marian Harkin (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, koska kukaan muu ei pyydä puheenvuoroa, haluaisin esittää yhden huomautuksen. En ollut varsinaisesti yllättynyt, mutta ehkä silti hieman pettynyt kuullessani Jim Allisterin tämäniltaisen puheenvuoron. Keskustelemme Peace-ohjelmasta, emme konfliktista. Kaikkien konfliktien tavoin tämänkin juuret ulottuvat syvälle, ja se alkoi jo kauan sitten. Kaikkien konfliktien tavoin se on myös paljon monimutkaisempi kuin miten Jim Allister sen kuvailee. Vaikka jotkut kyseenalaistavatkin Peace-ohjelman tehokkuuden ja vastustavat EU:n rahoitusta, on selvää, että Peace-rahoitus on vauhdittanut prosessia, ja kuten totesin aikaisemmin, vapaaehtoistyöntekijöiden työ ja aika ovat tuoneet rahalle vastinetta. Ehkäpä parasta olisikin sanoa, että konflikti on mahdollista saada päätökseen ja että Peace-rahoitus on auttanut omalta osaltaan saavuttamaan tämän hyvin myönteisen lopputuloksen.

Jim Allister (NI). - (EN) Arvoisa puhemies, Marian Harkinin on kovin helppoa tulla tänne parlamenttiin ja puhua tavalla, jolla hän on puhunut.

Kuinka monta terroristien murhaamaa äänestäjää hän on joutunut hautaamaan? Kuinka monta ihmistä hänen vaalipiirissään on kuollut siksi, että Bairbre de Brúnin edustama organisaatio päätti, että he saivat kuolla poliittisten sotatoimien seurauksena?

IRA on murhannut minun vaalipiirissäni kaksi tuhatta äänestäjää, joten kukaan ei tule tänne saarnaamaan minulle syvään juurtuneista tunteistani, eikä kukaan voi kieltää minua huomauttamasta, että nämä ihmiset on murhannut juuri IRA, jota Bairbre de Brún edustaa täällä Euroopan parlamentissa.

IRA:n edustajien näkeminen oman maani hallituksessa saa vatsani kääntymään ylösalaisin, ja asiaa pahentaa entisestään se, että he ovat hallituksessa siksi, että he ovat syyllistyneet murhiin ja että tällä tavalla heidät on lahjottu lopettamaan murhat.

Danuta Hübner, komission jäsen. - (EN) Arvoisa puhemies, haluan todeta, että tämä keskustelu on todellakin osoittanut, kuinka tärkeä Pohjois-Irlannin rauhanprosessi on, ja että tämän prosessin aikana on opittu tärkeitä asioita. Komissio pyrkii jatkossakin omalta osaltaan lujittamaan sovintoprosessia ja tukee rauhan rakentamisesta opittujen asioiden jakamista muiden alueiden kanssa, joilla on samanlaisia ongelmia. Näissä toimissa Euroopan parlamentin tuella on varmasti hyvin suuri merkitys.

Haluan vielä esittää kaksi huomiota.

Jean-Marie Beaupuyllle kerron, että Pohjois-Irlannin työryhmä on perustettu lisäämään ja helpottamaan pohjoisirlantilaisten osallistumista kaikkeen EU:n politiikkaan. Lisäksi sen tehtävänä on parantaa rauhan ja sovittelun vahvistamiseen vaikuttavien prosessien välistä koordinointia sekä lisätä näiden prosessien johdonmukaisuutta.

Toinen huomioni on se, että näillä toimilla komissio haluaa myös auttaa pohjoisirlantilaisia vähentämään nykyistä riippuvuuttaan julkisesta sektorista, valtiontuesta ja erilaisten määrärahojen muodossa annettavasta tuesta. Myös Bairbre de Brúnin mainitsema konferenssi pyrkii edistämään tätä prosessia eli tuomaan tähän osaan saarta enemmän yksityisiä investointeja ja tekemään yksityisestä sektorista eloisamman. Kiitän vielä kerran puhujia kaikista heidän esittämistään huomioista.

Bairbre de Brún, esittelijä. - (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää kaikkia tämäniltaiseen keskusteluun osallistuneita. Kuuntelin heitä ja heidän esittämiään huomioita tarkasti. Olen kuitenkin pettynyt siihen, mitä

Jim Allisterilla oli sanottavana, enkä ole samaa mieltä hänen syytöksistään. Haluan kiittää Euroopan parlamenttia ja komissiota työstä, jota ne ovat tehneet vuosien mittaan Peace-ohjelman parissa.

Haluan kiittää erityisesti komission jäsentä Hübneria siitä, että hän on osoittanut ensimmäisestä päivästä lähtien, jona hän aloitti virassaan, olevansa henkilökohtaisesti sitoutunut asiaan ja että hän on käynyt Pohjois-Irlannissa säännöllisesti. Komission jäsen Hübner ja häntä edeltävät komission jäsenet ovat todella kannattaneet Irlannin rauhanprosessia, ja on rohkaisevaa nähdä, kuinka komissio jatkaa tehtävänsä hoitamista puheenjohtaja Barroson perustaman työryhmän kautta.

Peace-ohjelma tarjosi rajayhteisölle, joka oli jakautunut erimielisyyksien vuoksi Irlannin jakamisesta lähtien, mahdollisuuden yhdistyä yhdeksi yhteisöksi. Ohjelma on saattanut nuoret nationalistit ja unionistit yhteen ja tarjonnut heille mahdollisuuden tutustua toistensa kulttuureihin. Tunnustamme erityisesti, että naiset ovat olleet merkittävässä asemassa rauhan rakentamisessa, ja panemme merkille yhteisöjen välisen ja rajat ylittävän tärkeän ja arvokkaan työn.

Mietinnössäni korostetaan, että Peace-ohjelma on hyödyttänyt eniten yhteiskunnan syrjäytyneimpiä jäseniä, juuri niin kuin pitääkin. Jos alueella on kuitenkin vielä ryhmiä, jotka eivät ole tarttuneet tilaisuuteen hakea tukea Peace I- tai Peace II -ohjelmasta, niitä pitäisi kannustaa osallistumaan. Seuraavana tehtävänä on varmistaa, ettei Peace-ohjelmassa tehty hyvä työ pääty ja että myös tulevat sukupolvet hyötyvät Peace-ohjelmien myötä käynnistyneestä arvokkaasta työstä ja EU:n toimielinten tarjoamasta mahtavasta tuesta.

Puhemies. – (PL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina 20. toukokuuta 2008.

Kirjalliset kannanotot (142 artikla)

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), kirjallinen. – (RO) Peace-ohjelma on paitsi keino säilyttää rauha myös talouskehitystä ja alueellista yhteenkuuluvuutta edistävä väline. Toimet, joilla aluehallitukset ja kansalaisjärjestöt ovat toteuttaneet ohjelmaa, ovat saaneet monenlaiset yhteisöt, paikallisjärjestöt ja syrjäytyneet ryhmät osallistumaan johtamis- ja kehittämisprosessiin. Lisäksi Peace-ohjelmasta on rahoitettu alueellisia hankkeita, ja tämä on edistänyt omalta osaltaan vuoropuhelua ja auttanut tekemään sovinnon ja sopimuksia, joilla pyritään turvaamaan yhteinen etu ja välttämään näin kaikenlaisia konflikteja.

Pohjois-Irlanti on esimerkki hyvästä käytännöstä kaikille muille jäsenvaltioille, jotka ovat kärsineet konflikteista tai joilla on rauhaa uhkaavia ongelmia.

Siksi kannatankin konfliktivaarassa olevien eurooppalaisten alueiden ja kaupunkien verkoston perustamista ja katson, että paikallisten kumppanuuksien tukeminen, parhaiden käytäntöjen jakaminen sekä alueiden ja välikätenä toimivien rahoituselinten tehokas yhteistyö ovat keskeisiä asioita, jotka saavat paikallisyhteisöt tekemään yhteistyötä ja ponnistelemaan rauhan eteen.

Pyydän, että Peace-ohjelman kaltaisia ohjelmia toteutettaisiin myös Kaakkois-Euroopassa, erityisesti Balkanilla, koska viime vuosien tapahtumat ovat olleet huolestuttava merkki.

26. Syrjäisimpiä alueita koskeva strategia: saavutukset ja tulevaisuudennäkymät (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana Margie Sudren aluekehitysvaliokunnan puolesta laatima mietintö syrjäisimpiä alueita koskevasta strategiasta: saavutukset ja tulevaisuudennäkymät (2008/2010(INI)) (A6-0158/2008).

Margie Sudre, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, komission arvio kumppanuuden lujittamisesta syrjäisimpien alueiden kanssa on vähintäänkin yksipuolinen, eikä siinä käsitellä kaikkia kentällä havaittuja ongelmia. Huonojen yhteyksien parantaminen, kilpailukyvyyn lisääminen ja alueellinen yhdentyminen ovat kuitenkin sopivia tavoitteita, sillä ne vastaavat näiden alueiden suurimpia tarpeita.

Azorit, Kanariansaaret, Guadeloupe, Guyana, Madeira, Martinique ja Réunion mielletään usein alueiksi, joita tuetaan yhteisön tai jäsenvaltioiden varoin, ottamatta kuitenkaan huomioon tällaisen rahoituksen myönteisiä

vaikutuksia, ja tämä mielikuva vastaa huonosti näiden alueiden todellista lisäarvoa EU:lle ympäristön, kulttuurin tai geostrategian kannalta.

Rakennerahastoilla tuetaan edelleen syrjäisimpien alueiden kehitystä. Toivon kuitenkin, että komissio mukauttaa nykyisiä ja tulevia toimintalinjojaan paremmin vastaamaan syrjäisimpien alueiden olosuhteita puuttuakseen paremmin niiden jatkuviin ongelmiin. Liian systemaattinen tapa määritellä lisäkustannuksia olisi suhteeton, eikä siinä huomioitaisi kunkin syrjäisimmän alueen erityispiirteitä. Vaikka yhteisön politiikkojen arvioinnille asetetaan yhä enemmän merkitystä, se ei saa johtaa liiallisten tilastollisten välineiden luomiseen.

Mielestäni on valitettavaa, että kauppapolitiikan pääosasto on osoittanut alustavasti – vaikkakin vain alustavasti – kiinnostuksen puutetta asiaa kohtaan neuvotellessaan talouskumppanuussopimuksista. Kehotankin komissiota etsimään jatkossakin kompromisseja, jotka kunnioittavat asianomaisten syrjäisten alueiden intressejä AKT-maiden kanssa tehtävissä lopullisissa sopimuksissa, ja antamaan jämäkkyyttä lähialueita koskevalle toimintasuunnitelmalle.

Liikenteen osalta mietinnössäni tuodaan esiin huoli siviili-ilmailun liittämisestä päästökauppajärjestelmään. On tärkeää, ettei syrjäisimpien alueiden toimenpiteitä huonojen kulkuyhteyksien aiheuttamien haittojen kompensoimiseksi aseteta kyseenalaisiksi.

Yhteisön tukitoimien on kannustettava aloitteellisuuteen sellaisten osaamiskeskusten kehittämiseksi, jotka tukeutuvat alueiden vahvuuksia ja taitotietoa hyödyntäviin aloihin, kuten jätehuoltoon, uusiutuviin energioihin, omavaraisuuteen energiansaannissa ja biologiseen monimuotoisuuteen.

Pidän myönteisenä julkista kuulemista syrjäisimpiä alueita koskevan EU:n strategian tulevaisuudesta. Katson silti, että vaikka valitut aiheet – ilmastonmuutos, väestökehitys ja muuttoliikkeen hallinta, maatalous ja meripolitiikka – ovat erittäin tärkeitä, ne eivät vielä kata alueidemme kaikkia suuria huolenaiheita. Mielestäni on esimerkiksi valitettavaa, ettei syrjäisimpiä alueita koskevan EU:n politiikan perustan eli EY:n perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdan soveltamisalaa ole otettu esityslistalle, jolloin keskustelut olisivat saaneet ansaitsemansa oikeudellisen, institutionaalisen ja poliittisen merkityksen.

Julkisten palvelujen merkitys syrjäisimpien alueiden taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhtenäisyyden kannalta, valtiontukea koskeva kysymys, muista poikkeavien verojärjestelyjen säilyttäminen, työttömyyden ja epätasa-arvon jatkuminen, keinot paikallisten markkinoiden kapea-alaisuuden korjaamiseksi, eurooppalaiseen tutkimusympäristöön liittyminen, syrjäisimpien alueiden todellinen osallistuminen EU:n politiikkaan innovoinnin edistämiseksi ja digitaalisen kahtiajaon poistamiseksi sekä naapurimaiden kanssa toteutettavien yhteistyöhankkeiden rahoitusjärjestelyt ovat mielestäni kaikki aiheita, joihin pitäisi puuttua heti.

Lopuksi haluan korostaa, että mietintöni tavoitteena on taata syrjäisimmille alueille edellytykset talouskehitykseen ja varmistaa siten niiden väestölle todellinen hyvinvointi, lisätä niiden kilpailukykyä sekä vakuuttaa nämä syrjäiset alueet siitä, että EU:n tulevaisuus koskee myös niitä.

Kiitän teitä etukäteen tuestanne huomisessa äänestyksessä.

Danuta Hübner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan sanoa aivan alkuun, että arvostamme tätä mietintöä suuresti. Tämä mietintö on laadittu hyvin ammattimaisesti, ja haluan kiittää Margie Sudrea paitsi mietinnöstä myös hänen aktiivisesta osallistumisestaan viime viikolla Brysselissä pitämäämme syrjäisimpien alueiden konferenssiin.

Haluan myös kiittää aluekehitysvaliokuntaa ja kalatalousvaliokuntaa, erityisesti valmistelijana toiminutta Pedro Guerreiroa, osallistumisesta syrjäisimpiä alueita koskevan tulevan strategian käsittelemiseen sekä Emanuel Jardim Fernandesia, Sergio Marquesia ja Paulo Casacaa. Olen myös kiitollinen viime syyskuussa käynnistämästämme julkisen kuulemisen panoksesta asiaan. Tämä kuulemisvaihe päättyi juuri viime viikolla pidettyyn konferenssiin.

Tässä konferenssissa tuotiin hyvin voimakkaasti esiin syrjäisimpien alueiden kahtalaista integraatiota koskeva haaste sekä ajatus siitä, että syrjäisimmät alueet ovat pilottihankkeiden koeympäristöjä erityisesti uusiutuvan energian kaltaisilla aloilla. Konferenssissa kävi myös selvästi ilmi, että syrjäisimmillä alueilla on runsaasti ainutlaatuisia mahdollisuuksia ja että ne merkitsevät koko EU:lle elinvoimaa.

Siirryn nyt puhumaan itse mietinnöstä. Haluan korostaa, että olen parlamentin kanssa täysin samaa mieltä siitä, että on tärkeää säilyttää strategia, joka vastaa erityisesti syrjäisimpien alueiden ominaispiirteitä ja valtteja.

Komissio onkin valmis laajentamaan strategian soveltamisalaa uusiin haasteisiin. Komission määrittelmien aiheiden eli ilmastonmuutoksen, väestökehityksen ja muuttoliikkeen hallinnan, maatalouden ja meripolitiikan lisäksi myös muut ovat tietenkin mahdollisia, ja olemme avoimia uusille ajatuksille.

Olen myös Margie Sudren kanssa samaa mieltä siitä, että EAKR:n ja EKR:n koordinoitua on parannettava. Katson myös, että syrjäisimmät alueet on tärkeää ottaa mukaan eurooppalaiseen tutkimusalueeseen ja että naapurialueiden kanssa tehtävää yhteistyötä on edistettävä. Tältä osin katson, että uudistettu koheesiopolitiikka on auttanut selvästi vahvistamaan syrjäisimpien alueiden asemaa tämän yhteistyötavoitteen kannalta.

Niin sanottua ”syrjäisimpien alueiden ulottuvuutta” on varjeltu ja vahvistettu yhteisön monien politiikanalojen uudistuksilla. Tämä koskee paitsi koheesiopolitiikkaa myös maatalous- ja maaseudun kehittämissä politiikkaa, alueellisia valtiontukikehyksiä, EU:n POSEI-ohjelmia ja EU:n meripolitiikkaa.

Uskon vahvasti, että nämä poliittiset muutokset vastaavat hyvin syrjäisimpien alueiden tarpeita. Syyskuussa 2007 julkaisemassamme tiedonannossa korostimme, että meidän on hyödynnettävä vuosina 2007–2013 kaikkia EU:n politiikan uudistusten tarjoamia mahdollisuuksia. Syrjäisimmille alueille tekemilläni monilla erilaisilla matkoilla olen havainnut, että tämänsuuntaisia aloitteita on tehty paljon, vaikka näitä aloitteita onkin mielestäni vielä vahvistettava ja kehitettävä entisestään.

Komission tavasta neuvotella talouskumppanuussopimuksista ja keskustella päästökauppajärjestelmästä haluan sanoa, että syrjäisimmät alueet ovat olleet aivan alusta alkaen keskeinen osa näitä keskusteluja ja että komissio on pitänyt syrjäisimpien alueiden edustajat järjestelmällisesti ajan tasalla ja ottanut heidät myös mukaan keskusteluihin.

Haluan vielä vakuuttaa teille, että komissio ottaa syrjäisimpien alueiden erityiset edut huomioon paitsi tämänhetkissä myös tulevissa tämänkaltaisissa neuvotteluissa.

Pedro Guerreiro, kalatalousvaliokunnan lausunnon valmistelijä. – (PT) Arvoisa puhemies, kalatalousvaliokunta oli ainoa parlamentin valiokunta, joka päätti laatia lausunnon. Lausuntonne sisältää monenlaisia syrjäisimpiä alueita hyödyttäviä ehdotuksia. Ehdotamme muun muassa, että syrjäisimpien alueiden talousvyöhykkeitä vastaava vyöhyke vahvistettaisiin ”yksinomaiseksi vyöhykkeeksi”, että yhteisö tukisi kalastuslaivastojen kunnostamista ja uudenaikaistamista, että perustettaisiin pienimuotoista rannikkokalastusta tukeva yhteisön ohjelma, että yhteisö tukisi kalastusalan tieteellistä tukemista ja kalakantojen suojele- ja elvyttämistoimenpiteitä, että käyttöön otettaisiin sosioekonomisia toimenpiteitä, joilla kalastajille hyvitetään vesiluonnonvarojen säilyttämistoimenpiteiden seuraukset, ja että yhteisön tukea, kuten POSEI-ohjelmaa, vahvistettaisiin ja jatkettaisiin.

Koska katsomme, että nämä kalatalousvaliokunnan esittämät tärkeät ehdotukset on sisällytettävä huomenna täysistunnossa hyväksyttävään päätöslauselmaan, esitämme kahdeksan tarkistusta, joille pyydämme tukeanne.

Puhetta johti

varapuhemies **Adam BIELAN**

Oldřich Vlasák, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (CS) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, Euroopan unionin on kiinnitettävä ehdottomasti huomiota syrjäisimpien alueiden tilanteeseen. Ei ole epäilystäkään, että syrjäisimpiä alueita koskevalla EU:n strategialla on ollut tähän mennessä myönteisiä vaikutuksia. Tosiasia kuitenkin on se, että rakenteellisia ongelmia on edelleen, ja meidän on kiinnitettävä niihin jatkossa huomiota. Meidän on myös muistettava, etteivät syrjäisten alueiden kaikki ongelmat ole ratkaistavissa, sillä osa niistä on *sui generis* -ongelmia, jotka johtuvat siitä, että Ranskan Guyanaa lukuun ottamatta kyseiset syrjäiset alueet ovat saaria, emmekä voi muuttaa niiden maantieteellisiä ja rakenteellisia ominaispiirteitä.

Haluan varoittaa tässä yhteydessä liian keskitetystä sosiaalisesta suunnittelusta. Niissä asioissa, joita olemme käsitelleet keskustellessamme syrjäisimmistä alueista, on vielä tärkeämpää tarkastella toissijaisuusperiaatteen toteutumista. On selvää, että julkista tukea ja sisämarkkinoita koskevien sääntöjen tapauksessa syrjäisimmät alueet tarvitsevat erilaiset ehdot. Tämä pitäisi ottaa huomioon myös EU:n lainsäädännössä, jolla on autettava suojelemaan näiden alueiden ominaispiirteitä ja lievennettävä niiden ongelmia. On kuitenkin kyseenalaista, kuinka tehokkaita EU:n monimutkaiset rahoitusohjelmat voivat olla tässä yhteydessä. Mielestäni syrjäisimpiä alueita autettaisiin paljon tehokkaammin antamalla kansallista ja alueellista tukea, joka vastaisi kunnolla paikallisia olosuhteita. Katson, että EU:n rakennepolitiikan pitäisi perustua periaatteeseen, jonka mukaan taloudellinen tuki kohdennetaan ensisijaisesti köyhimmille alueille, joilla sitä eniten tarvitaan, olivatpa ne saaria, vuoria tai harvaan asuttuja alueita.

Emanuel Jardim Fernandes, *PSE-ryhmän puolesta.* – (PT) Arvoisa puhemies, haluan kiittää aluksi komission jäsentä ja komissiota tästä aloitteesta, joka merkitsee varmastikin uutta tilaisuutta puuttua syrjäisimpien alueiden ja niiden asukkaiden ongelmiin.

Julkisen kuulemisen käynnistäminen on lisännyt osallistumista. Katson, että asian käsittelyyn on jo osallistuttu paljon – myös komission jäsenen mainitsemassa hyvin antoisassa kokouksessa. Puhun nyt kuitenkin mietintöluonnoksesta. Mietintö on hyvin tasapainoinen, ja se on mahdollistanut yhteisymmärryksen saavuttamisen. Mietintö täydentää osittain näkökohtia, joita komissio on tuonut esiin muun muassa ilmastonmuutoksesta.

Haluan viitata Lissabonin strategiaa koskevaan kysymykseen, sillä katson sen olevan hyvin tärkeä syrjäisimpien alueiden ongelmien ratkaisemisen kannalta tässä uudessa vaiheessa, siihen, että kaikki menettelytavat ja ohjelmat on sovittava tähän tilanteeseen, sekä rahoituksen takaamista koskevaan kysymykseen.

Lopuksi haluan sanoa, että vaikka kalatalousvaliokunnan lausunnossa keskitytäänkin keskeisiin näkökohtiin, joitakin seikkoja voitaisiin korostaa. Koko alan kesken oli vaikeaa päästä yksimielisyyteen, kun tavoitteena on syrjäisimpiä alueita koskeva strategia, joka kattaa kaikki mahdolliset kehitysalueet.

Jean Marie Beaupuy, *ALDE-ryhmän puolesta.* – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, planeettamme on kutistunut pieneksi kyläksi, ja maailman toiselta laidalta on helppo liikkua toiselle. Siksi meidän on tartuttava tilaisuuteen, jonka nämä syrjäisimmät alueet tarjoavat Euroopan unionille. Kuten esittelijämme Margie Sudre korostaa mietintönsä monissa kappaleissa, syrjäisimmät alueet ovat meille hienoja valtteja maatalouden, kalastuksen, tutkimuksen, teknologian ja matkailun kannalta. Yhteensä 25 miljoonan neliökilometrin laajuinen merialueemme on maailman suurin. Siksi meidän on noudatettava mietinnössä esitettyä kehotusta ja hyödynnettävä näitä valtteja, jotta syrjäisimmät alueemme voivat olla merkittävässä asemassa yhteisen menestyksekkään tulevaisuutemme kannalta.

Toinen asiani koskee kaupunkialueiden erityistilannetta – ja puhun nyt kaupunkialueita käsittelevän laajennetun työryhmän puheenjohtajana ja huomaan, että monet laajennetun työryhmäni jäsenistä ovat täällä tänä iltana – sillä työttömyysongelma keskittyy juuri kaupunkialueisiin, joilla työttömyyttä on kolme kertaa enemmän kuin Manner-Euroopassa. Myös muuttoliike kohdistuu kaupunkialueisiin, joihin myös väestön muutokset vaikuttavat voimakkaimmin.

Arvoisa komission jäsen, teillä on tässä poikkeuksellinen tilaisuus ryhtyä toteuttamaan kokonaisvaltaista lähestymistapaa, joka käsittää paitsi EU:n eri rahastoja myös erilaisia menettelytapoja ja erilaisia hallinnollisia, alueellisia ja paikallisia hankkeita. Ellei tällaista kokonaisvaltaista lähestymistapaa kehitetä, emme saa syrjäisimmillä alueilla aikaan muutoksia emmekä pysty hyödyntämään parhaalla tavalla niiden valtteja.

Arvoisa komission jäsen, kiitan teitä jo etukäteen siitä, että varmistatte EU:n sääntöjä soveltamalla, että kokonaisvaltainen lähestymistapa myötävaikuttaa kaikkien toimenpiteidemme onnistumiseen.

Mieczysław Edmund Janowski, *UEN-ryhmän puolesta.* – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluan kiittää UEN-ryhmän puolesta Margie Sudrea siitä, että hän on ottanut tämän aiheen esiin. Eurooppalainen yhteisvastuu edellyttää, että meidän on otettava syrjäisten alueiden erityistilanne huomioon. Tehtävänäme – itse asiassa moraalisenä velvollisuutenamme – on käsitellä näiden alueiden taloudellista ja sosiaalista koheesiota. Alueellisella koheesiolla, johon Lissabonin sopimuksessa viitataan – vaikkakaan ei sanasanaisessa, maantieteellisessä mielessä – on oltava myös ulottuvuus, joka käsittää EU:n syrjäisimmätkin alueet.

Meidän on ehdottomasti tiivistettävä kumppanuussuhdettamme, mikä tarkoittaa kulkuyhteyksien parantamista, kilpailukyvyyn kehittämistä ja alueellisen yhdentymisen edistämistä. Emme saa unohtaa, että kaikki nämä toimet vaikuttavat merentakaisen alueiden asukkaisiin, joille tärkeitä asioita ovat meri- ja lentoliikenne, työttömyys, matkailu, kalastus, asianmukainen koulutus ja terveydenhuolto sekä yleiset laajakaistayhteydet. Emme saa myöskään unohtaa, että nämä alueet ovat valitettavasti alttiita luonnonkatastrofeille. Syrjäisimmillä alueilla on valttinsa mutta myös ongelmansa. Margie Sudren mietintö tuo ne paljon lähemmäksi meitä.

Pedro Guerreiro, *GUE/NGL-ryhmän puolesta.* – (PT) Arvoisa puhemies, mielestämme tämä mietintö on hyvä, vaikka siinä onkin muutamia kohtia, joista olemme eri mieltä.

Kannatamme tarkistuksia, jotka esitimme aluekehitysvaliokunnassa syrjäisimpien alueiden hyväksi ja joista yksi esimerkki on se, että syrjäisimpien alueiden erityispiirteet edellyttävät strategiaa, joka perustuu sellaisiin toimintamalleihin ja toimiin, joihin ei sovelleta siirtymäajan perusteita, joissa ei oteta huomioon vaurauden

kertymistä suhdanteiden mukaan ja jotka vastaavat kaikkien näiden alueiden erilaisia tarpeita, jotta alueet voivat selviytyä pysyvistä rakenteellisista vaikeuksistaan.

Korostamme julkisten palvelujen merkitystä syrjäisimpien alueiden taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhtenäisyyden kannalta erityisesti lento- ja meriliikenteessä, postialalla sekä energia- ja viestintäalalla laajakaistayhteyksiä unohtamatta. Vaadimme myös välittömiä toimenpiteitä, joilla pyritään torjumaan pysyvää työttömyyttä, köyhyyttä ja epätasaista tulonjakoa syrjäisimmillä alueilla, joilla työttömyys- ja köyhyysluvut ovat unionin korkeimpia.

Katsomme, että joitakin näkökohtia voisi ja pitäisi kuitenkin selventää ja vahvistaa. Esimerkiksi toimenpiteiden, joilla yhteisö tukee syrjäisimpiä alueita, on oltava pysyviä ja niiden on saatava asianmukaista rahoitusta, sillä ongelmat, joilla niihin puututaan, ovat myös pysyviä. Jotta voidaan myös varmistaa, että näiden alueiden hyväksi toteutetaan toimia ja niiden asemaa selvennetään johdonmukaisemmalla ja tehokkaammalla tavalla, niiden syrjäinen sijainti on otettava huomioon kautta linjan yhteisön eri politiikanaloilla, ja lisäksi on perustettava yhteisön ohjelma, jolla tuetaan näitä alueita, jonka täytyy käsittää kaikki nykyiset toimenpiteet ja jolle on varattava asianmukainen rahoitus.

Näistä syistä olemme esittäneet tekstiin tarkistuksia.

Rolf Berend (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, Margie Sudren laatimalla hyvällä valiokunta-aloitteisella mietinnöllä on kaksi perustavoitetta: arvioida komission tiedonannossa esitettyjä johtopäätöksiä ja suosituksia ja tarjota pohja keskustelulle syrjäisimpien alueidemme tulevaisuudennäkymistä – ja mielestäni se tarjoaa tällaiselle keskustelulle erinomaisen pohjan. Vaikka esittelijän mielestä komission tiedonannossa annetaan asioista liian ruusuinen tai vähintäänkin yksipuolinen kuva, meidän pitäisi kuitenkin olla ylpeitä siitä, että syrjäisimmillä alueilla on onnistuttu ottamaan tällaisia edistysaskeleita EU:n tuen ansiosta.

Tämä ei kuitenkaan merkitse millään tavalla sitä, että meidän pitäisi vähentää apuamme näille alueille, sillä avun tarjoaminen on EY:n perustamissopimuksen mukainen laillinen velvoitteemme. Toisaalta tiedämme, että syrjäisimpien alueiden omien erityisten valtioiden kehittäminen on ainut oikea tapa varmistaa, että nämä alueet voivat saada aikaan itse kestävä kehitystä.

Kuten esittelijä asian tiivistää, tässä ei ole kyse ainoastaan suojelemisesta ja turvaamisesta vaan myös houkuttelemisesta, vetovoiman kehittamisestä ja tiiviin yhteistyön jatkamisesta. Mietinnössä korostetaan aivan oikein, ettei keskustelu syrjäisimpien alueiden tukemiseen tähtäävästä strategiasta saa rajoittua ainoastaan haasteisiin, kuten ilmastonmuutokseen, väestökehitykseen, muuttoliikkeen hallintaan, maatalouteen ja meripolitiikkaan, vaan siinä pitäisi ottaa kantaa myös yhteisön muihin politiikanaloihin. Uuden sukupolven eurooppalaisilla ohjelmilla on ryhdyttävä monipuolistamaan syrjäisimpien alueiden talouksia, eikä tällöin voida tyytyä pelkästään ylläpitämään nykyistä kehitystasoa, joka on saavutettu pitkälti EU:n tuella.

Näiden seikkojen perusteella kannatamme mietintöä varauksetta.

Iratxe García Pérez (PSE). - (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, minäkin haluan kiittää Margie Sudrea työstä, jota hän on tehnyt tämän mietinnön parissa, ja siitä, että hän on onnistunut saavuttamaan aluekehitysvaliokunnan jäsenten enemmistön keskuudessa yhteisymmärryksen syrjäisimpiä alueita koskevasta politiikasta.

Tällä politiikalla on oltava kolme perustavoitetta: sillä on parannettava kulkuyhteyksiä, kehitettävä kilpailukykyä ja edistettävä alueellista yhdentymistä.

Rakennerahastot ovat vaikuttaneet merkittävästi näiden alueiden kehitykseen, ja niillä on myös jatkossa hyvin suuri merkitys saavutetun koheesion ylläpitämisen ja erojen jatkuvan kaventamisen kannalta. Siksi komission on oltava joustavampi. Sen pitäisi helpottaa EAKR:n rahoituksen käyttöä syrjäisimmillä alueilla varmistamalla, että rahaston soveltamisala riittävän laaja, jotta sitä voidaan käyttää kunnolla.

Toinen keskeinen haaste koskee kulkuyhteyksien parantamista. Tästä syystä on tärkeää, että syrjäisimmät alueet saavat erilliskohtelua liikenteeseen liittyvissä asioissa.

Koheesiorahaston neljännessä kertomuksessa käsitellään uusia haasteita, ja toivomme todella, että komissio ottaa huomioon, että nämä haasteet ovat merkittäviä myös syrjäisimmille alueille.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, komissio ei ole kiinnittänyt riittävästi huomiota erääseen tärkeään aiheeseen: kyse on tuesta, jota annetaan EU:n saarialueille, joita ei mainita perustamissopimuksessa, mutta joilla on silti niiden kanssa paljon yhteistä.

Euroopan unioniin kuuluvia saarivaltioita on kohdeltava samalla tavalla kuin syrjäisimpiä alueita. Yhtäläisen kohtelun periaate edellyttää tätä, sillä saarivaltioilla ja jäsenvaltioiden saarialueilla on jossakin määrin samoja vakavia alueellisia ja maantieteellisiä ongelmia kuin syrjäisimmilläänkin alueilla. Siksi pieniä saarivaltioita ja jäsenvaltioiden saarialueita on kohdeltava samalla tavalla kuin syrjäisimpiä alueita: niiden on saatava samanlaista etuuskohdetta kuin näidenkin alueiden. Niiden on esimerkiksi saatava erillinen valtioneuvoston paketti, jotta ne voivat toimia Euroopan unionissa siltana esimerkiksi itäisen Välimeren alueisiin.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, vaikka Margie Sudren mietintö saattaakin tuntua monen jäsenvaltioiden edustajista merkityksettömältä, sillä vain harvoilla mailla on niin syrjäisiä alueita kuin vaikkapa Azorit tai Madeira, esittelijän lähestymistapa on kuitenkin mielestäni varsin mielenkiintoinen. Katson, että mietintö voisi toimia innoituksen lähteenä samanlaisen politiikan kehittämiseksi niissä maissa, joilla on saarialueita, erityisesti saaristoja, sekä vuoristoalueita. Kotimaani Kreikka on esimerkki tällaisesta maasta. Näiden alueiden geokulttuurinen luonne on samalla sekä ainutlaatuinen voimavara että haitta.

Kiitän siksi Margie Sudrea hänen tekemästään työstä, sillä hän on kannustanut minua esittämään itse muutamia ehdotuksia näistä alueista. Ehdotankin siis toimenpiteitä saaristo- ja vuoristoalueiden geokulttuuristen piirteiden hyödyntämiseksi. Tarvitsemme kehitysstrategian, jolla suojellaan ja lujitetaan alueellisen koheesion periaatetta. Meidän on kehitettävä tilastollisten indikaattorien järjestelmä voidaksemme arvioida paremmin saari- ja manneralueiden välisiä eroja. Myös saarten tuottavaan toimintaan liittyvää EU:n ja jäsenvaltioiden tukipolitiikkaa on muutettava joustavammaksi. Meidän pitäisi käsitellä yhtäläisiä mahdollisuuksia päästä sisämarkkinoille, saarialueille suunnatun käytännön tuen järjestelmän perustamista, ilmastonmuutoksen vaikutusta saariin ja erityisesti nykyisten ongelmien, kuten kuivuuden pahenemista, sekä saaristo- ja vuoristoalueiden sekä mannermaan välisten liikenneyhteyksien parantamista. Lisäksi meidän pitäisi kiinnittää erityistä huomiota saarten energiansaannin turvaamiseen kehittämällä ja toteuttamalla energiantuotantohankkeita, jotka perustuvat uuden teknologian ja uusiutuvien energialähteiden käyttöön. Näille alueille on saatava laajakaistayhteydet, ja saaristo- ja vuoristomatkailevan elinkelpoisuutta on vahvistettava.

Kaikista näistä syistä kiitän Margie Sudrea vielä kerran. Kannatan mietintöä koko sydämeistäni siinä toivossa, että komissio laatii jossakin vaiheessa vastaavan kertomuksen juuri mainitsemistani alueista.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, muutamien tänä iltapäivänä kuulemiemme puheenvuorojen perusteella vaikuttaa siltä, etteivät kaikki parlamentin jäsenet ota huomioon sitä, että olosuhteet ovat syrjäisimmillä alueilla erilaiset. Kyse ei ole siitä, että ne olisivat köyhiä alueita. Puhumme pienistä ja erittäin syrjäisistä saarialueista, jotka sijaitsevat tuhansien kilometrien päässä Euroopan unionin alueelta ja joilla asuu yhteensä neljä ja puoli miljoonaa ihmistä.

Euroopan unioni voisi jättää nämä alueet oman onnensa nojaan, tuomita niiden asukkaat köyhyyteen ja pakottaa heidät muuttamaan Euroopan unionin alueelle, jolloin saisimme 4,5 miljoonaa maahanmuuttajaa lisää.

Onneksi Euroopan komissio ymmärtää näiden alueiden tilanteen ja on luonut jo kauan sitten erityisen järjestelmän. Komissio pyytää nyt meitä esittämään mielipiteemme. Margie Sudre on vastannut tähän pyyntöön laatimalla arvokkaan mietinnön, jossa hän esimerkiksi korostaa, että komissiossa on tärkeää säilyttää syrjäisimmistä alueista vastaava aluepolitiikan pääosaston yksikkö, ja esittää hyvin tarkkoja ehdotuksia julkisten palvelujen säilyttämisestä, innovoinnin edistämisestä ja digitaalisen kahtiajaon torjumisesta. Katson, että Euroopan parlamentin pitäisi hyväksyä Margie Sudren mietintö hänen esiin tuomistaan syistä.

Catherine Neris (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, mietinnössä, josta parlamentti äänestää huomenna, muistutetaan aivan oikein, että syrjäisimpien alueiden ominaispiirteet ovat myös osa niiden voimaa. Vaikka näillä alueilla on omat ongelmansa, niillä on myös kiistattomia valtteja, joita on tärkeää hyödyntää todellisen ja kestävä kehityksen takaamiseksi tulevaisuudessa. Saarialueiden vireyden lisääminen edellyttää myös kasvua: meidän on turvattava korkealaatuisen maataloustuotannon jatkuminen, joka monipuolistaa omalta osaltaan myös yhteisön maataloustuotantoa. Meidän on kehitettävä nopeasti matkailualan todellisia vetonauloja, jotka perustuvat maisemiemme ja kulttuuriperintömme rikkauteen. Meidän on myös hyödynnettävä syrjäisimpien alueiden maantieteellistä sijaintia erityisesti Karibiassa ja Intian valtamerellä, kehitettävä yhteistyötä niiden naapurissa sijaitsevien

yhteisön ulkopuolisten maiden kanssa ja hyödynnettävä saarimme sijaintia keskellä merta kehittämällä meri-, ilmasto- ja ympäristöalan tieteellisen tutkimuksen osaamiskeskuksia.

Nämä tavoitteet voidaan kuitenkin saavuttaa vain osana perustamissopimuksen nykyisen 299 artiklan 2 kohdan mukaista erityistä sääntelyjärjestelmää, jonka hengen on vaikutettava EU:n julkisen politiikan soveltamiseen erityisesti energia- ja liikennealalla mutta myös kansainvälisessä kauppapolitiikassa, missä on hyvin tärkeää, että syrjäisimpien alueiden edut otetaan huomioon taloudellisista kumppanuussopimuksista käytävissä neuvotteluissa. Syrjäisimpien alueiden aktiivisuus on aitoa ja vankkumatonta, mutta se edellyttää oikeudenmukaista kohtelua eli etuuskohtelua.

Älkäämme epäilkö, että komissio ottaa nämä seikat huomioon lähestymistapaansa laatiessaan.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). - (NL) Arvoisa puhemies, syrjäisimmät alueet ovat erityisasemassa. Monet niistä ovat kaukaisia, pieniä saaria, ja katson, että Margie Sudre on saavuttanut hyvän tasapainon määrittellessään niiden erityispiirteet ja räätälöidessään niille sopivat välineet.

Euroopan parlamentin hollantilaisjäsenenä haluan kertoa Alankomaiden kuningaskunnassa tapahtuneista muutoksista. Meillä on kolme pientä saarta, Sawa, Saint Martin ja Bonaire, joiden asema on vaihtumassa ja joista tulee siis myös syrjäisimpiä alueita. En kuitenkaan usko tämän tapahtuvan niin nopeasti, että asukkaat voisivat äänestää asiasta vuoden 2009 vaaleissa. Uuden Lissabonin sopimuksen nojalla voimme ottaa ne nopeammin osaksi unionia. Meidän ei tarvitse muuttaa sopimusta tätä varten. Ehkäpä komission jäsen Hübner voi kertoa, onko komissio jo täysin valmistautunut siihen, että hyväksymme kokonaisuudessaan nämä kolme saarta, joilla asuu yhteensä 19 000 asukasta.

Sérgio Marques (PPE-DE). - (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, haluan kiittää kollegaani Margie Sudrea hänen laatimastaan erinomaisesta mietinnöstä ja esittää kolme huomiota Euroopan unionin tulevasta, syrjäisimpiä alueita koskevasta strategiasta.

Haluan aivan ensin kiittää Euroopan komissiota siitä, että se on käynnistänyt keskustelua EU:n aiemmasta syrjäisten alueiden politiikasta ja tulevaisuudessa noudatettavasta strategiasta. Kiitän myös komissiota verkkopohjaisesta julkisesta kuulemisesta sekä tästä aiheesta viime viikolla pidetystä suuresta konferenssista.

Toiseksi haluan todeta, että EU:n syrjäisimpien alueiden strategia on aivan yhtä tarpeellinen tulevaisuudessa kuin mitä se on ollut tähän asti. Vaarana on se, että luulemme, etteivät EU:n toimet ole enää yhtä tärkeitä syrjäisimpien alueiden tähänastisen taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen vuoksi. Meidän on kuitenkin pidettävä aina mielessämme, että syrjäisimpien alueiden erityispiirteet ovat pysyviä ja että ne edellyttävät EU:lta eriytettyjä, kyseisiin erityispiirteisiin kunnolla mukautettuja toimia.

Kolmanneksi haluan todeta, että on hyvin tärkeää, että teemme kaikkemme toteuttaaksemme Lissabonin strategian myös syrjäisimmillä alueilla, koska sen toteuttaminen näillä alueilla on vaikeampaa alueiden ominaispiirteiden vuoksi.

Siksi ehdotan komission jäsenelle Hübnerille, että Euroopan komissio teettäisi tutkimuksen, jolla selvitetäisiin, millaisia ongelmia syrjäisimmillä alueilla on Lissabonin strategian täytäntöönpanon suhteen, ja jossa määriteltäisiin erityisiä tapoja ratkaista nämä ongelmat.

Madeleine Jouye de Grandmaison (GUE/NGL). - (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, minulla on ilo kiittää kollegaamme Margie Sudrea hänen laadukkaasta mietinnöstään.

Nyt, kun Amsterdamin sopimuksen voimaantulosta on kulunut yli kymmenen vuotta, meidän on todettava, että sen 299 artiklan 2 kohdan mukainen politiikka on johtanut kiistattomiin edistysaskeleisiin. Meidän on nyt kuitenkin aika siirtyä uuteen vaiheeseen, joka perustuu EU:n ja syrjäisimpien alueiden välisten suhteiden lähestymistavan muutokseen. Tämä tarkoittaa, että EU:n on otettava syrjäisimpien alueiden valitit paremmin huomioon viime viikon seminaarissa laadittujen linjojen mukaisesti. Mielestäni tällä uudella strategialla pitäisi kuroa umpeen kehityseroja ja siinä pitäisi painottaa kehitystä, jonka ehdottomana edellytyksenä on mahdollisuuksien hyödyntäminen. Tämä koskee niin tieteellistä kehitystä, merten luonnonvaroja, luonnon monimuotoisuutta, EU:n sosiaalipolitiikkaa, ilmastonmuutosta kuin syrjäisimpien verratonta vaikutusta kulttuurimme monimuotoisuuteen. Olen esittänyt tältä pohjalta muutamia tarkistuksia ja toivon niiden täyttävän tehtävänsä.

Käytännössä tämän uuden lähestymistavan toteuttaminen tarkoittaa sitä, että syrjäisimmät alueet saavat mahdollisuuden kehittyä Euroopan unionin todelliseksi kumppaneiksi, ja juuri tältä osin tarvitsemme tuoretta näkökulmaa: meidän on suunniteltava molempiin suuntiin toimivaa, kaikkia hyödyttävää kumppanuutta.

Danuta Hübner, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, vastaan hyvin lyhyesti Lambert van Nistelrooijin kysymykseen. Kyllä, olemme tehneet tässä asiassa yhteistyötä Alankomaiden hallituksen kanssa viimeisten puolentoista vuoden ajan. Perustamissopimuksen sallimat muutokset on onnistuttu tekemään, joten toivomme, että meillä on jonakin päivänä kolme uutta aluetta.

Jäsenten esittämiin huomioihin vastaan toteamalla aivan aluksi, että Eurooppa-neuvoston joulukuussa esittämän pyynnön mukaisesti komissio laatii tänä syksynä tiedonannon, jolla syrjäisimpiä alueita koskevaa strategiaa viedään toivoakseni päättäväisesti ja käytännönläheisesti eteenpäin. Pyrimme tällä tavalla puuttumaan uusiin haasteisiin sekä ennen kaikkea helpottamaan tarttumista kaikkiin tilaisuuksiin.

Hyvä Margie Sudre, katson, että mietinnöllänne on hyvin tärkeä tehtävä, sillä se auttaa meitä rakentamaan sillan syrjäisimpiä alueita koskevan nykyisen ja tulevan strategian välille. Uskon myös vakaasti, että meidän on edettävä kehittämällä ensin alueidemme valtteja, niin kuin monet jäsenet ovat korostaneet.

Tässä yhteydessä haluan myös mainita tulevan, alueellista koheesiota käsittelevän vihreän kirjamme, josta tulee keskeinen osa Ranskan puheenjohtajakautta. Syrjäisimmät alueet ovat keskeisessä asemassa tässä prosessissa, jossa kehitämme koheesiopolitiikalle alueellista ulottuvuutta, sillä niissä todella konkretisoituu pyrkimyksemme luoda siltoja EU:n alueellisten kuilujen yli. Siksi mielestäni olisi hyvä, että ne osallistuisivat aktiivisesti alueellista koheesiota koskevasta vihreästä kirjasta järjestettävään julkiseen kuulemiseen.

Lopuksi haluan vakuuttaa teille, että komissio tukee jatkossakin yhteensovitettua, kokonaisvaltaista lähestymistapaa ja yrittää luoda synergiaa syrjäisimpiin alueisiin vaikuttavien yhteisön politiikanalojen välille.

Margie Sudre, *esittelijä*. – (FR) Arvoisa puhemies, haluan tietenkin kiittää kaikkia puhujia osallistumisesta tähän keskusteluun ja haluan kiittää vielä uudelleen komissiota aloitteesta, jonka se teki viime viikolla syrjäisimpien alueiden tulevasta strategiasta.

Haluan vastata muutamiiin kollegoideni esittämiin huomautuksiin ja kiitän heitä siitä, että he ovat ottaneet mietintöni niin lämpimästi vastaan. Pedro Guerreirolle vastaan, että Euroopan kalastusrahaisto kattaa jo kaiken sen, mitä hän pyytää: tuen kalastusalan uudistamiselle ja tutkimukselle sekä tuen lisäämisen. Kaikki tämä on jo osa politiikkaa, johon Euroopan unioni ja erityisesti komissio ja kalatalousvaliokunta ovat sitoutuneet, kun taas tämä mietintö koskee aluekehityspolitiikkaa. Vaikka olenkin siis ottanut huomioon, kuinka tärkeää kalastus on kehityksen kannalta, aihetta ei käsitellä mietinnössäni niin laajasti kuin Pedro Guerreiro olisi toivonut. Muistutan hänelle, että puhumme nyt aluekehityksestä.

Manuel Medina Ortega vastasikin jo kreikkalaisille kollegoillemme, jotka kehottivat soveltamaan samaa politiikkaa kaikkiin saariin, ja selitti, kuinka heidän tarkoittamansa saaret eroavat niistä saarista, jotka ovat monien tuhansien kilometrien päässä Manner-Euroopasta. Ne pysyvät aina tuhansien kilometrien päässä meistä riippumatta siitä, kuinka paljon edistystä saamme aikaan. Vaikka siis ymmärränkin erittäin hyvin, millaisia ongelmia kaikki saaristoasukkaat kohtaavat, emme voi tietenkään soveltaa samoja poikkeuksia ja samoja sääntöjä vain muutaman tunnin laivamatkan tai muutaman minuutin lentamatkan päässä oleviin saariin. Kyse ei siis suinkaan ole siitä, ettemmekö osaisi ottaa huomioon saarten tilannetta, vaan siitä – ja haluan toistaa tätä – että Manner-Euroopan lähellä sijaitsevien saarten ja näiden hyvin kaukaisten saarten välillä on valtava ero.

Hyvä Pedro Guerreiro, totesitte toisessa puheenvuorossanne, ettei lähestymistapamme saa perustua väliaikaisiin kriteereihin. Tilanteessamme ei ole tietenkään mitään väliaikaista, vaan se on pysyvä, muttemme voi vaatia samantasoisia tukea ikuisesti, sillä toivomme syrjäisimpien alueiden saavuttavan ennen pitkää yhteisön keskimääräisen kehitystason.

Puhemies. – (PL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina 20. toukokuuta 2008.

Kirjalliset kannanotot (142 artikla)

Toomas Savi (ALDE), *kirjallinen*. – (EN) Tässä mietinnössä annetaan hyvä yleiskuva ongelmista, joita Azorit, Kanariansaaret, Guadeloupe, Ranskan Guyana, Martinique, Réunion, Saint-Martin ja Saint-Barthelémy kohtaavat siksi, että ne ovat EU:sta maantieteellisesti kaukana. Samalla siinä tuodaan esiin, kuinka eri tavoin jäsenvaltioiden merentakaisia alueita kohdellaan.

Jäsenvaltioiden hallinnassa on yhä useita alueita, joilla ei ole samaa asemaa kuin syrjäisimmillä alueilla. Esimerkiksi Yhdistyneen kuningaskunnan Neitsytsaarten ja Grönlannin asukkaat ovat EU:n kansalaisia,

mutta näillä alueilla ei järjestetä Euroopan parlamentin vaaleja, kun taas Aruban asukkaat ovat EU:n kansalaisia, joilla sattuu olemaan myös oikeus äänestää Euroopan parlamentin vaaleissa. Vielä hämmäntävämpää on kuitenkin se, ettei yksikään edellä mainituista alueista kuitenkaan kuulu varsinaisesti Euroopan unioniin.

Katson vakaasti, että meidän pitäisi yhtenäistää Euroopan unionin suhde jäsenvaltioiden merentakaisiin alueisiin ja niiden asukkaisiin pitäen mielessämme EU:n kansalaisten yhdenvertaisen kohtelun periaatteen.

27. EU:n kuluttajapoliittinen strategia vuosiksi 2007–2013 (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana Lasse Lehtisen sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan puolesta laatima mietintö EU:n kuluttajapoliittisesta strategiasta vuosiksi 2007–2013 (2007/2189(INI)) (A6-0155/2008).

Lasse Lehtinen, esittelijä. – (FI) Arvoisa puhemies, käsiteltävänä oleva mietintö on käynyt valiokunnassa läpi perusteellisen käsittelyn, josta kiitän edustajatovereita ja ennen kaikkea varjoesittelijöitä muista poliittisista ryhmistä. Hyvässä yhteisymmärryksessä olemme panneet merkille komission kiitettävän pyrkimyksen pitää kuluttajakäytännöt esillä kaikilla politiikan alueilla.

Tämä maanosa ei pysty kilpailemaan globaaleilla markkinoilla, jollei se pysty kilpailemaan keskenään sisämarkkinoilla. Kansalliset 27 minimiä on yhdistettävä maailman laajimmiksi vähittäismarkkinoiksi.

Toimivat sisämarkkinat edellyttävät luottamusta lisääviä toimia kuluttajien hyväksi. Vahvoilla ja riippumattomilla kuluttajajärjestöillä on tärkeä rooli kuluttajien luottamuksen lisäämiseksi.

Luottamusta lisäävien toimien joukossa on yksi, joka nousi muita voimakkaammin esiin keskusteluissamme ja aiheutti myös ainoat mainittavat erimielisyydet. Kysymys on kuluttajien mahdollisuudesta saada välineet korvausten hakemiseen, jos jokin menee vikaan. Tässä mietinnössä katsotaan, että järjestelmä, joka suojaa kuluttajia kollektiivisella oikeussuojalla rajat ylittävissä kiistakäytännöissä, on välttämätön.

Komissaari Kuneva on jo aiemmin luvannut ryhtyä pohtimaan, millainen joukkokannejärjestelmä saattaisi Euroopassa toimia. Meillä Euroopassa tuntuu olevan laaja yksimielisyys ainakin siitä, millainen se ei saa olla. Se ei saa muistuttaa oleellisilta osiltaan yhdysvaltalaisesta ryhmäkannejärjestelmästä, jonka pääasiallisia hyötyjiä ovat juristit, eivät kuluttajat. Euroopassa meidän on tavoiteltava järjestelmää, jossa korvausvaatimukset ovat suorassa yhteydessä tosiasialliseen vahinkoon. Näin oikeudenjako ei olisi luonteeltaan rankaiseva vaan kuluttajalle oikeutta tekevä. Kollektiivisilla oikeussuojakeinoilla ei siis annettaisi kuluttajille uusia oikeuksia, vaan varmistettaisiin, että nykyiset oikeudet voidaan hyödyntää parhaalla mahdollisella tavalla.

Konservatiivit ryhmänä ovat olleet haluttomia viemään eteenpäin ajatusta joukkokanteesta. Syyksi on esitetty, että komissio on jo luvannut ruveta valmistelemaan sitä koskevia esityksiä. Parlamentti on kuitenkin nimenomaan Euroopan kansalaisten valitsema poliittinen päättäjä, jonka enemmistön tahdon on tultava näkyviin. Meillä on sekä lupa että velvollisuus ajatella ja ehdottaa komissiolle uusia ja yksityiskohtaisiakin ratkaisuja kansalaisten ongelmiksi kokemuksiin asioihin.

Olen ehdottanut, että komissio tutkii, olisiko hyödyllistä perustaa rajat ylittäviä tapauksia varten erityinen kuluttaja-asiamiehen virka komission alaisuuteen. Tuo korkea virkamies voisi eräiden kansallisten mallien mukaisesti toimia portinvartijana, eräänlaisena valikoivana viranomaisena, kun oikeussuojakeinoja pannaan täytäntöön. Toivottavasti mietintö siihen sisältyvine kompromisseineen saa mahdollisimman laajan tuen.

Meglana Kuneva, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää parlamenttia siitä, että se tukee vuosien 2007–2013 kuluttajapoliittisen strategian tavoitteita ja toimia, ja tietenkin esittelijää hänen antamastaan tuesta ja tekemästään työstä.

Pidän myönteisenä parlamentin näkemystä tarpeesta muuttaa 27 kansallista minimiä aluetta yleiseurooppalaisiksi vähittäismarkkinoiksi, jotka olisivat maailman suurimmat. Tämä edellyttää sitä, että meidän on lisättävä kuluttajien luottamusta rajat ylittävää kaupantekoa kohtaan. Sanomme usein, että nykyaikaisessa taloudessa luottamus on rahaa. Uskon, että voimme saavuttaa tämän tavoitteen vähitellen pyrkimyksillämme ja konkreettisilla toimillamme, joita strategiamme tukee.

Tältä osin arvostan myös suuresti kuluttajien sopimusoikeuksia koskevalle puitedirektiiviehdotukselle annettua tukea, sillä tämä direktiivi on keino saavuttaa tavoite. Olen erityisen iloinen siitä, että parlamentti katsoo täydellisen, tarkkaan kohdennetun yhtenäistämisen olevan tarpeen sisämarkkinoiden toiminnassa olevien pullonkaulojen määrittämiseksi.

Olen kiitollinen Euroopan parlamentin tuesta kuluttajamarkkinoiden tulostaulua koskevalle aloitteelle ja odotan täyttä tukeanne myöhemmin tänä vuonna. Tulostaulu on keskeisessä asemassa pyrkiessämme ymmärtämään paremmin, kuinka sisämarkkinat toimivat kuluttajiemme näkökulmasta, jotta voimme mitata sisämarkkinoiden tuloksia kuluttajien kannalta. Kun tulostaulu on valmis, voimme laatia parempia säädöksiä ja kehittää politiikkaamme selvien todisteiden pohjalta. Aivan yhtä tärkeää on se, että osoitamme näin kansalaisillemme, että ymmärrämme heidän jokapäiväisiä huolenaiheitaan ja voimme vastata niihin.

Otitte esiin oikeussuojaa koskevan kysymyksen. Haluan kiittää teitä siitä, että tuette sitä, että kuluttajapolitiisessa strategiassa keskitytään oikeussuojaan ja oikeuksien täytäntöönpanoon. Oikeussuoja ja oikeuksien täytäntöönpano ovat keskeinen osa tätä strategiaa. Teidän laillanne katson vakaasti, että sisämarkkinoiden toiminta edellyttää sitä, että EU:n kuluttajien täytyy voida luottaa siihen, että he voivat käyttää oikeuksiaan ja hakea muutosta koko Euroopan unionissa. Katson myös, että kuluttajakiistojen käsittely olisi tehokkainta ja tarkoituksenmukaisinta, jos oikeussuojakeinot täydentäisivät toisiaan eli jos kiistoja voitaisiin ratkaista sekä tuomioistuimissa että niiden ulkopuolella ja kiistat voisivat olla luonteeltaan yksilökohtaisia tai kollektiivisia. Tämä hyödyttäisi sekä kuluttajia että hyvämaineisia yrityksiä. Katson itse, että kollektiiviset muutoksenhakukeinot – tuomioistuimissa tai niiden ulkopuolella – voisivat olla tehokas tapa vahvistaa eurooppalaisille kuluttajille jo kehittämäämme oikeussuojakehystä. Olemme luoneet oikeussuojakehysten lisäämällä vaihtoehtoisia riidanratkaisumenettelyjä (ADR-menettelyjä), ottamalla käyttöön eurooppalaisen, rajat ylittävän, vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn sekä hyväksymällä hiljan direktiivin tietyistä sovittelun näkökohdista siviili- ja kauppaoikeuden alalla.

Kaikkia tällä alalla tulevaisuudessa toteutettavia toimia on tietenkin arvioitava huolellisesti. Kuten tiedätte, olen käynnistänyt kaksi tutkimusta, joissa tarkastellaan lähemmin kollektiivisia oikeussuojakeinoja. Ensimmäisessä tutkimuksessa tarkastellaan olemassa olevien kollektiivisten oikeussuojakeinojen tehokkuutta ja tuloksellisuutta. Siinä selvitetään, aiheuttaako kollektiivisten oikeussuojakeinojen puuttuminen haittaa kuluttajille niissä jäsenvaltioissa, joissa tällaisia oikeussuojakeinoja ei ole käytettävissä, ja vaikuttaako tämä haitallisesti yhtenäismarkkinoihin.

Toinen tutkimus tarjoaa tietoa siitä, millaisia ongelmia kuluttajat kohtaavat esittäessään ryhmäkanteita, ja siinä tarkastellaan tällaisten ongelmien taloudellisia seurauksia kuluttajien, kilpailijoiden ja asiaankuuluvien markkinoiden kannalta.

Tarkoituksenani on käyttää näiden tutkimusten tuloksia sekä sidosryhmien ja jäsenvaltioiden keräämiä tietoja laatiessani tiedonantoa, jonka komission on määrä hyväksyä vuoden 2008 loppuun mennessä. Tämän tiedonannon tavoitteena on järjestää laaja julkinen kuuleminen kuluttajien kollektiivisten oikeussuojakeinojen alalla olevista vaihtoehtoista.

Samalla arvioin, kuinka kuluttajien etujen suojaamista tarkoittavista kieltokanteista annettu direktiivi on pantu jäsenvaltioissa täytäntöön ja miten se on vaikuttanut kuluttajien oikeuksien täytäntöönpanoon Euroopan unionissa. Laadin johtopäätöksistäni kertomuksen, joka komission on myös määrä hyväksyä tämän vuoden loppuun mennessä.

Hyvät parlamentin jäsenet, kiitän teitä jälleen siitä, että jaatte visioni uudesta, markkinalähtöisestä kuluttajapolitiikasta, jossa oikeutensa tuntevat ja niitä käyttävät kuluttajat suhtautuvat luottavaisesti parhaisiin hinta- ja laatutarjouksiin ja hyödyntävät niitä maailman suurimmilla vähittäismarkkinoilla.

Pia-Noora Kauppi, *talous- ja raha-asioiden valiokunnan lausunnon valmistelija*. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän komissiota tiedonannosta ja Lasse Lehtistä mietinnöstä. Sekä tiedonanto että mietintö ovat kumpikin yleisesti hyvin tasapainoisia asiakirjoja.

Lisäksi niissä tuodaan esiin tärkeä asia, johon on Euroopan unionin on puututtava, eli se, että kuluttajapolitiikan on oltava osa sisämarkkinoita.

Tästä pääsenkin siihen, mitä talous- ja raha-asioiden valiokunta on lisännyt mietintöön: sisämarkkinoiden toteuttaminen on itsessään hienoa kuluttajapolitiikkaa. EU:n laajuinen kilpailu laskee hintoja, parantaa laatua ja lisää kuluttajien valinnanvaraa. Meidän on pidettävä huolta siitä, että EU:n kaikilla kuluttajilla on mahdollisuus hyödyntää tätä valinnanvaraa.

Kuluttajat ovat sisämarkkinoilla markkinatalouden dynaamisia osallistujia, ja tekemällä valintoja he voivat suojella omia etujaan. Siksi olemassa olevien sisämarkkinadirektiivien johdonmukainen täytäntöönpano on äärimmäisen tärkeää.

Talous- ja raha-asioiden valiokunnan lausunnossa korostetaan kahta asiaa, jotka ovat tältä osin erityisen tärkeitä. Niistä ensimmäinen on rahoituspalvelut: muun muassa pankkipalvelujen, lainojen ja vakuutus tuotteiden alalle tarvitaan todelliset sisämarkkinat EU:n kuluttajien vallan lisäämiseksi. Tämä on erityisen tärkeää, sillä demokratiakehityksen myötä parhaiden mahdollisten sijoituspalvelujen saatavuus on yhä merkityksellisempi asia kaikille. Tällä alalla on ylitettävä vielä monia esteitä.

Toinen asia koskee sähköistä kaupankäyntiä. Sähköinen kaupankäynti on kytköksissä rahoitusmarkkinoiden toimintaan, ja maksujärjestelmien kehittyminen vaikuttaa siihen. Lisäksi se on tärkeää lähes kaikista sisämarkkinoiden näkökulmista, sillä Internet on todellinen eurooppalainen markkinapaikka. Meidän on siis varmistettava, että sähköinen kaupankäynti todella toimii EU:ssa ja että kuluttajilla on tältä osin oikeasti valinnanvaraa.

Diana Wallis, oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon valmistelija. – (EN) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, oikeudellisten asioiden valiokunta on kanssanne samaa mieltä: meidän pitäisi hankkiutua eroon näistä 27 minimi-markkina-alueesta. Tämä kuitenkin edellyttää paljon yhtenäisempää oikeuskehystä. Katson, että päästäksemme tähän tavoitteeseen lähtökohtanamme pitäisi olla se, että komission kaikki yksiköt, jotka työskentelevät sisämarkkina-asioiden parissa, tekisivät johdonmukaisesti yhteistyötä. Yksi kysymys, joka on kiinnostanut meitä pitkään ja jota ei mielestämme ehkä tuotu esiin riittävän hyvin, on sopimusoikeushanke ja yhteinen viitekehys.

Emme halua, että tämä unohdetaan ja että kaikki siirtyvät vain seuraavaan asiaan eli kollektiivisiin oikeussuojakeinoihin. Tuemme teitä kyllä tässä asiassa, mutta katsomme, että meidän pitäisi paneutua myös edelleen yhteiseen viitekehukseen. Olisimme halunneet, että mietinnössä olisi painotettu enemmän vaihtoehtoisia riitojenratkaisumenettelyjä, erityisesti riidanratkaisua online-menettelyn avulla, mitä olemme kannattaneet jo pitkään. Olemme tuki tyytyväisiä siihen, että tarkastelette kollektiivisia oikeussuojakeinoja ja että jatkamme eteenpäin tällä alalla, mutta kehotan teitä pitämään huolta siitä, ettemme päädy samanlaiseen tilanteeseen kuin sopimusoikeuden tapauksessa, jota oikeusperustaa koskevat kysymykset ja muut kysymykset vaivaavat.

Anna Hedh, naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnon valmistelija. – (SV) Arvoisa puhemies, haluan esittää lämpimät kiitokset komission jäsenelle Kunevalle ja esittelijälle Lasse Lehtiselle.

Pidän strategiaa myönteisenä ja olen hyvin iloinen, että kuluttajia pidetään tärkeänä ryhmänä, joiden eduista on huolehdittava. Tiedämme, että ilman tyytyväisiä ja luottavaisia kuluttajia meillä ei myöskään ole kukoistavia sisämarkkinoita. Olen kuitenkin esittelijän kanssa samaa mieltä siitä, että tätä strategiaa on seurattava jatkuvasti, jos sen on tarkoitus todella hyödyttää kuluttajia.

Naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan valmistelijana olen kuitenkin pettynyt siihen, että asiasta vastaava valiokunta otti huomioon vain yhden esittämistämme 13 tarkistuksesta. Ne sisälsivät monia tärkeitä ja arvokkaita ehdotuksia. Toivoimme, että sukupuolten tasa-arvon näkökulma olisi otettu asiassa selvemmin huomioon. Kuluttajapolitiikka ei todellakaan ole sukupuolineutraalia. Sukupuolikysymykset pitäisi ottaa huomioon, aivan kuten lapset, vanhukset ja vammaisetkin otetaan huomioon. Toivon, että asia voidaan ottaa uudelleen esiin seuraavan tarkastelun yhteydessä.

Colm Burke, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän Lasse Lehtistä ja kahta varjoesittelijää viime kuukausien aikana tekemästämme hyvästä yhteistyöstä. Mietinnössä tuodaan esiin muutamia hyvin myönteisiä asioita, jotka liittyvät kuluttajapolitiikan edistämiseen. Kuluttajat voivat käyttää oikeuksiaan vain, jos he ovat niistä tietoisia. EU:n kuluttajien vallan lisääminen onkin keskeinen osa tätä mietintöä, ja tämä tavoite saavutetaan toteuttamalla valistus- ja tiedotuskampanjoita. Lisätäksemme kuluttajien luottamusta digitaalista ympäristöä kohtaan keskitymme erityisesti siihen, että kuluttajat saavat käyttöönsä tarvitsemansa tiedot ja välineet.

Mietinnössä kehutaan komission pyrkimyksiä vahvistaa tuoteturvallisuusalan kansainvälistä yhteistyötä erityisesti Kiinan ja Yhdysvaltojen viranomaisten kanssa. Tuoteturvallisuutta koskevan vuoropuhelun ja tiedonjaon jatkuminen on kaikkien osapuolten etu ja keskeinen asia kuluttajien luottamuksen lisäämisen kannalta.

Kuluttajien oikeussuojakeinoista totean, että PPE-DE-ryhmän muiden jäsenten tavoin kannatan voimakkaasti EU:n kuluttajien kannalta helppokäyttöisiä ja tehokkaita oikeussuojakeinoja. Tiedämme useimpien kuluttajien pitävän tuomioistuinten ulkopuolella tapahtuvaa riitojenratkaisua parhaana vaihtoehtona, sillä se palvelee kuluttajien etua nopeimmin ja edullisimmin.

Kuten olen todennut keskustelun alusta asti, en kannata vaatimuksia lainsäädäntötoimista, joiden myötä EU:ssa otettaisiin käyttöön huonosti suunniteltu kollektiivisten oikeussuojakeinojen järjestelmä. Komissio tekee parhaillaan monia tutkimuksia kuluttajien nykyisistä oikeussuojakeinoista jäsenvaltioissa, ja menemättä komission tutkimustulosten edelle kehotan PPE-DE-ryhmän muiden jäsenten tavoin parlamenttia ja jäsenvaltioita toimimaan keskeisessä tehtävässä tutkimustuloksia arvioitaessa, ennen kuin lisätoimista tehdään päätöksiä. Kalliin ja tehottoman kollektiivisten oikeussuojakeinojen järjestelmän pikainen käyttöönotto ei ole kuluttajien edun mukaista. Kannatan mietintöä kaikilta muilta osin.

Evelyne Gebhardt, *PSE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, haluan kiittää Lasse Lehtistä erinomaisesta mietintöluonnoksesta, joka tarjoaa mielestäni keskusteluillemme varsin terveen pohjan.

Haluan korostaa kolmea hyvin tärkeää tässä mietinnössä esiin tuotua seikkaa. Ensimmäinen niistä on se, että meidän on varmistettava, että välineet, joilla voimme suojella EU:n kuluttajia ja ennaltaehkäistä ongelmia, ovat hyvin keskeisessä asemassa. Siksi on hyvin tärkeää kehittää edelleen RAPEX-varoitussysteemiä, jotta sillä voidaan palvella kuluttajien etuja entistäkin tehokkaammin.

Toinen hyvin tärkeä asia on se, että Solvit-järjestelmää pitäisi kehittää ja parantaa, sillä se on keskeinen väline. Kuluttajien tiedoissa on yhä huomattavia puutteita: aivan liian monet heistä eivät ole koskaan kuulleetkaan Solvit-järjestelmästä eivätkä tiedä, että se voisi ratkaista heidän puolestaan monta ongelmaa. Myös tämä on hyvin tärkeää.

Olen myös hyvin kiitollinen siitä, että Euroopan komissio aikoo paneutua jälleen CE-merkintään. Monet luulevat CE-merkinnän olevan turvallisuusmerkintä, mitä se ei valitettavasti ole. Meidän pitäisi varmistaa yhdessä teidän ja komission jäsenen Verheugenin kanssa, että tämän merkinnän käyttöä koskevat säännöt laaditaan siten, että voimme taata yleisölle tulevaisuudessa, että he voivat luottaa CE-merkittyjen tuotteiden turvallisuuteen. Tämä on hyvin tärkeä tavoite.

Viimeinen ja tärkein asiani koskee kuitenkin ryhmäni näkemystä kollektiivisten oikeussuojakeinojen järjestelmästä, jota sosialistiryhmä kannattaa. Lainsäädännöllämme ei ole mitään merkitystä, elleivät kuluttajat voi puolustaa lakiin perustuvia oikeuksiaan – johtuipa tämä sitten rajat ylittävästä ulottuvuudesta, joka tekee lainvalvonnasta hyvin vaikeaa, tai arvoltaan vähäisten kanteiden suuresta määrästä, vaikka tällaiset ongelmat voivatkin imeä ihmiset ajan mittaan kuiviin. On ehdottoman tärkeää, ettemme ainoastaan kannusta vaan myös vaadimme Euroopan komissiota tutkimaan ja kehittämään tällaista järjestelmää ja että vaadimme sitä esittelemään meille mahdollisimman pian asianmukaisen säädösehdotuksen, jotta voimme tarjota kuluttajille asianmukaista suojelua ja turvaa.

Mielestäni on varsin valitettavaa, ettei PPE-DE-ryhmä ole katsonut parhaaksi kannattaa tätä järjestelmää niin tarmokkaasti ja sitoutuneesti kuin mikä olisi tarpeen, jotta voisimme lisätä kuluttajien ja yleisön luottamusta Euroopan unionia ja sisämarkkinoita kohtaan, sillä tällainen luottamus kumpuaa siitä, että kuluttajat tietävät, että heitä suojellaan asianmukaisesti, kun he tekevät ostoksia Euroopan unionissa.

Alexander Graf Lambsdorff, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, haluan kiittää aluksi Lasse Lehtistä tästä hyvästä ja tasapainoisesta mietinnöstä. Olemme samaa mieltä monista asioista. Yksi syy tähän on se, että komissio on tehnyt tässä asiassa erittäin hyvää esityötä. Kiistanalaisia asioita on vähän.

Kuluttajastrategiasta tulee yksi tärkeimmistä keskustelunaiheista sisämarkkinoiden seuraavassa kehitysvaiheessa. Euroopan unionin kolme suurinta haastetta – kasvu, työllisyys sekä kansalaisten tarpeiden tunnistaminen ja tyydyttäminen – koskevat 490:tä miljoonaa kuluttajaa. Sisämarkkinoilla on mahdollisuus kehittyä maailman suurimmiksi vähittäismarkkinoiksi. Siksi ALDE-ryhmä kannattaa komission kohdennettuja pyrkimyksiä kehittää 27 minimi-markkina-alueesta yksi suuri vähittäismarkkina-alue.

Kannatamme myös tapaa, jolla luonnoksessa vahvistetaan kuluttajapolitiikan monialaista luonnetta, sekä siinä esitettyä ehdotusta nimittää niin sanottuja kuluttaja-asioiden yhteyshenkilöitä. Haluan mainita tässä yhteydessä erityisesti ehdotukset Euroopan kuluttajakeskusten vahvistamisesta ja erityisen huomion kiinnittämisestä lasten ja vanhusten tarpeisiin.

Haluan myös puhua lyhyesti kollektiivisista oikeussuojakeinoista. Pidämme asiaa ongelmallisena. Meillä on liian vähän tietoa ja liikaa ahdasmielisiä ajatuksia. Arvoisa komission jäsen, mielestäni on ennen aikaista sanoa, että saatte tässä asiassa parlamentin vankan tuen. Olemme juuri kuulleet PPE-DE-ryhmältä, ettei se aio tukea teitä. Uskon, ettei PPE-DE-ryhmä näe varsinaisia ongelmia. Asiassa tapahtuneet vahingot ovat hajanaisia, ja ne vaikuttavat moniin kuluttajiin useammassa kuin yhdessä maassa. On perusteltua, että

komissio tarkastelee tätä koko asiaa ja tekee siitä tutkimuksen. Toisaalta PSE-ryhmä haluaa tämän poliittisen välineen hinnalla millä hyvänsä varsinaisiin ongelmiin katsomatta – ja varsinaiset ongelmat ovat monitahoisia.

Yhtenä ongelmana on esimerkiksi oikeusperusta. Missä kohdassa perustamissopimusta sanotaan, että komissiolla ja parlamentilla on oikeus sekaantua jäsenvaltioiden siviili- ja rikosprosesseja koskevaan lainsäädäntöön? Mitä Diana Wallis sanoikaan juuri meille oikeudellisten asioiden valiokunnan puolesta? Sopimusoikeutta koskeva ongelma on yhä ratkaisematta. Ratkaistavia kysymyksiä on paljon, kuten kysymys osallistumisesta ja osallistumattomuudesta sekä oikeusasiamiehen asemasta. Ei yksinkertaisesti riitä, että sanomme, ettemme halua Yhdysvaltojen järjestelmää. Amerikkalaisillakin oli hyvät aikomukset, kun he ryhtyivät kehittämään omaa järjestelmäänsä. On sanomattakin selvää, etteivät he ryhtyneet luomaan tarkoituksella huonoa järjestelmää.

Näistä syistä meidän pitäisi pysyä kriittisinä ja puolueettomina. Meidän pitäisi odottaa ensin tutkimuksen tuloksia, ottaa ne vakavasti ja käynnistää sitten faktatietoihin perustuva, avarakatseinen ja vastuullinen keskustelu, mikä on Euroopan parlamentille sopivaa.

Leopold Józef Rutowicz, *UEN-ryhmän puolesta*. – (PL) Arvoisa puhemies, Lasse Lehtisen mietinnössä käsitellään tulevina vuosina noudatettavan, laatua edistävän strategian keskeisiä kysymyksiä. Tämä strategia on EU:n kansalaisille tärkeä, ja haluan korostaa muutamia siihen liittyviä ongelmia. Kansallista ja EU:n lainsäädäntöä kehitettäessä kuluttajajärjestöjen työpanoksen pitäisi olla suurempi. Tietyissä maissa niiden on kuitenkin vaikeaa toimia ja saada toiminnalleen rahoitusta. Euroopan unionin pitäisi tarjota näille järjestöille enemmän apua ja taloudellista tukea. Tietyissä maissa käytössä olevilla kollektiivisten oikeussuojakeinojen järjestelmillä pitäisi torjua markkinoilla tapahtuvaa vilpillistä toimintaa, ja EU:ssa pitäisi ottaa käyttöön kollektiivisten oikeussuojakeinojen järjestelmä.

Eri maissa toimivien Euroopan kuluttajakeskusten, kuluttajajärjestöjen ja kuluttajaneuvojien pitäisi tehostaa tiedotus- ja valistustoimiaan, joilla pyritään suojelemaan heikoimmassa asemassa olevia kuluttajaryhmiä. Suojelua voidaan myös tehostaa ottamalla Solvit- ja RAPEX-kuluttajakeskukset mukaan toimintaan. Kannatamme tätä mietintöä.

Eva-Britt Svensson, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (SV) Arvoisa puhemies, kiitos. Kuluttajien oikeuksien suojeleminen on usein heikkoa, joten sitä on vahvistettava. Kiitän siksi esittelijää sekä sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan jäseniä, sillä he ovat onnistuneet vahvistamaan eniten suojelemaan tarvitseville kuluttajaryhmille – lapsille ja vanhuksille – annettavaa tukea.

Vahva kuluttajansuoja edellyttää aktiivisia kuluttajajärjestöjä. Yksilöt eivät ole vahvoja yksinään. Kuluttajat saavat lisää voimaa ja tietoa juuri tällaisilta järjestöiltä. Siksi nämä järjestöt tarvitsevat varmaa rahoitusta. Meidän on kuitenkin torjuttava rajat ylittävän kaupan nykyisiä epävarmuustekijöitä tarjoamalla kuluttajille mahdollisuus nostaa ryhmäkanteita lakia rikkovia yrityksiä vastaan. Kuluttajien suurimpana ongelmana on nykyisin se, että heidän on vaikeaa saada rajat ylittävät riita-asiansa kuuluviin, sillä yksikään taho ei ratkaise tällaisia rajat ylittäviä riitoja. EU:n pitäisikin kehittää eri tahoja ratkaisemaan tällaisia riitoja eikä laatia lisää EU:n lainsäädäntöä. Mielestäni ehdotus Euroopan kuluttaja-asiamiehen nimittämisestä on hyvin epäilyttävä. Miksi loisisimme lisää EU:n rahoittamia palveluja ja ottaisimme näin sen riskin, että kuluttajajärjestöjen määrärahoja leikataan? Tämä ei hyödyttäisi kuluttajia millään tavalla.

Lopuksi totean, että on valitettavaa, että sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunta hylkäsi tavalliseen tapansa naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan esittämät tarkistukset. Ne olisivat ansainneet paremman kohtalon.

Hanne Dahl, *IND/DEM-ryhmän puolesta*. – (DA) Arvoisa puhemies, minulla on ilo käyttää puheenvuoro ensimmäistä kertaa ja puhua aiheesta, jonka parissa odotan kovasti pääseväni työskentelemään. On tietenkin hyvä, että Euroopan parlamentti tekee tällä mietinnöllä kuluttajien oikeuksien suojelemaan koskevan aloitteen. Pelkään kuitenkin, että tällä lainsäädännöllä vain parsitaan ja paikkaillaan ongelmakohtia vähä vähältä. Näillä paikoilla peitellään sitä tosiasiaa, että EU on rakennettu siten, että tavaroiden, pääoman ja palvelujen vapaa liikkuvuus menee aina kuluttajien ja muiden ”pehmeiden” aiheiden edelle. Katson tämän näkyvän myös tämänpäiväisessä keskustelussa.

Annan kaksi hyvin tarkkaa esimerkkiä siitä, millä tavoin meidän on suojeltava kuluttajien oikeuksia. On hyvin tärkeää, että turvaamme kuluttajien oikeuden tehdä valitus kotimaassaan ja omalla kielellään ja että elintarviketuotteet ja muut tuotteet, jotka voivat aiheuttaa terveystarvikkeen, tarkastetaan, kun niitä tuodaan eri maihin. Eri maiden pitäisi saada tehdä tarkistuksia ja asettaa tiukempia vaatimuksia kuin mitä EU:n lainsäädännössä säädetään suojelemaan ympäristöä ja kuluttajien terveyttä. EU:n kuluttajien terveyttä

koskevan strategian täytyy perustua ennalta varautumisen periaatteeseen eikä aatteeseen, jonka ainoana tavoitteena on tavaroiden täysin vapaa liikkuminen rajojen yli. Tämä on mahdollista, jos turvaamme kuluttajien oikeuden valittaa ja ottaa yhteyttä paikallisiin oikeudellisiin yksiköihin ja jos mahdollistamme tavarantuonnin pysäyttämisen tilanteissa, joissa siihen on terveydellisiä syitä.

Sergej Kozlík (NI). - (SK) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, mietinnössä todetaan aivan oikein euron vaikuttaneen myönteisesti, sillä se on laskenut transaktiokustannuksia. Se on myös helpottanut kuluttajien kannalta hintojen vertailua eri maissa ja kasvattanut sisämarkkinoiden vähittäismyyntipotentialia. Olen samaa mieltä siitä, että uusia jäsenvaltioita on kannustettava jatkamaan uudistuksia, jotta ne voivat ottaa euron käyttöön heti, kun ne täyttävät Maastrichtin kriteerit, ja jotta ne voisivat siten hyötyä täysimääräisesti yhtenäisvaluutan myönteisestä vaikutuksesta sisämarkkinoilla.

Euroopan parlamentti saa pian tilaisuuden testata tätä ehdotusta käytännössä, kun se keskustelee euroalueen laajentumisesta Slovakian tasavaltaan. Slovakia on tehnyt paljon työtä ja täyttänyt Maastrichtin lähentymiskriteerit huomattavasti edellä aikataulua. Vastustan muutamien kollegoideni asennetta: he höykyttävät meitä nyt ympäröiväin ja epämääräisin perustein eli kyseenalaistamalla näiden kriteereiden pysyvän kestävyuden. Tämä voisi jatkua loputtomiin.

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, kuluttajien ja kauppiaiden sekä tavaroiden ja palvelujen pitäisi voida liikkua sisämarkkinoilla vapaasti.

Kuluttajien suojele ei saa olla heikompaa muissa jäsenvaltioissa kuin heidän kotimaassaan, jos haluamme varmistaa rajat ylittävän kaupankäynnin ja lisätä sitä. Siksi pidän myönteisenä kuluttajapolitiikan monialaista lähestymistapaa sekä parempaa suojele, johon se johtaa.

Se merkitsee oikeuksiaan käyttäviä kuluttajia, vahvaa kuluttajansuojaa sekä yritysten kannalta suotuisaa sisämarkkinalainsäädäntöä. Olemme kuitenkin huolissamme kollektiivisia oikeussuojakeinoja koskevasta hätäisestä lähestymistavasta.

Parlamentin on liian aikaista ottaa kantaa asiaan. Meidän on tutkittava perusteellisesti jäsenvaltioissa käytössä olevia järjestelmiä ja arvioitava, onko eurooppalaiselle kollektiivisten oikeussuojakeinojen järjestelmälle tarvetta. Meillä ei ole tässä vaiheessa vielä riittävästi tietoa seurauksista, kuten mahdollisesta väärinkäytöstä, kuluttajille ja yrityksille aiheutuvien kustannusten kasvusta ja sääntelyn lisääntymisestä.

En usko, että kukaan kannattaa eurooppalaisen järjestelmän käyttöönottoa EU:ssa tuntien sen kaikki haittapuolet ja sen suhteettomat seuraukset. Suosimme toistaiseksi muita oikeussuojakeinoja, jotka ovat nopeampia ja edullisempia ja antavat jäsenvaltioille mahdollisuuden päättää itse sääntelystä. Nykyisiä välineitä ja muita kuin lainsäädännöllisiä työkaluja voidaan käyttää EU:n tasolla.

Kehotamme komissiota tekemään tutkimuksen ja esittelemään sen tulokset parlamentille ja jäsenvaltioille. Miksi menisimme pidemmälle kuin mikä on tarpeen perustamissopimuksen tavoitteiden saavuttamiseksi? Miksi veisimme jäsenvaltioilta mahdollisuuden säilyttää erilaiset riitojenratkaisumekanismit? Vastausta kaipaavia kysymyksiä on paljon.

Meillä ei ole toistaiseksi selvää merkkiä siitä, että EU:n kollektiivisten oikeussuojakeinojen järjestelmä toisi sisämarkkinoille, kuluttajille ja yrityksille lisäarvoa. EU:n ei pitäisi säätää lakia ilman voimakkaita syitä.

Bernadette Vergnaud (PSE). - (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, haluan aluksi kiittää Lasse Lehtistä hänen tekemästään erinomaisesta työstä ja hänen kyvystään kuunnella. Hänen mietintönsä tavoitteena on parantaa komission strategiaa, joka perustuu jo kuluttajien suojele periaatteeseen ja vastuun antamiseen kuluttajille.

Kannatan esittelijän suosittelemaa monialaista lähestymistapaa keinona sovittaa yhteen kuluttajien – erityisesti kaikkein heikoimmassa asemassa olevien kuluttajien – suojele sekä tehokkaat sisämarkkinat. Samoin on hyvin tärkeää antaa kuluttajajärjestöille merkittävämpi tehtävä lainsäädäntöehdotusten valmistelutyössä.

Tuoteturvallisuudesta totean, että komission on paitsi jatkettava markkinoiden valvontaa myös määriteltävä nopeasti CE-merkintää koskevat periaatteet, jotta tämä merkintä olisi todellinen tae laadusta, jäljitettävyydestä ja turvallisuudesta.

Lopuksi totean, että on tärkeää parantaa kuluttajien muutoksenhakukeinoja ehdottamalla eurooppalaista kollektiivisten oikeussuojakeinojen järjestelmää, jonka avulla kuluttajat voisivat käyttää kunnolla oikeuksiaan tilanteissa, joissa heille on aiheutunut todistettavasti vahinkoa, mutta samalla on vältettävä Yhdysvaltojen

järjestelmälle ominaiset puutteet. Äänestämällä näiden asioiden puolesta voimme vain vahvistaa kuluttajien luottamusta eurooppalaiseen markkinamalliin, joka on samalla sekä avoin että suojeleva.

Andreas Schwab (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, komission kuluttajapolitiittinen strategia koskee useita aihealoja, joiden osalta kannatamme komission kantaa. Arvoisa komission jäsen Kuneva, kannatamme myös henkilökohtaisia pyrkimyksiänne toteuttaa yhtenäismarkkinat sekä tapaa, jolla keskitytte erityisesti kuluttajiin ja heidän asemaansa sisämarkkinoilla.

On monia asioita, joista olemme samaa mieltä. Täällä on jo puhuttu Euroopan kuluttajakeskusten ja Solvit-järjestelmän vahvistamisesta. Euroopan parlamentin kaikki ryhmät tukevat tätä tavoitetta. Pidämme myös kuluttajapolitiikan monialaista lähestymistapaa tarpeellisena, mutta mielestämme on valitettavaa, ettei sopimusoikeutta ole painotettu riittävästi. Meidän on pidettävä huolta siitä, ettei sopimusoikeus murena ehdotuksiamme, niin että tuloksena on pelkkää tilkkutäkkilainsäädäntöä. Valiokuntamme tämänilmainen äänestys osoitti, että kuluttajat luottavat lakiin, jos he ovat jokseenkin varmoja siitä, että he tuntevat sen sisällön. Jos aikarajat vaihtelevat lainkäyttöalueen mukaan, kuluttajien luottamus murenee huomattavasti. Tarvitsemme siksi yhteisen viitekehyksen, koska kuluttajien luottamuksen lisääminen edellyttää yhteisiä standardeja.

Sama koskee kollektiivisia muutoksenhakukeinoja. Olemme kuulleet eri ryhmien suhtautuvan asiaan eri tavoin. PPE-DE-ryhmän kanta on varsin selvä: olemme samaa mieltä siitä, että kuluttajien etujen suojelussa on puutteita tietyissä kohdin, erityisesti rajat ylittävien transaktioiden yhteydessä. Olemme kuitenkin odottaneet turhaan analyysia siitä, miksi näitä puutteita on, eikä kukaan ole antanut meille tänä iltana täällä parlamentissa selitystä asiasta. Meille on luvattu tutkimuksia. Aiomme käydä ne läpi hyvin huolellisesti, sivu sivulta. Jos näissä tutkimuksissa tarkastellaan kuitenkin vain lainsäädännön näkökohtia, eikä syvennytä jäsenvaltioiden kansallisten lakien täytäntöönpanossa ilmeneviin eroihin, nämä tutkimukset eivät viime kädessä auta meitä yhtään eteenpäin.

Arvoisa komission jäsen Kuneva, haluan siksi kertoa teille, että suhtaudumme täysin avoimesti todelliseen kehitykseen ja hyvin rakentavasti nykyisten oikeuksien täytäntöönpanoon, mutta katsomme, ettei kuluttajien oikeuksien täytäntöönpanoa voida tehostaa, elleivät nämä oikeudet toimi viime kädessä kunnolla käytännössä. Meillä on saksassa pääomasijoittajien ennakkotapauksiin perustuva laki *Kapitalanleger-Musterverfahrensgesetz*, jonka nojalla monet osakkeenomistajat ovat nostaneet ryhmäkanteen Deutsche Telekomia vastaan. Tämän prosessin aikana on kuitenkin ilmennyt, että kollektiivisten oikeussuojakeinojen tapauksessa teoria ja käytäntö poikkeavat usein toisistaan.

Gabriela Crețu (PSE). - (RO) Arvoisa puhemies, on selvää, että oikeutensa hyvin tuntevien kuluttajien on helppoa olla tyytyväisiä ja puolustaa etujaan. Tiedon lisäksi kansalaiset tarvitsevat kuitenkin myös keinoja vaatia korvauksia, kun heidän oikeuksiaan rikotaan. Tästä syystä pidämme ryhmäkanteita tarpeellisena ja myönteisenä asiana sellaisessa muodossa, joka on kuluttajien kannalta tehokas ja markkinoiden näkökulmasta tasapainoinen. Aivan yhtä tärkeää on myös jatkaa ja vahvistaa sisämarkkinoiden valvontatoimia.

Pidämme nykyistä mielipidemittaria hyödyllisenä ja kannatamme sen rahoittamista myös vuoden 2009 talousarviosta, mutta pyydämme silti kiinnittämään enemmän huomiota 27 jäsenvaltiossa myytyjen tuotteiden ja palvelujen hintojen tallentamiseen ja vertaamiseen. Emme saa myöskään unohtaa, että kuluttajien oikeuksia on suojeltava myös palvelualalla, myös rahoituspalvelujen ja digitaalisessa ympäristössä tarjottavien palvelujen alalla, missä riskit ovat suuremmat ja oikeuksien rikkomisia on paljon vaikeampaa todistaa.

Malcolm Harbour (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää Lasse Lehtistä erittäin kattavasta mietinnöstä, jossa esitetään valtava määrä äärimmäisen tärkeitä ajatuksia. Kuten komission jäsen totesi aikaisemmin, haluamme innovatiivisia ja turvallisia tuotteita ja palveluja, jotta kuluttajamme voivat perehtyä oikeuksiinsa paremmin, suhtautua kaupankäyntiin luottavaisemmin ja käyttää tärkeää valinnanvapauttaan. Kaikki nämä asiat perustuvat kuluttajien tukemiseen ja heidän oikeuksiensa vahvistamiseen.

Sanon tämän erityisesti Lasse Lehtiselle, sillä olen pettynyt siihen, että hän on antanut yhden ainoan asian varjostaa kaikkea tätä hyvää työtä. Kollektiivisia oikeussuojakeinoja koskevassa asiassa on ongelmana se, että sosialistiryhmään kuuluvat kollegamme ovat ilmeisesti jo hypänneet suoraan siihen johtopäätökseen, että he haluavat EU:lle uuden säädöksen. Arvoisa komission jäsen, olin iloinen kuullessani teidän kertovan, että teetätte yhden tutkimuksen sijasta kaksi tutkimusta, joissa paneudutaan näihin kysymyksiin. Me tällä puolella parlamenttia haluamme jäädä odottamaan kertomustanne, ennen kuin siirrymme tekemään johtopäätöksiä. Näyttää kuitenkin siltä, että sosialistiryhmään kuuluvat kollegamme pitävät tätä jo hienona asiana ja katsovat, että koska emme kannata sitä, haluamme polkea kuluttajien oikeuksia. Riittää, kun luette muutamia lehdistötiedotteita – värikkäitä, punaisia lehdistötiedotteita – joita parlamentin tämä puoli on

laatinut. Haluan vain tuoda painokkaasti esiin, ettei Euroopan parlamentin tämä puoli vastusta millään tavalla kuluttajien oikeuksia, vaikka emme sitoudukaan etukäteen ehdotukseen, josta emme ole edes saaneet vielä tietoa. Sanon tämän kaikille läsnä oleville kollegoille: se, että sotkeudutte byrokratian kiemuroihin ja kasvatatte mahdollisesti kuluttajille aiheutuvia kustannuksia, ei ole kuluttajien etujen ajamista. Ehdotan siis, että jäämme odottamaan tutkimusten johtopäätöksiä.

Alexander Lambsdorffille totean, että hän on antanut muiden vääristellä sanojaan tässä asiassa, mutta riittää, kun hän äänestää tarkistustemme 5 ja 6 puolesta, joilla ovi pidetään kunnolla auki, jotta voimme äänestää huomenna yksimielisesti Lasse Lehtisen mietinnön puolesta. Jäämme odottamaan komission jäsenen Kunevan kertomusta. Käymme sen läpi ja tutkimme sitä avoimin mielin, mutta jatkamme samaan aikaan kuluttajien asioiden ajamista sisämarkkinoilla ja puolustamme heidän nykyisiä oikeuksiaan, joita voimassa oleva lainsäädäntö tarjoaa heille tällä hetkellä.

Joel Hasse Ferreira (PSE). - (PT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Lasse Lehtisen mietinnössä todetaan aivan oikein, että kuluttajansuojan vaatimukset voidaan täyttää lainsäädännöllä vain, jos se on parempaa ja yksinkertaisempaa, ja että tarvitsemme kuluttajansuojelun alalle yhtenäisemmän oikeuskehiksen.

Kehotan siksi komissiota ja jäsenvaltioita järjestämään vahvoille ja riippumattomille kuluttajajärjestöille asianmukaista rahoitusta. Tällainen rahoitus on aivan välttämätöntä, jotta etenemme pyrkimyksissämme rakentaa todelliset kuluttajien sisämarkkinat.

Samaan aikaan meidän on tarkasteltava tiiviisti kollektiivisia oikeussuojakeinoja. Kannatan niitä, koska niistä on saatu monissa jäsenvaltioissa myönteisiä kokemuksia.

Haluan myös todeta, aivan kuten Lasse Lehtinen korostaa, että vahva kuluttajansuojelujärjestelmä hyödyttää myös kilpailukykyisiä tuottajia ja kauppiaita ja kannustaa yrityksiä tuottamaan ja myymään entistä kestävämpiä tuotteita, mikä johtaa kestävämpään kasvuun.

Mietinnössä mennään kuitenkin vieläkin pidemmälle, ja mielestäni on hienoa, että Lasse Lehtinen toteaa mietinnössään, että kuluttajansuojelun pitäisi olla keskeinen osa tuotteiden ja palvelujen suunnittelua.

Lopuksi totean olevani samaa mieltä esittelijän kanssa siitä, että sisämarkkinoiden toiminnan parantaminen edellyttää kuluttajansuojelun tehostamista ja kehittämistä. Kiitän esittelijää ja uskon, että meillä on nyt parhaat mahdolliset edellytykset saavuttaa hyvä strateginen yhteisymmärrys komission jäsenen Kunevan kanssa tällä alalla.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE). - (PL) Arvoisa puhemies, minun ei tarvinne korostaa, kuinka tärkeää asiakastyytyväisyys on yrityksille. Jokainen meistä tietää kuluttajana, että jos yritys toimii epärehellisesti antamalla harhaanjohtavaa tietoa tai huonoa palvelua kaupanteon jälkeen, olemme varsin haluttomia ostamaan kyseiseltä yritykseltä enää uudelleen tuotteita tai palveluja. On kuitenkin tärkeää, että kuluttajilla on aina todellista valinnanvaraa ja mahdollisuus vaihtaa palveluntarjoajaa tai kauppiasta. Tällainen valinnanvara johtaa epäilemättä markkinoihin, joilla kilpailu on kovaa ja joilla yritysten ei kannata pettää kuluttajia. Tällaisilla markkinoilla yrittäjä tietää olevansa vaarassa menettää markkina-asemansa ja näin myös voittonsa ja mahdollisuutensa tulevaan kehitykseen. Katson, että Euroopan unionin sisämarkkinoihin liittyy tällaisia mahdollisuuksia. Olen iloinen siitä, että meillä on mahdollisuus luoda sisämarkkinat, että meillä on tämä mahdollisuus kuluttajien ansiosta ja että asia on huomattu. En tietenkään väitä, että toimimme jo tällaisilla markkinoilla. Kuluttajilta puuttuu vielä tietoja, joita he tarvitsevat voidakseen etsiä edullisimpia tarjouksia, ja osa yrityksistä pimittää heiltä näitä tietoja. Lisäksi palveluntarjoajat eivät ota aina kuluttajien etuja riittävän hyvin huomioon.

Siksi on tärkeää varmistaa, että kuluttajien oikeuksia kunnioitetaan, että heillä on oikeus saada täydellisiä, ymmärrettäviä, yksinkertaisia ja helposti vertailtavia tietoja ja että niin yritykset kuin lainsäätäjätkin kunnioittavat tätä oikeutta. Aivan yhtä tärkeää on, että kuluttajille tiedotetaan heidän oikeuksistaan ja olemassa olevista välineistä, jotka auttavat heitä tekemään päätöksiä vapailla markkinoilla. Tältä osin kuluttajajärjestöt toimivat tärkeässä tehtävässä. Emme saa myöskään unohtaa, että kuluttajien oikeuksien puolustaminen sekä heidän mahdollisuutensa todella käyttää niitä ovat markkinoiden toimivuuden kannalta suunnattoman tärkeitä asioita. Kuten esittelijä huomauttaa mietinnössään, kuluttajansuojaa ei pidä kuitenkaan käyttää tekosyynä protektionismille. Tehtävänämmä on luoda kuluttajansuojeluun sopiva tasapaino, jotta se ei estä liiketoiminnan kehittämistä.

Zita Pleštinšá (PPE-DE). – (SK) Arvoisa puhemies, pidän komission tiedonantoa EU:n kuluttajapoliittisesta strategiasta myönteisenä. Arvoisa komission jäsen, arvostan myös teidän pyrkimyksiänne edistää kuluttajien valvotun oikeuden ja tiedonsaannin parantamiseen perustuvaa kuluttajansuojakulttuuria.

Katson, että vahvat ja riippumattomat kuluttajajärjestöt ovat tehokkaan kuluttajapolitiikan selkäranka, ja olen iloinen siitä, että Lasse Lehtisen mietintöön on otettu mukaan muutokset, joita ehdotin 7 kohtaan, jossa parlamentti kehottaa komissiota ja jäsenvaltiota myöntämään kuluttajajärjestöille riittävästi rahoitusta. Tämä koskee ennen kaikkea kuluttajajärjestöjen työntekijöille suunnattujen intensiivisten koulutusohjelmien saamaa taloudellista tukea. Kuluttajajärjestöt tuntevat kuluttajien tarpeet parhaiten, ja siksi niitä pitäisi kuulla kuluttajapolitiikan kaikilla kuluttajiin vaikuttavilla osa-alueilla.

Kannatan täysin kahta oman ryhmäni eli PPE-DE-ryhmän esittämää tarkistusta mietinnön 40 kohtaan, jossa käsitellään kollektiivisia oikeussuojakeinoja. Komission pitäisi antaa ehdotus eurooppalaisesta kehyksestä, jolla tarjottaisiin kaikkien jäsenvaltioiden kuluttajille mahdollisuus käyttää helpommin rajat ylittävää kauppaa koskevien kiistojen yhteydessä erilaisia muutoksenhakukeinoja, ainoastaan siinä tapauksessa, että vaikutuksia koskevassa tutkimuksessa todetaan tällaisen kehyksen olevan tarpeen.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Arvoisa puhemies, koska keskustelemme EU:n kuluttajansuojastrategiasta, haluan nostaa esiin laadukkaiden palvelujen ja tuotteiden merkityksen. Vaikka kuluttajat ovatkin jo tottuneet kääntymään kuluttajaneuvojien puoleen tuotteita koskevissa ongelmatilanteissa, palvelujen kohdalla tilanne ei ole sama. Kuluttajat allekirjoittavat usein palvelusopimuksia lukematta sopimusmääräyksiä kunnolla, ja vaikka he lukisivatkin sopimuksen huolella, he luulevat, etteivät he voi ehdottaa sopimukseen muutoksia. Heillä ei siis ole samaa neuvotteluvaltaa kuin palveluntarjoajilla, vaikka osa kuluttajien esittämistä huomioista voisikin parantaa sopimusten sisältöä ja lisätä näin kuluttajien luottamusta.

Haluan kiinnittää huomionne myös siihen, että meidän on suojeltava matkailijoita ja matkustajia ja heidän oikeuksiaan, joita monet heistä eivät valitettavasti tunne ja joiden noudattamista he eivät vaadi. Myös sähköisiin palveluihin pitäisi kiinnittää erityistä huomiota. EU:n kilpailukyvyyn ja erityisesti tietoon perustuvan talouden kehittämisen kannalta on hyvin tärkeää, että kuluttajat luottavat digitaalisiin palveluihin.

Lopuksi haluan mainita, että meidän on myös puhuttava julkisten palvelujen laadusta sekä tässä yhteydessä niihin liittyvästä kuluttajansuojasta.

Magor Imre Csibi (ALDE). – (RO) Arvoisa puhemies, aivan aluksi kiitän Lasse Lehtistä johdonmukaisesta mietinnöstä. Haluan kuitenkin esittää huomautuksen mietinnön 35 kohdasta. Tässä kohdassa puhutaan Euroopan kuluttaja-asiamiehen toimen perustamisesta Euroopan oikeusasiamiehen toimistoon. Minusta tämä ehdotus tuntuu hyvin monimutkaiselta ja jokseenkin tehottomalta.

Ensinnäkin tällaisen toimen perustaminen vaatii rahaa. Joutuisimme jakamaan määrärahoja Euroopan kuluttajakeskusten ja mahdollisen tulevan kuluttaja-asiamiehen kesken. Toiseksi tämä lisäisi byrokratiaa Euroopan unionissa. Lisäksi uuden kuluttaja-asiamiehen ja Euroopan kuluttajakeskusten tehtävät olisivat osin päällekkäisiä. Katsonkin, ettei tämä uusi väline tehostaisi eurooppalaisten kuluttajien esittämien valitusten käsittelyä. Sen sijaan katson, että lainsäädännön tehokas ja perusteellinen täytäntöönpano vähentäisi sisämarkkinoiden toimintaan liittyvää tyytymättömyyttä.

Lopuksi pyydän Euroopan komission edustajia ottamaan huomioon mietinnön 7 kohdan, jossa pyydämme eri puolilla Euroopan unionia toimiville kuluttajajärjestöille riittävästi rahoitusta.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Arvoisa puhemies, markkinoidemme globalisoituminen edellyttää vahvoja, selviä ja helposti täytäntöön pantavia kuluttajien oikeuksia, ja olen iloinen siitä, että komissio tekee menestyksekkästä työtä tällä alalla. Korostin viime vuonna laatimassani mietinnössä, että vakiosopimukset, paremmat valitusten käsittelymekanismit, eurooppalainen luottamusmerkintä ja kuluttajien oikeuksia koskeva peruskirja lisäisivät kuluttajien luottamusta sähköiseen kaupankäyntiin. En kuitenkaan usko, että Euroopan kuluttaja-asiamiehen toimen perustamisesta olisi juurikaan apua. Sen sijaan meidän on myönnettävä lisää taloudellista tukea jäsenvaltioissa toimiville kuluttajajärjestöille ja valvontaelimille, sillä juuri ne tekevät yhä enenevässä määrin havaintoja Aasiasta tuoduista vaarallisista tuotteista, kuten leluista, lastenkengistä ja urheiluvälineistä. Kansalaiset odottavat meidän kehittävän tehokkaampia keinoja käsitellä rajat ylittävään kauppaan liittyviä valituksia, kuten täällä on jo todettu monta kertaa. Tämä on jälleen yksi syy, jonka vuoksi meidän pitäisi yhtenäistää jäsenvaltioiden sääntöjä. Kollektiiviset oikeussuojakeinot ovat kuitenkin ongelmallinen asia. Ne saattaisivat hyödyttää lakimiehiä, mutta tulisivat monessa tapauksessa hyvin kalliiksi kuluttajille ja yrityksille. Siksi mielestäni on hyvä, että komissio aikoo arvioida ensin Saksan tai Yhdistyneen kuningaskunnan mallin tuloksia ja tarkastella vasta sitten mahdollisia etenemistapoja antamatta sosialistien

ajaa itseään umpikujaan. Haluan kiittää esittelijää ja komissiota kuluttajapolitiikan uudistamisen parissa hyvin tehdystä työstä.

Evelyne Gebhardt (PSE). - (DE) Arvoisa puhemies, ilahdutan huomenna kollegaani Malcolm Harbouria pukeutumalla punaiseen asuun osoittaakseni hänelle, että punainen puoli todella tietää, mitä se haluaa. Vasemmiston ja oikeiston tavoitteiden välinen ero piileekin juuri tässä: oikeiston jäsenet yrittävät hämätä peitelläkseen sitä, etteivät ne oikeastaan halua suojella kuluttajia, vaan ovat ennen kaikkea sitoutuneet puolustamaan yritysten oikeuksia. On ainoastaan oikein, että tämä tehdään kerrankin selväksi.

Meglana Kuneva, komission jäsen. - (EN) Arvoisa puhemies, minulla on käsittääkseni puheaikaa vain kaksi minuuttia, mutta toivoisin, että voisimme jatkaa tätä keskustelua pidempään. Toivon todella pääseväni jatkamaan teidän kaikkien kanssa – milloin ikinä ehditte ja haluatte – keskustelua kuluttaja-asioista. Olisin tästä mahdollisuudesta enemmän kuin iloinen, sillä olen saanut teiltä paljon kannustusta, jopa näin myöhään illalla.

Haluan antaa poliittisen lupauksen siitä, että puutun jatkossakin kestävää kehitystä koskeviin kysymyksiin, työskentelen CEE:n ja GPSD:n (yleisen tuoteturvallisuusdirektiivin) parissa ja pohdin, kuinka ne voisivat täydentää toisiaan. Jatkan tietenkin myös työtäni digitaalioppaan parissa. Sitä koskeva keskustelu oli yksi aivan ensimmäisistä keskusteluistani Zuzana Roithován kanssa. Lisäksi teen tietenkin yhteistyötä komission muiden jäsenten kanssa. Vastuualueeni laajenee koko ajan, ja se vaikuttaa myös komission muiden jäsenten vastuualueisiin, mutta katson, että juuri tässä piilee koko asian kauneus.

Käsiteltäviä asioita on siis paljon. Olen teidän kaikkien kanssa samaa mieltä siitä, että jos haluamme toteuttaa sisämarkkinat, meidän on painotettava kuluttajien oikeuksia. Tämä on todellakin ainoa tapa kohdata ja toteuttaa sisämarkkinoiden toinen vaihe. Katson, että jos työemme tulostaulun parissa etenee hyvin, siitä tulee osa sisämarkkinoiden kokonaiskuvaa, ja silloin meillä onkin jo varsin kattava käsitys siitä, kuinka EU:n sisämarkkinat toimivat.

Hanne Dahl – joka ei valitettavasti ole täällä enää paikalla – kertoi käyttävänsä ensimmäistä kertaa puheenvuoron täysistunnossa, mikä kosketti minua erityisesti. Sääntöjen yhtenäistämisestä vaatimustasoa laskemalla totean kuitenkin, että jos meillä on kaikkialla Euroopan unionissa yhteiset säännöt, emmekä siis pyri suojelemaan vain omien jäsenvaltioidemme kuluttajia parhaalla mahdollisella tavalla, emme saa mielestäni valita voittajia, paitsi jos voittaja on kuluttaja.

Ryhdyimme vuosi sitten luomaan yrityksille hyvää ympäristöä, ja tämä oli oikea ratkaisu. Eurooppalaisia yrityksiä kehitettäessä on kuitenkin muistettava, että yritykset tarvitsevat kuluttajia. Lisäksi meidän on puututtava pullonkauloihin myös kuluttajien vuoksi, jotta he voivat tuntea olonsa mukavaksi missä tahansa, vaikkapa ruotsalaisena Brysselissä. Meillä on oltava samat oikeudet, kun teemme sähköisiä ostoksia ja käytämme muita etäostosmahdollisuuksia.

Puhun hetken kollektiivisista oikeussuojakeinoista. Kuuntelin teitä kaikkia tarkkaan. Haluan mainita, että meillä oli kymmenen kriteeriä, jotka koskivat kollektiivisia oikeussuojakeinoja. Tiedotimme niistä, keskustelimme niistä ja saimme niistä yli 300 lausuntoa. Puolet näistä kriteereistä koski sitä, ettei rankaisevia vahingonkorvauksia kompensoida ja ettei kyse ole kalliista menettelystä. Siispä ainakin viisi näistä kriteereistä liittyi siihen, ettei menettelystä aiheutuisi lisäkustannuksia.

Katson, että meidän kannattaisikin suhtautua asiaan avoimesti ja luopua ahdaskatseisesta ajattelusta, ja pyydän teiltä tältä osin tukea. Haluan myös kertoa teille, että laadimme parhaillaan tiedonantoa: tästä syystä emme ole käynnistäneet tutkimusta taloudellisista, sosiaalisista ja ekologisista vaikutuksista, niin kuin kaikkien lainsäädäntöehdotustemme kohdalla tehdään. Valmistelemme kuitenkin asiaa tekemällä paljon enemmän eli tekemällä kaksi hyvin perusteellista vertailututkimusta.

Haluan esittää teille kutsun: järjestämme ennen kuun loppua kolme suurta konferenssia sidosryhmien eli yritysten, kuluttajien ja tutkijoiden kanssa, ja yksikkömme ovat varanneet työpajoista neljä paikkaa Euroopan parlamentin edustajille. Näiden kolmen tapahtuman kaikki tulokset ovat täysin julkisia. Ne julkaistaan verkkosivuillamme ja niistä tiedotetaan parhaalla mahdollisella tavalla. Olen tietenkin myös itse läsnä ja aina valmis jatkamaan keskustelua toiveistanne ja peloistanne.

Haluan lopuksi kiittää teitä ja todeta, että ehkäpä ensimmäistä kertaa miltei kukaan ei maininnut, että Eurooppa aikoo nostaa ryhmäkanteen. Uskon tämän olevan hyvä merkki.

Lasse Lehtinen, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää kaikkia kollegoitani, jotka käyttivät tänään puheenvuoron, ja tietenkin myös komission jäsentä Kunevaa hänen rakentavasta asenteestaan, joka on tullut meille tutuksi hänen aloitettua tehtävässään.

Haluan esittää muutaman huomion. Piia-Noora Kauppi mainitsi rahoituspalvelut. Rajat ylittävä pankkitoiminta, vakuutuskauppa ja varainhoito ovat kasvava ala, jolla on käytössä joitakin hyvin monimutkaisia välineitä. Tämä ala on kasvava ongelma. Alan säännöt hämmentävät yhä kuluttajia jopa kansallisella tasolla. Siksi katson, että myös tällä alalla tarvitaan rajat ylittävä kollektiivisten oikeussuojakeinojen järjestelmä, sillä sen myötä rahoituslaitokset toimisivat vastuullisemmin ja huolellisemmin kertoessaan kuluttajille oikeuksista ja riskeistä.

Olemme kaikki nähneet ne surulliset luvut, jotka kertovat meille, kuinka jäsenvaltioiden kansalaiset pelkäävät ostaa tuotteita ja palveluja muista maista. Tämä johtuu tyystin luottamuksen puutteesta. Luotan kuitenkin siihen, että jos etenemme samassa hyvässä hengessä, jossa olemme keskustelleet tästä mietinnöstä keskenämme ja komission kanssa, onnistumme varmasti lisäämään luottamusta EU:n kuluttajien keskuudessa.

Puhemies. – (PL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina 20. toukokuuta 2008.

Kirjalliset kannanotot (142 artikla)

Gábor Harangozó (PSE), kirjallinen. – (EN) Kannatamme meneillään olevia pyrkimyksiä ottaa kuluttajien valvutuneisuus huomioon nykyisen kuluttajansuojalainsäädännön tehokkaan täytäntöönpanon tarpeellisenä perustana – erityisesti heikoimmassa asemassa olevien väestöryhmien osalta.

Sen lisäksi, että tarvitsemme kuluttajansuojan alalle kattavamman oikeudellisen kehyksen, meidän pitäisi ottaa kuluttajien edut aidosti huomioon laatiessamme sisämarkkinoille yhteisiä sääntöjä. On selvää, että voimakkaampi, ainutlaatuinen ja koko EU:n kattava kuluttajansuojelujärjestelmä palvelee kaikkien kansalaisten etua. Sisämarkkinoiden toteutuminen merkitsee tilaisuutta toteuttaa yhtenäistämistoimenpiteitä, joilla puututaan kuluttajien päivittäin kohtaamiin ongelmiin. Siksi uuteen digitaaliseen ympäristöön liittyviin aloihin pitäisi kiinnittää erityistä huomiota.

Hyvä kuluttaja tuntee oikeutensa ja tietää, miten hän voi lain nojalla käyttää niitä. Meidän pitäisikin luoda yhteisöön aito kuluttajakulttuuri osaksi koulutusjärjestelmäämme sekä ottaa kuluttajajärjestöt järjestelmällisesti mukaan kuulemisiin ja teollisuuden kanssa käytävään vuoropuheluun. Pidämme siksi myönteisenä kehotusta perustaa Euroopan oikeusasiamiehen toimistoon erityinen Euroopan kuluttaja-asiamiehen toimi maakohtaisesti.

Roselyne LeFrançois (PSE), kirjallinen. – (FR) Lasse Lehtisen mietintö on mielestäni varsin hyvä, koska siinä kuluttajansuojelu otetaan keskeiseksi osaksi sisämarkkinoiden toteuttamista.

Mietinnössä todetaan, että EU:n kaikille kuluttajille voidaan tarjota korkeatasoista suojelua vain noudattamalla monialaista lähestymistapaa – toisin sanoen kansallisten lakien yhtenäistämiseen tähtäävien alakohtaisten direktiivien avulla – ja lisäksi siinä korostetaan, että kuluttajien luottamusta on lisättävä. Tämä edellyttää erityisesti sitä, että varmistamme kaikkien myynnissä olevien tuotteiden ja kaikkien transaktioiden – sekä ylittävässä palvelukaupassa että sähköisessä kaupankäynnissä tehtävien transaktioiden – olevan turvallisia.

Olen myös iloinen siitä, että mietinnössä kehoitetaan tarkastelemaan mahdollisuutta ottaa Euroopan unionissa käyttöön kuluttajien nopeita ja tehokkaita oikeussuojakeinoja. Asiaa koskevat odotukset voitaisiin täyttää muun muassa luomalla järjestelmä, jossa kiistat ratkaistaisiin tuomioistuinten ulkopuolella, tai mukauttamalla tiettyjä oikeussuojakeinoja – kuten ryhmäkanteita, joita käytetään jo tietyissä jäsenvaltioissa – sopiviksi yhteisön oikeudelliseen järjestelmään.

Katson, että meidän kannattaisikin tarkastella lähemmin ja eri jäsenvaltioiden kokemukset huomioon ottaen sitä, millaisia etuja ja rajoituksia tällaisiin järjestelyihin liittyisi.

Vincent Peillon (PSE), kirjallinen. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, on ilo huomata, että Euroopan komissio on ottanut EU:n kuluttajien suojelun painopisteeksi ehdotuksessaan EU:n kuluttajapoliittisesta strategiasta vuosiksi 2007–2013.

Haluan myös kiittää sosialistiryhmään kuuluvaa suomalaiskollegaani Lasse Lehtistä hänen tekemästään erinomaisesta työstä ja siitä huomattavasta työpanoksesta, jota hänen mietintönsä merkitsee.

Kannatan hänen näkemystään EU:ssa noudatettavasta monialaisesta lähestymistavasta, koska kuluttajien edut on hyvin tärkeää ottaa huomioon EU:n kaikessa politiikassa. Kannatan myös hänen pyyntöään siitä, että kuluttajajärjestöt saisivat merkittävämmän aseman eurooppalaisia sääntöjä laadittaessa, ja hänen ehdotustaan heikoimmassa asemassa olevien kuluttajaryhmien, erityisesti nuorten ja vanhusten suojelemisesta toteuttamalla enemmän juuri näille ryhmille suunnattuja tiedotuskampanjoita.

Kannatan myös voimakkaasti EU:n kollektiivisten oikeussuojakeinojen järjestelmän käyttöönottoa. Sen avulla eri jäsenvaltioissa asuvat kuluttajat voisivat viedä yhdessä valituksensa tuomioistuimen ratkaistavaksi ja hakea muutosta, ja samalla välttäisimme Yhdysvaltojen mallin haittapuolet. Toivon siis, että konservatiivien vastustuksesta huolimatta Euroopan parlamentti äänestää eurooppalaisen ryhmäkannejärjestelmän puolesta.

Katrin Saks (PSE), kirjallinen. – (ET) Haluan kiittää esittelijää Lasse Lehtistä työstä, jota hän on tehnyt laatiessaan tätä mietintöä.

Yksi komission ehdottaman kuluttajapoliittisen strategian tärkeimmistä tavoitteista on tehdä kuluttajansuojasta keskeinen osa EU:n sisämarkkinoita.

Haluan korostaa, että juuri tämä on se keino, jolla me voimme luoda kuluttajillemme parhaat mahdolliset olosuhteet ja ottaa merkittävän askeleen kohti EU:n tavoitteiden saavuttamista.

Kuinka tässä onnistutaan? Kuluttajien on saatava täsmällisiä tietoja, joiden pohjalta he voivat tehdä päätöksiä. Asioista perillä oleva kuluttaja on myös aktiivinen kuluttaja! Hyvin toimivien sisämarkkinoiden on tarjottava EU:n kansalaisille hyviä vaihtoehtoja, kohtuullisia hintoja ja tilaisuus ostaa laadukkaita tuotteita ja palveluja.

Toinen tärkeä asia koskee ryhmäkanteita, joita ei voi nostaa Virossa, toisin kuin muutamissa naapurimaissamme. En kuitenkaan katso tämän hyödyttäneen kuluttajiamme – päinvastoin.

On tärkeää, että otamme opiksemme muiden kokemuksista: vahingonkorvausvaateet on suhteutettava tosiasialliseen vahinkoon. Vastaavasti on tärkeää, että kuluttajat voivat laskea oikeuksiensa varaan. Heidän ei pitäisi joutua luopumaan oikeuksistaan siksi, ettei heillä ole varaa haastaa toisessa maassa toimivaa palveluntarjoajaa tai kauppiasta oikeuteen.

Selvä sanamuotomme suojelee kuluttajien etuja tältä osin, ja katson, että ryhmäkanteita koskevasta tarpeesta on tullut tärkeä rajat ylittävä asia.

28. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

29. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 22.30.)